نسخه آ ب

۵۷

۱- نسخه های در معالجه آب از کارهای [illegible] ایرخان سردار

۲- وامق و عذرا - نثر فارسی

میر ظهیر الدین اصفهانی

تاریخ کتابت ۱۳۰۴ هجری

خط شکسته خوب

نسخه چاپ نشده نفیس

نسخه آ ب

۵۷

۱- نسخه هائی در معالجه آب از برکاروالاه ایرخان حردار

۲- وامق و عذرا - نثر فارسی

میر ظهیرالدین اصفهانی

تاریخ کتابت ۱۳۰۴ هجری

خط شکسته خوب

نسخه چاپ نشده نفیس

۵۷

...هائی در معالجه آب [illegible] ایرخان سردار

...ق و عذرا - نثر فارسی

...ین اصفهانی

...ت ۱۳۰۴ ه‍.ق

...کسته خوب

...پ نشده نفیس

معالجه درد کمر است که تجربه شده است

از دوا های تیز انگور کار تعالی مرجان تر دارد

معالجه تیز انگور تا نیل

الغیه در بار بالی مداخ است نمود

پس با سه حصه کنگ عرق سیاه و چوب

هم وزن اسم این چهار و سوخوب زم کوبید و

از پارچه پردل بیاورد با تی بر داغ است فوراً

روزی دو بار

تا جند روز دو روز ... ... سوزاند

زیره پا ...

سیر که

سه سیر روغن زرد سوز با هست تعال پارچه شمع قرار

مسی با ای چو روغن هر از سر خوب سیاه داغ بود

پر را سرخ ... و دروغن کوبند بعد زرد شیر را بر دو آورده

بعد از سرد شدن روغن با پارچه شسته ... ۵ روغن گرم چه

داغ بالته با موجه ... ده لکفو ... د ... جمع

است بالته ... این معالجه را تا ده روز ... کرده

خوب گرفت تا معالجه

خور الی

گرد و ... د

معالجه

در کادل خوب نرم کوبیده

در هر روزی سه معالجه

صبح ... تعال دهم عصر

... است ...

... است ... ...

بر دو بماهم مرگ ...

... است ... ... از عشق

مگر رسوای عشق از مردم عالم غمی دارد
در عاشق گشتن رسوا الشدن خود دالی دارد

١

بسم الله الرحمن الرحیم

راویان اخبار [illegible] و ناقلان [illegible] داستان [illegible] چنین روایت کرده‌اند [illegible] حضرت [illegible] علیه السلام
در مملکت سبا و دیار یمن پادشاهی بود [illegible] عدالت و دیانت و امانت نام او [illegible]
[illegible] روزی روزگار [illegible] **حکایت** چه دیدی [illegible]
[illegible] بلقیس [illegible] خود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

٢

عبد الشمس او را بلقیس نام نهاد و به دیدار او خورسندی می‌نمود تا رفته رفته بکمال رسید [illegible]
[illegible] از مرگ [illegible] دوازده سال گریه کرد با وجود آنکه [illegible]
[illegible] قدرت [illegible] در این جهان [illegible]
[illegible] اهل سبا [illegible] طایفه [illegible] و فرقه راه
پیش گرفته [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] ظلم [illegible]
[illegible] اهل سبا [illegible]
در این مملکت [illegible]
که این [illegible]
[illegible]
[illegible] بلقیس [illegible]
[illegible]
[illegible]
روز بروز [illegible]

مشغول [illegible] عصر [illegible] از [illegible] رحمت [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] همراه [illegible] برادر [illegible] مرحوم [illegible]

[illegible] خرم [illegible] حال [illegible] همراه [illegible]

[illegible] رسیده [illegible] لحظه [illegible] حال نمود [illegible]

[illegible] خود [illegible] چشمه [illegible] عصر

ذکر رفتن هدهد به شهر سبا و دیدن بلقیس را و خبر آوردن که حضرت سلیمان نامه فرستادن [illegible] بلقیس

اما چون حضرت سلیمان پیغمبر علیه السلام به عزم [illegible]

چشمه [illegible] سلیمانی [illegible] نمودند **شعر** فرود [illegible]

[illegible] کرده [illegible] چون حضرت [illegible] مشغول [illegible]

این مملکت [illegible] شهر [illegible] رسید از کثرت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] از کثرت [illegible]

[illegible] خود [illegible] کرد [illegible]

[illegible] گفت [illegible]

در [illegible] است [illegible] دختر [illegible] از اولاد [illegible]

علیه السلام است [illegible] سلطنت بلقیس [illegible]

[illegible] هر یک [illegible] روز [illegible] لشکری [illegible]

[illegible] هزار لشکر [illegible] خود دارند [illegible] گفت [illegible]

[illegible] حضرت سلیمان [illegible] حضرت [illegible]

بیت تا بساط بلقیس [illegible] رسم + [illegible] شد [illegible]

[illegible] سبا [illegible] رعیت [illegible] بلقیس [illegible] چه [illegible]

و تمام این مملکت [illegible] آفتاب [illegible] **بیت** [illegible] +

[illegible] شد [illegible] آفتاب [illegible] سلیمان [illegible]

[illegible] اما چون حضرت [illegible]

[illegible] که [illegible] در مجلس [illegible]

[illegible] عرض کردند [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] شده [illegible]

[illegible] شد پس [illegible] فرمان [illegible]

[illegible]

نموده بعد از آن سرافرازی به هدهد رسید چون هدهد چشم هدهد به جناب [illegible] خورشید افتاد
چون سپهر چهره بر زمین و دل از جان عزیز برداشت به جناب سلیمان علیه السلام [illegible] عرض نمود که [illegible]
گفت ای پادشاه جن و انس [illegible] حال را باز گفت و گفت [illegible]
که [illegible] حضرت سلیمان [illegible] شد حضرت از روی خشم [illegible] مبارک [illegible]
کرده سر [illegible] هدهد را کرده [illegible] کشیده فرمود لاعذبنه عذابا شدیدا [illegible]
یا [illegible] از [illegible] که [illegible] عادل [illegible] حضرت سلیمان از
این کلمات [illegible] دست [illegible] فرمود که [illegible] عرض [illegible] شهر سبا [illegible]
[illegible] عرض کرد سلیمان [illegible] پرستش آفتاب [illegible] سبا [illegible]
[illegible] پرستش [illegible] و قمر را [illegible] مختصر را [illegible] پرستش
[illegible] حضرت [illegible] عرش [illegible] روی مبارک [illegible]
[illegible] و احوال او نامه [illegible] بالسلام دعوت [illegible] آصف [illegible]
[illegible] حضرت نامه [illegible] مهر مبارک حضرت [illegible] نموده [illegible] شهر سبا [illegible]
[illegible] ای [illegible] سبا [illegible] + [illegible]
[illegible] تا به شهر سبا رسید و دید [illegible] قصر [illegible] از [illegible] قصر

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible] نامه را به سینه [illegible]
و چنگال [illegible] بر [illegible] در [illegible] رد
[illegible] بر [illegible] کرد [illegible] که [illegible] بشکسته
[illegible] چشم [illegible] عام
[illegible] نامه حضرت [illegible] وارث
فرمان [illegible] نامه حضرت [illegible] سلیمان علیه السلام [illegible]
[illegible] عرض کردند که ما [illegible] اهل [illegible] مملکت [illegible]
حضرت [illegible] هرچه فرمایی [illegible] [illegible] حضرت سلیمان [illegible]
[illegible] بر [illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] عرض کرده [illegible] سلیمان [illegible] به [illegible]
تمام [illegible] فرمان [illegible] پدرم [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] فرمان [illegible]
از استماع این کلمات دل [illegible] سلیمان [illegible]
حضرت سلیمان [illegible] حضرت سلیمان [illegible]

[illegible] با جمعی دیگر [illegible] شده و [illegible] است که با [illegible] [illegible] جمعی [illegible] کرده [illegible]
قبل کرده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] است [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و نه [illegible] دیگر [illegible] بعضی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] تمام [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] رسم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] تمام [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] رسم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
رسیدی از حضرت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] هرگاه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] هرگاه

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] که او [illegible] [illegible] هرگاه [illegible] [illegible]
و تواضع [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] دست مبارک [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
دست آنحضرت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حرام است [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و آنگاه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] حضرت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

روایت است [illegible] بلقیس [illegible] داشت از روی [illegible] از روی [illegible] باشد [illegible]

[illegible] ان را نمودند و تمام [illegible] مرصع [illegible] شده [illegible] به خود [illegible] شده

خشت های [illegible] [illegible] شیاطین و دیوان [illegible] رسیدند

[illegible] هم [illegible] در دل [illegible] دیگر [illegible] در حرکت [illegible] دیوان عرض کردند [illegible]

[illegible] حرکت [illegible] [illegible]

[illegible] تا [illegible] بارگاه سلیمانی [illegible] چشم [illegible] خیره [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] شده [illegible] و احترام [illegible]

فرمود [illegible] پس [illegible] بلقیس [illegible] حضور [illegible] از

[illegible] عرض کردند [illegible] پس حضرت [illegible]

حکمت [illegible] از [illegible] در [illegible] فرمود [illegible]

[illegible] شده [illegible] و حیران [illegible]

[illegible] کردند [illegible] در این [illegible]

[illegible]

[illegible] بعضی گفته اند [illegible]

که بلقیس [illegible] این [illegible] پرسید که [illegible] آن

[illegible] شده [illegible] عرق [illegible] کرده [illegible]

بلقیس [illegible] فرمود [illegible] بلقیس [illegible] فرمود [illegible]

[illegible] بهتر است از آنچه [illegible] داده

[illegible] کرد [illegible] آن [illegible]

[illegible] قول [illegible] سلیمان علیه السلام [illegible]

حضرت فرمود به بلقیس [illegible] که [illegible] تمام مملکت [illegible]

[illegible] مملکت [illegible] هر گاه [illegible]

[illegible] پس [illegible] روانه [illegible] شده چون

آمدن بلقیس به حضرت سلیمان و به شرف [illegible] آن حضرت [illegible] شدن و مسلمان شدن او

[illegible] حکم [illegible]

[illegible] ثابت [illegible]

سلطنت [illegible] باد [illegible]

[illegible] است [illegible]

سر بر آستان سلیمان نهادم پس تدارک راه دیده تخت معروف خود را در خزانه [illegible] و [illegible]
و پیش برادر [illegible] خود با جمیع حضرت حشمت تمام با حشم و [illegible] عزم [illegible]
حرکت نمود روانه خدمت سلیمان شد چون در یک فرسنگی اردوی سلیمانی رسید [illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] مطلع شد خبر دار [illegible] فرمود [illegible] بلقیس تخت
معروف او را در خزانه [illegible] که [illegible] از [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] کشیده در تخت [illegible] آورده در حضرت حضرت [illegible]
[illegible] دیگر [illegible] بلقیس رسیدند
بلقیس را [illegible] تمام [illegible] سلیمان [illegible] کرده حضرت [illegible]
[illegible] بلقیس [illegible]
بلقیس در تخت [illegible] تخت [illegible] حشمت [illegible] تخت [illegible]
بلقیس [illegible] بلقیس رسیده [illegible]
تخت [illegible] عرض کرد که [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] بلقیس گفت [illegible] بلقیس [illegible]

[illegible] سلیمان

[illegible] سلیمان از [illegible] بلقیس [illegible] حضرت [illegible]
که [illegible] از [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] از روی [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] بلقیس [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] بلقیس [illegible] تخت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] بلقیس [illegible] علیه السلام آورد
حضرت [illegible]
سلیمان [illegible] بلقیس [illegible] تخت [illegible]
بر قرار تخت [illegible]
[illegible] بلقیس [illegible] تخت [illegible]
[illegible] تخت [illegible] سلیمان با بلقیس [illegible]
آمدن [illegible] بعد [illegible] سلطان [illegible] شاهزاده [illegible] برادر [illegible] بلقیس در مملکت سبا [illegible]

ذکر تعیین و ذکر سلطنت و حکمرانی شاه طاهر در آن مملکت بطور عدل و احسان

چون تفحص حالات [illegible] حضرت ابراهیم [illegible] گشت و الله الاول [illegible] اهل [illegible]
او [illegible] حضرت تمام [illegible] در مملکت [illegible] کفایت [illegible]
شاهزاده طاهر [illegible] **بیت** [illegible] تصرف [illegible] **مر** [illegible] پادشاهی [illegible]
برآن [illegible] تا [illegible] وجهه [illegible]
شاه ابراهیم طاهر را [illegible] حضرت سلطان [illegible] السلام [illegible] الکرام [illegible]
تاج خلافت [illegible] برافراز [illegible] فرمود [illegible] مملکت [illegible] السلام [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] خلافت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] فرمان [illegible] وزارت شاه طاهر [illegible]
در [illegible] شاه طاهر [illegible] جمیع [illegible]
[illegible] **بیت** ای [illegible] حضرت [illegible] **مر** [illegible] حرمت [illegible]
[illegible] شده [illegible] تا [illegible] علیه السلام [illegible]
[illegible] شده [illegible] ملکه [illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] وزیر [illegible] شاه [illegible]

شاه طاهر [illegible] حضرت شاه طاهر را [illegible] تخت [illegible]
[illegible] تخت [illegible] شاهزاده [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] شاه طاهر [illegible] مردم [illegible]
راه حق [illegible] قرار [illegible] **بیت**
[illegible] شمس [illegible] **فرد** [illegible] الله [illegible]
که خبر رسید [illegible] **ذکر وفات حضرت سلطان علیه الرحمه و استقرار شاه طاهر در اقلیم و ترویج [illegible]**
[illegible] [illegible] حق [illegible] جهان [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] سلطنتش [illegible] شده
[illegible] طایفه [illegible] معقول
[illegible] شاه طاهر [illegible] تخت [illegible]
در تصرف آورده **بیت** خلافت [illegible] سلطان **مر** [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] الا الله [illegible]
[illegible] را [illegible] تحت تصرف [illegible]
[illegible]

چون پادشاه ملک ما فی الضمیر خود را عرض نمود وزیر روشن ضمیر ملک را بامر تجارت فرمود عرض کرد
[illegible] کردم ملک [illegible] و تعلق شناخت [illegible] و چند روز
در نجوم رجوع [illegible] پیدا شد [illegible] ملک [illegible] ملک گفت [illegible] وزیر [illegible]
[illegible] رجوع [illegible] اشاره نمود [illegible] در [illegible] کردم [illegible]
در [illegible] است ملک [illegible] نگارین [illegible]
[illegible] است [illegible] عمران [illegible] او [illegible]
[illegible] ملک [illegible] دیگر بنظر نمی آید [illegible] الله الله ملک [illegible]
وزیر را [illegible] کار [illegible] تجارت [illegible] که [illegible] وزیر [illegible]
[illegible] همه [illegible] تا [illegible] خلق [illegible]
[illegible] روشن رای وزیر [illegible] نگارین [illegible]
[illegible] شهر [illegible] وزیر [illegible]
[illegible] دیگر وزیر را [illegible] جهت [illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] ملک [illegible] تا [illegible] نمودند [illegible]
[illegible] نمود [illegible] نگارین [illegible] آورد [illegible]

[illegible]

[illegible] روشن رای [illegible]
[illegible] ملک [illegible] حالی [illegible]
[illegible] شهر [illegible] ملک [illegible]
[illegible] ملک [illegible] شهر [illegible] آن [illegible]
[illegible] ملک [illegible] نقاب [illegible]
[illegible] نقش [illegible] چه [illegible] + [illegible]
چشم [illegible] + [illegible]
[illegible] کام دل [illegible]
[illegible] + جهان [illegible]
دیگر ذکر [illegible] نگارین [illegible]
[illegible] فلک [illegible] شب [illegible]
[illegible] + [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] یک سال [illegible]
[illegible] شاه [illegible]

بملک کشمیر رسید پس جمعی از منجمان فرموده در آن شهر رسیده زایچهٔ طالع شاهزاده را درست
نظر کرده احکام از ماضی و مستقبل از نحس و سعد [illegible] و ظاهر ساختند تمام منجمان در حضرت
وزیر آمده جمله مطالعهٔ کتب نجوم و تحقیق طالع شاهزاده مشغول شده [illegible] روز برش
[illegible] تمام [illegible] در تربیت عطارد بر مشتری
دلالت بر آن میکند که در جمیع علوم و [illegible] هندسه و ریاضی [illegible] برآید [illegible]
[illegible] در ایام سلطنت [illegible] خطرهای [illegible]
[illegible] مطلوب [illegible] شاهزاده [illegible]
در عهد سلطنت [illegible]
[illegible] شاهزاده [illegible]
[illegible] شاهزاده [illegible]
[illegible]
[illegible] تخت [illegible]
فرموده [illegible] شاهزاده [illegible] در تربیت [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] به [illegible] عشق [illegible]
[illegible] بلال [illegible]
[illegible] شاهزاده [illegible]
[illegible] حکیم [illegible] اول
چون [illegible] شاهزاده [illegible]
[illegible]
[illegible] رای بهتر است [illegible] شاهزاده [illegible] علم [illegible]
کرد [illegible] وزیر عرض کرد [illegible] جواب [illegible] مصلحت [illegible]
ملک [illegible] حکیم [illegible] حکیم [illegible]
[illegible] علمای این عصر [illegible] حکیم [illegible]
[illegible] اول است [illegible]
[illegible]
[illegible] شده [illegible]
[illegible] ملک [illegible]
[illegible] حکیم [illegible] ملک [illegible]

نصح داد قبول [illegible] روی توجه بسوی زیارت مرشد آورده بعد از وصول بآن مکان لطیف

پادشاه از حضور وزیر [illegible] در غار رفت [illegible] پیاده شده به حرمت تمام

بر حکیم سلام کرد چشم حکیم بر ملک [illegible] روشن رای [illegible] ملک را بجای آورد

و نزد خود [illegible] و [illegible] در این مشکل [illegible] روشن رای [illegible]

و عرض کرد بیت ای [illegible] تو ملک [illegible] [illegible]

[illegible] چهره [illegible] چهره [illegible]

[illegible] از برای [illegible] حکیم [illegible]

[illegible] رای [illegible] بیت

[illegible] [illegible] حکیم [illegible]

بجا آورد گفت پادشاه مرا [illegible] عقو [illegible] [illegible] کرده [illegible]

[illegible] پروردگار [illegible] همه [illegible]

و در این [illegible] کرده [illegible] آمده است [illegible]

[illegible] همه [illegible] حکیم [illegible]

وزیر [illegible] [illegible] است [illegible]

[illegible]

در پای این کوه شهر [illegible] شده [illegible] معموره و قصری [illegible] جمعی [illegible]

از [illegible] شاهزاده [illegible] همه روز [illegible] حکیم [illegible] کرده [illegible]

[illegible] این شهر [illegible] معمور [illegible] کرده پادشاه [illegible] شاهزاده [illegible]

[illegible] قصر [illegible] حکیم [illegible] تسلیم [illegible]

پس شاه و وزیر اعظم حکیم معظم را [illegible] شده [illegible]

قصر و شهر را [illegible] کرده [illegible] ملک [illegible] مجمع [illegible]

از هر شهر و دیار [illegible] قصر ملک [illegible] کردند [illegible] قصر [illegible]

[illegible] شهر [illegible]

[illegible] شاه [illegible] رسیده [illegible]

می فرمود [illegible] قصر ملک [illegible]

[illegible] وزیر [illegible] روشن رای ملک [illegible]

[illegible] حکیم آورد شاهزاده [illegible] مشغول [illegible]

اوقات [illegible] تمام شهر [illegible] ملک [illegible]

با تمام رسید بیت [illegible] شهری [illegible] چه [illegible] خلق [illegible]

چه گلزار ارم رشک خورنق + خورنق چیست [illegible] سطح [illegible] روش رای [illegible]

با تمام شهر اعلام فرمود ملک با همان [illegible] نگار شده روی [illegible] شهر [illegible]

آفرین کرده عذرا خواست مجموع معماران و کارکنان مردم [illegible]

سرافراز فرمودند آن شهر را بسیار [illegible] و [illegible] دکان در جای [illegible]

سبزه و آب [illegible] بشهر [illegible] کردند [illegible] چند کلمه از وضع شهر [illegible] کنم از [illegible]

پادشاهی بود [illegible] بلند اقبال و نام او ملک شهاب این ملک [illegible] تمام [illegible] از زمان

از زمان حضرت سلیمان علیه السلام تا آن وقت در فرمان او بودند و او را [illegible] فرزندی [illegible]

عذرا نام بود که جهان روشن [illegible] آینه حسن او حیران [illegible] حسن جمال [illegible] طلعت [illegible]

و [illegible] **بیت** که [illegible] خورشید [illegible] + [illegible] نور از او خورشید [illegible]

[illegible] + [illegible] + [illegible]

[illegible] + [illegible] تمام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عذرا [illegible] دید [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] **بیت** [illegible] + [illegible] + [illegible]

[illegible] + [illegible] سلطان [illegible]

[illegible] تخت [illegible]

[illegible] لشکر [illegible] اطراف مملکت [illegible]

[illegible] سلطان [illegible] عذرا [illegible] **بیت**

[illegible] + [illegible]

[illegible] قصر [illegible] آسمان [illegible]

[illegible] **بیت** [illegible] + [illegible]

[illegible] **بیت** [illegible] + [illegible]

[illegible]

[illegible] **بیت** [illegible]

[illegible] **فرد** [illegible]

است آزرده بجهت جواهری که در گردن او است فدا کرده [illegible] و او بجهت بزرگ دایه [illegible] گرفته گفت قربانش شوم
حالا چه باید کرد [illegible] اگر کاری و حیله بکنی که شاهزاده [illegible] که احوالات گرفتاری [illegible] اطلاع [illegible]
[illegible] زدی [illegible] حرام [illegible] کرده هر چه [illegible] دایه [illegible] بسیار
[illegible] است چیزی [illegible] بیت [illegible] آن [illegible] بسیار
کشیدی نقشها برابر چشم [illegible] صورت [illegible] کشید [illegible] صورت [illegible]
نمود [illegible] صورت [illegible] قصر شاهزاده [illegible] است [illegible] استاد
گفتند [illegible] قصر [illegible] گفت [illegible]
[illegible] طعام [illegible] تصویری [illegible]
[illegible] شاه [illegible] طعام [illegible]
جانب گفت [illegible] دایه تصویر را [illegible] جانب [illegible]
[illegible] شاه [illegible] شاهزاده [illegible]
پادشاه چین [illegible] قصر رسیده [illegible] تصویری [illegible] قصر [illegible] تصویر [illegible]
[illegible] نظاره کرد [illegible] عقل [illegible]
[illegible] رسید [illegible] گفت [illegible]

کار آمده

کار آمده عکس تصویر را به خزانه [illegible] جهد [illegible] سلطنت [illegible] تصویر
[illegible] تصویر است شاه [illegible] شاهزاده
رسانیده [illegible] تیر عشق [illegible] دل [illegible] شاهزاده
بر دل [illegible] بیت [illegible] که تیر عشق آمد [illegible]

[illegible] علما [illegible]

[illegible] مشغول [illegible] تمام علوم [illegible]
[illegible] علوم [illegible]
[illegible] جامع علوم [illegible]
[illegible] شاهزاده
[illegible]
[illegible] شاهزاده [illegible]
[illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] علما [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] پادشاه [illegible]

شاه ورامین آصف ثانی وزیر در وزارت تمام اهل مجلس جای نموده بنای سر خشم [illegible] ملک
نهاده از هر جمعی در جوابش هر دو جمعی [illegible] کرسی نخجیر از یکمان میراودند تا دیده علمای زادو [illegible] تقی
نام هر یکی رعیت داده [illegible] فرش کنند پس شاه ورامین آصف [illegible] چه [illegible] پسته
تمامی قصیده [illegible] فرو رفته در جواب عاجز شده سکوت خشم [illegible] کرده [illegible] فعال [illegible]
[illegible] پادشاه چنین کمالات و قضایای شاهزاده ورامین آصف [illegible] تعجب [illegible] چون
[illegible] شده [illegible] حکم بخشش می نمود [illegible] شاهزاده [illegible] پادشاه در آن [illegible] هزار
خیلات [illegible] مقرر داشت تا شاهزاده را در علم [illegible] و شیر اندازی و شکار [illegible]
پس از آن در علم [illegible] و [illegible] معروف و مشهور گردید تا آنکه پادشاه [illegible]
در [illegible] و شهریار [illegible] کفایت شاهزاده [illegible] پس [illegible] وزیر اعظم
[illegible] تاج سلطنت [illegible] بر سر شاه ورامین نهاده [illegible] شمشیر [illegible]
[illegible] و دادگستری در رعیت پروری گردید [illegible] و [illegible] اولاد [illegible]
لا [illegible] و لا [illegible] رحمت [illegible] فانی [illegible] شاه ورامین
در سلطنت [illegible] آن پادشاه [illegible] مشغول [illegible] علمای [illegible] امرای
[illegible] شاه ورامین [illegible]

کشید [illegible] مقصود [illegible] + در [illegible] مشود [illegible] پس وزیر اعظم [illegible]
[illegible] آرام [illegible] بیت المقدس [illegible] حضرت [illegible] علیه السلام در
خاک [illegible] شاه ورامین با [illegible] مشغول [illegible] ظالم [illegible] و ولد [illegible] قرام [illegible]
شد [illegible] + چهره [illegible] + [illegible] شاهانی
[illegible] شاهزاده [illegible]
از اطراف عالم [illegible] شاه ورامین [illegible] هزار
[illegible] شاه ورامین [illegible]
[illegible]
شاه ورامین [illegible] و [illegible] از [illegible]
[illegible] تا [illegible] ورامین [illegible] آصف [illegible] خزانه [illegible]
خانه [illegible] گردید [illegible]
[illegible] حکم [illegible]
[illegible] قرار [illegible] در آن [illegible]
خزانه [illegible] تاج و تخت [illegible] در این [illegible]

نوروزی که شاه جنت مکان [illegible] در تحریر [illegible] چهار [illegible] مبالغه [illegible] بازی و نمو
شاه [illegible] در حجره [illegible] در عمارت [illegible] بام [illegible] دیدیم حرانه شاه
روانه عمارت صورت [illegible] دست [illegible] خمیرمایه [illegible] دید
[illegible] بارکرد پروانه [illegible] کرده [illegible] بیمارش [illegible] و ماه پایان
[illegible] عذر [illegible] آینه خورشید تابان حیران چ [illegible] صورت [illegible] دستان
عالم کشیده + حیرتی دارم که [illegible] خواهد کشید شاه [illegible] حال صورت
حیران شد [illegible] سپاه عشق [illegible] پیش تا خت آورد ح چو [illegible] دل
او راه اندوه + سپاه عشق آمد [illegible] + حصار دل بدست عشق افتاد +
[illegible] ارش افتاد [illegible] کشید [illegible] کمال [illegible] لذ
[illegible] دل [illegible] صورت [illegible] تمثال [illegible]
ب [illegible] این تصویر زیبا + که [illegible] این [illegible] بر روی [illegible] کرد
[illegible] صورت [illegible] مطالعه کرد [illegible] آن کسی که [illegible]
[illegible] شدی [illegible] این تصویر [illegible] ای
شاه [illegible] دهم [illegible] گرفتاری

نوروز

[illegible] چند روز شاه [illegible] صورت [illegible] سخن [illegible] صورت
[illegible] آمد [illegible] حال که شاید [illegible] عارض شده باشد
[illegible] صورت [illegible] شاه [illegible] بار [illegible] پیش [illegible]
[illegible] حکایت [illegible] گاه [illegible]
[illegible] شاه [illegible] حکایت [illegible] اول [illegible]
[illegible] گفت [illegible] چ [illegible] دل [illegible] + [illegible]
[illegible] که [illegible] شاه [illegible] ح [illegible]
در سینه [illegible] دارم + [illegible] دل [illegible] دل [illegible] دارم [illegible]
[illegible] اگر [illegible] عشق [illegible]
[illegible] عرض کرد [illegible] پری [illegible] آدم [illegible]
[illegible] که [illegible] بر [illegible]
[illegible] آن [illegible] که [illegible]
این [illegible] دیوان [illegible] روز [illegible]
در [illegible] نقشه [illegible] داده [illegible] دارم

زال مکنت را تیغ صفحه‌وار ناموس [illegible] لذا این اندوه مرهم [illegible] رشته شاه [illegible] جوهر عرفان الله
بر جهات تمهید و تدبیر به تقدیم [illegible] و درین شب و روز صبح مرافق [illegible] اسرار مسند
سکندر به تهیه آن کار پرداخته [illegible] نقش [illegible] به بار [illegible] رشد
میراث عزت و کار حکمت پرداخت روزانه دیگر که **بیت** چشمه [illegible] زود [illegible]
از بهر تشکر آن که بی‌لذت طناب **بیت** [illegible] نقش [illegible] صبح سپید
[illegible] ساعات نماز [illegible] اسپاس عزت **بیت** عنبرین بوی شب [illegible] فردوس [illegible]
صبح روز نیری کز [illegible] شام [illegible] در بر روزن [illegible] عالمتاب [illegible] و درین [illegible] واله
تا [illegible] زبان [illegible] ماه و فرح [illegible] بر بر [illegible] تمهید [illegible]
[illegible] و لیکن [illegible] آرام [illegible] [illegible] الطاف
فطرت آن [illegible] **بیت** چه گردون [illegible] آرام * تمام [illegible] کام
[illegible] اسیر [illegible] * کز [illegible] آب آه * [illegible] کرد شدی از روی
[illegible] * به پیچیدی [illegible] آب در آب [illegible] مرکب [illegible]
[illegible] غلغله [illegible] و دولت‌های [illegible] صدای [illegible] و [illegible] گردون
[illegible] فوج فوج لشکریان [illegible] آیات [illegible] شاه [illegible] اسلام [illegible]

[illegible]

[illegible] در جهان [illegible] ضعیف [illegible] روی [illegible] آورده [illegible] جوش دیگر
[illegible] راه آتش [illegible] پادکان [illegible] اشتعال آهن [illegible] رشته
[illegible] **بیت** [illegible] * [illegible] چمن
[illegible] **بیت** [illegible] سال [illegible] آرام * که پنهان [illegible] در
[illegible] **بیت** [illegible] چشم [illegible] * [illegible] صفحهای [illegible] است
[illegible] آتش [illegible] * [illegible] جوش [illegible] در مال
[illegible] آهو [illegible] خط [illegible] چشم [illegible] جار
[illegible] اهو [illegible] هنگام [illegible]
[illegible] آورند [illegible] کار [illegible] آهو [illegible] چند
[illegible] **بیت** نقش آهوی [illegible] چه چشم [illegible] غزالی
چشم [illegible] * چه [illegible] * چه چشم [illegible] شکاری
چه [illegible] حسن [illegible] ایران [illegible] انگیک
[illegible] خیال [illegible] آهو [illegible] عرصه دار
از هر طرف [illegible] الله [illegible] قرار [illegible]

چون نسیمی بر آن دامن رسیده بهارست و پای [illegible] که همچنین [illegible] از سر او دامن [illegible]

بیت فروخت از سرش همراه دامن ٭ شده با برق در جستن برابر **بیت**

برآمد از دل شهر لعبت آهن ٭ چه عاشق بر سر او کف [illegible] مستغرق عرق کرده

همراه [illegible] وصف [illegible] بروح سلیمان [illegible] دست از رای [illegible]

[illegible] آهنگ [illegible] رکاب [illegible] کشیده [illegible]

آهو [illegible] **بیت** برین [illegible] کشید از غزالی ٭ چه حسن [illegible] خط و خالی ٭

چه آهوی [illegible] صحرا [illegible] ٭ چه [illegible] سکندر [illegible] ٭ چه [illegible] [illegible]

چه مجنون [illegible] دست [illegible] ٭ [illegible] رقصه از [illegible] ٭ [illegible]

مجنون ٭ [illegible] از سایه خویش ٭ چه [illegible] گنج از همسایه خویش [illegible]

سر [illegible] [illegible] آهو رسید [illegible] حلقه حلقه

[illegible] **بیت** غزال از [illegible]

[illegible] رسید [illegible]

لاله [illegible] ابر [illegible] خویش [illegible]

[illegible] **بیت** به قصد [illegible] گرفته [illegible] ٭ نظر [illegible] بستان [illegible]

[illegible]

چه آمد در کمان [illegible] ٭ برآمد آفتاب [illegible] ناگاه [illegible] رسید

که ظلم ـ چه کارست که [illegible] **مصرع** [illegible] منظران [illegible] کرد

[illegible] مرکب [illegible]

رسید از خدم و حشم [illegible] هر گاه [illegible] عقب [illegible]

[illegible]

[illegible] نظر [illegible]

[illegible] **بیت** [illegible] ٭ [illegible] ٭ [illegible]

[illegible] ٭ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

باهزاران کرشمه و غنج ظریفها که تماشای مجمرهای آتش زدست از آن بسیار ابرده بیرون کرده هزاران

پیوند و خیمه هزار شمع نشیمن و بهمن و شمعهای کافوری چیده و در آن صحرا گشت و از حسن آن بوستان

آن رفت و با موزون کلشن بود ملک و از آن جا به نظر کرد دید که آن را ز جمع همگی بر آسمید ملکه با

آن جماعت از بیات و شیر لاتی خورشید خجالت زدن بر دهی با کلک [illegible] اهم نظر کرد

مشغول زمرد و [illegible] در آن بر الجنه قسمی جز شان نعیم بود و حسن و از آن حیران بار با کاه پیوار از آن

کنیزان سرو بلند و روش و از آن آمد [illegible] بسم الله بر آمد تا ملکه را دیدن و بر آمد خجالت [illegible] عرض کرده

اش شاه رحمت این ملکه را [illegible] که [illegible] مهمانی [illegible] صحبت [illegible]

با ملکه لحظه از عیش صحبت ساه کامکار بهره یافته و تشقیق کردیم دانم که تردد و [illegible] خود

[illegible] که بستان می آری سامر اده بحکم این [illegible] از جای خیسه از [illegible] پرسیده ملکه

و خیمه خضار رحمت [illegible] تا [illegible] رسیده و [illegible] دیده از حوریان که دیده [illegible]

ملک میانشان آن [illegible] دیده [illegible] رسیده [illegible] به ناز [illegible] رازی [illegible]

که [illegible] از [illegible] آن شمع جمال [illegible] مشرق گشته و آفتاب عالمتاب از تماشای چهار ان [illegible]

[illegible] در دریای عرق شرم مستغرق گشته بیت [illegible] تمت برم ٭ بی اردی چه گلی [illegible]

مهر رخشنده تر از چهره او ماه ٭ برده ماه بر [illegible] ماه جبین چشم [illegible] آن [illegible] جمال [illegible]

که [illegible] بطرف شمر آسا کشیده و [illegible] سروی که [illegible] بیت [illegible]

[illegible]

نمک اشک [illegible] ٭ هر کس از لطف [illegible] ٭ [illegible] را رکیب خطر دارم چون

پریزاد [illegible] را [illegible] آورده [illegible] تحت [illegible] دارش [illegible]

تخت [illegible] گفتم **غزل** کس [illegible] روی تو [illegible] حالی [illegible] ٭ که هر که دل [illegible]

[illegible] ٭ [illegible] ٭ کاین قفس [illegible] ٭ اگر [illegible]

[illegible] است ٭ بر دل [illegible] آید ٭ [illegible] که روی [illegible]

[illegible] که [illegible] باز آید ٭ هر چه [illegible] عشق آمد [illegible] ٭ [illegible]

[illegible] آید ٭ [illegible] ٭ [illegible] نیست [illegible]

[illegible] گفت ای [illegible] ٭ [illegible] از عشق است [illegible] ٭ [illegible]

این جان و تن ضعیف و دل خسته [illegible] شام [illegible] در [illegible]

دست [illegible] بستان دست [illegible]

تا [illegible] هر که [illegible] حیران [illegible] است [illegible]

[illegible] حرف [illegible] روی [illegible] جهان [illegible] عادت [illegible]

[illegible] شرم [illegible] بیت [illegible] دل [illegible] است [illegible]

شراب [illegible] شراب [illegible] دل [illegible]

دعوی ذوق شمول شده عذر بیت خود پیاله پیاله پاک کرده از روی ... که ای قرا مع گرد من
بمن افروخت زهی خجسته ... ○ نسیدک کفه سبحه با پیاله ○ روان کرده می در حقیقت عشقم ○ ... آشنائی
بیت جهم آدی شهسوار عشق از کشتی بروی رستم دستان را بمدد کردان ... عشق آن ... زلب
افراسیاب ... رستم بزدی که ... خسته شاه و ... پیاله ... عرصه ...
و عرض لعب با این خراب کردم بیت بیش از این در کار خود که اختیاری داشتم ○ چون ...
دیدم ... اختیار ... شاه ودلی که با کمال حرمت حرف ... از ادراک ... پیاله
با ستی عشق او ... بیکبار ... عرض ... رود از ... قربان ... ادیم بیت
همه جان تو بینم چه دیده باز کنم ○ همه شراب تو نوشم چه لب فراز کنم ○ ز بخت خوش چه کرم سیح ... ناز
حدیث لعب ... سخن دراز کنم غزل چنان ... که ... ○ که ... جز ... در
○ عالم است ○ ... ○ ... ○ ...
عزیزان ... ○ که ... رفت و ... مرا ...
... که ... خود ...
... باشد ... افتاد ...
عشق ... بیت عاشقان کشتگان معشوقند ... برنیاید ...

آری ... عمر ... افروز ... بیش ... روز ... ات دور ... است
جاه ... آفتاب اقبال ... روز ... و ... عالم در آورده ... ...
دران ... که ... زمانه ... ماه ...
... از آن ... قیامت ... ساعت از روز ... آفتاب ... پادشاه ...
... ... زبان ... ○ ...
... گفت رباعی ... ○ ...
... ○ ... آگاه ... خود ...
... آفتاب ... و ... تاقوت ... طراوت ...
... او را ... نام ... آن ... گفت
این ... آن است که ... عشق ... عطا ... عقیق
... ملک ... عشق ... عار
... بیت ... رخسار ... ملک
... باشد ... از
این ... است ... عشق ... است ...

است

چند نشسته در کنج [illegible] همه ضعف و [illegible] شهرت [illegible] اگر [illegible] است [illegible]

سلطنت [illegible] ثابت [illegible] شهر [illegible]

[illegible] عزت [illegible]

[illegible] دارم [illegible]

از [illegible] سفر [illegible] باید رسید سفر [illegible] آستانه [illegible] سفر [illegible]

[illegible] گر [illegible] شهر [illegible]

که [illegible] نظام سلطنت [illegible]

[illegible] و [illegible] **[illegible]** ابیات [illegible]

دست داده و دست [illegible] اسلام [illegible]

[illegible]

[illegible] سلطنت [illegible]

[illegible] قبال

[illegible] **[illegible]** [illegible]

[illegible]

[illegible]

چون [illegible] رفت [illegible] **بیت** [illegible]

[illegible] دل [illegible]

[illegible]

رباعی [illegible]

[illegible] **بیت**

[illegible]

[illegible] دل [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بجواب [illegible] **متفرق شدن لشکر [illegible] و بازگشت آمدن [illegible]**

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آصف ثانی را مدد یاری بخشید و نموده قربات درویش را در برای او کرده اند شیخ ثانی زبان حسرت بگشاد و گفت

بیت دوایم ایمن صورت امروز سپاسم ⁂ که پیکران خلیج چنین خطوی را با آنکه حقا فطرت

در روز ازل صاحب اختر کس را فراخور قامت او خلعه داده کسی تقدیر شعور خویش در این کارخانه هنری آمو حسنات

بیت کسی را به طاقی می دانند ⁂ نخ را به حقائقی نزاده همتش آل آب که بنده بیان از خطیر

که خود زر ریشه آن نی را امر الفرا باشد **بیت** ملبس قرآن بادین دل ریش که بنشینیم کای صاحب

دوش [illegible] وزارت کرده چهارم سرا [illegible] سپاهانی آصف [illegible] در خود [illegible] گفت

شاهان [illegible] کر قبیل های گرشت سبقتان الکبرا ملکه را دار ثابت [illegible] و این امان

سربرات که سامان قدم اگر کس عقبی برده نزد الدلات که جهه [illegible] او نوشته لکار این ازان

سماکش قول آن کار را ختم روی [illegible] اسم الله گفت تمام صلح [illegible] وزیر اعظم عرض کرد

جمله امر الله [illegible] رتبت سبب [illegible] باز شاه ملکه ثانی [illegible] مشغول سلطنت گشت روز دیگر سلطان

مشرق [illegible] بر مسند آرام [illegible] ملک [illegible] تاج شعاع بر سر نهاد لشکر [illegible] سپهران بر سر [illegible]

با [illegible] مشغول [illegible] آورده [illegible] سلطنت او در عراق و ممالک فارس [illegible] جهان از ولد و [illegible]

شه شهره شهر [illegible] کراین [illegible] از طرف [illegible] دیه در ان [illegible] صبح گشت

نمی بود صفت خواب دیدن آصف ثانی درویش را [illegible] از شهر سبا

دنیا فانی او و باز کرده بدان لشکر به شهر سبا [illegible] اما آصف ثانی [illegible] درویش در [illegible]

[illegible] که [illegible] درویش [illegible] هم در حق آصف گمان [illegible] آصف [illegible]

تا [illegible] از [illegible] بسیار [illegible] شهر [illegible] از [illegible] اراده [illegible]

[illegible] و [illegible] روز [illegible] خواب [illegible] صفی

خواب [illegible] در عالم خواب دید در شهری [illegible] در قصری [illegible] درویش [illegible]

[illegible] در طرف قصر تخت زرین دید که آفتاب [illegible] چیزی [illegible]

[illegible] چند [illegible] بر آن تخت تکیه زده [illegible]

[illegible] دیدی [illegible] عادت [illegible] دیدی [illegible] صبح [illegible]

از [illegible] خرقه [illegible] کاری [illegible] روی [illegible] چهره [illegible]

خط [illegible] دیدی [illegible] آن [illegible] دیده [illegible] **بیت**

[illegible] شهر [illegible] ⁂ [illegible] آصف [illegible]

[illegible] آن [illegible] که [illegible]

[illegible] درویش [illegible] گفت **بیت** بگفت [illegible] ⁂ [illegible]

[illegible] ⁂ [illegible] خواندم ⁂ [illegible]

ز اهسم کر راهی محمود روز ز بیت هرم نه در طریق پیچ و تابی ∘ دل اندر حلقه گیری او نه ∘ که که
هر دو جهان یکی ادم ∘ تو در عجب همیشگی گشته ∘ در این جا تا بر صحن او رسیده
چمن اندر عجب بسیار دل آشفته در اضطراب که همیشه شکر که اما این همه خوب است در وهم
بیت مدام دختر فغفور چنین کرد ∘ علاج عجب این درد چرا ای فلک که چه راز تو رفت
دم چرا بهر شام ورق کافی بنوشت که داغ عشق حال شود دیگری بالای دو غم بهاری بیت
هر دم تازه داغ غمش بر جگر نهد ∘ یک داغ تازه ناشده داغ دگر نهد الکوله الاهم
بود از آن در این شهر معصومیت قسم که باشه است روی نیست که کرده شاید فال مردی کند
که محو بود و بر بام بیت گر بار دگر دامی و میلش یافته آید ∘ تا بنده ام از حسرت شکن ز جان
پس بر ثواب بگذشت صبح هر گاه با قدری چون هر روز به شاه مطلب چه در راه که شده جوی
هر روز ده ثور رسید مرو لاله ها فرمود دروازه کن دروازه بان در روز گشود آفتاب پا از مهر کردن
نهاد اما به دست از پیشتر او خواهند آمد هر روز که روزه چنین الحصه برحسب طلوع حال
علم آفتاب که تا رسید فرزند آنجا تا به سباهی دو رنگ راه اند از دو طرف برای جا دگر
شاه وارش از این راه در جلو قافله چنین در اندا ملکیت است گر شد ∘ راوی قیاس و در مه
خدمت تمام را چشم از مملکت بیک حاب و بر شد است تا سال ده رسید که آن شه پیدا کار

∘ هر که شب را روز آن روز سر بر زمین کجاست او بر سیم بیت سحر چمن راست طلالی گرگ
تا باید ای رضی بیم هاتف شب بیت حوری از حرم آفتاب نهانی ∘ که در حرمت نهان گردیده باشی
حوری دیگر از مطلع برخورد ∘ که آفتاب برگ بیت نه بر جاست ∘ بر پیشه ایشان کراهی گفت
شده در بستن ورق روانه القصه چون رسید شهر از آنجا که فرزند دل بند آگاه گشت
نیکو بیت داد الفراق که حکم روز بیت الفراق بهار که از آن جا بر آمده نظر بند حکم از او دل
در پای متفق بروند در هر جا که آورده دیده نور در حرمت دهد سلطان خیر الحکم دار
بر قرار است چند از این از صنف تیغ بنده بی تیغ معتقد مراد حسرت شهر سبب بودند
آن پر خورده شد بعادت فرزند دل بند داشت در فرج و فزع سودای الله و هر حال که از آن
روز در مقام صبر را بر [illegible] رسیده شاه ورق به جیران وجنگ با هما منصور شدن ورق به
صحبت آن دل اما همین است ورق از آن دو رساله عرض شده روانه شب و روز طی راه می
می کرد قضا روز آن تا یکی بود طلب این ده با اند دست داده چنین صبح روش از آن سیاه
خرمی حالی خورد دیده بپا باشد ∘ در آن جا با بزرگان بار بر مرادت و همگی می گردد
از بند مال نیابد ∘ به هر طرف کران لوث ما اهل از آن مملکت قلعه بنظر در آورد مابلکه
آبادی است روی بر آن قلعه بهار چنین لوث قلعه رسید حصن دید هر طرف از آن مسندی

چهار آسمان برابری میکرد لقا قا ندان تکیه صف لعب چندی سینه مانند سنگ دل

ذخایر اهیمی از وی جنب . تا شمشاد لعل از صحرا میان و زنده دل پیه باب عشاق در زمان

تابناک بود در برج حصار کنگره از عدد شکاف [illegible] بر صفدر بود هر روزه راه برکار دارد

و تیر دو یش مشتند بیت نوی دوش تمام از جای جستند ۵ برادرانم لطف عمرو راه باشد

پس ملک و سلاح از حصار در کرده مردانه تاب . کرد شد شاه سپاه از اول لطف و [illegible] کفت ای

پهلوانان شیر افکن بیت تنم آواره غربت کشیده ۵ ز جسم و جهان بهر بار جستید

بعد از [illegible] ازان دنیا چرا این است و فا جوی عالم روا باشد و [illegible]

سلطان تقلب باز جنگ باشد مرا چه کنید تا به کار چه بودم از آن [illegible] از برای تا

جمعیت چه باشد میان مشق دل اگر زنده و راست پوش و [illegible] است

آن حرامیان کشته ای جوانان [illegible] برهم شود و آب و آب نخورد کوی کن با [illegible]

از دست از تو بر سر الهم بیت یا به کویش [illegible] ۵ یا حیر [illegible] پیش [illegible]

شاه چمن دید و جای کار دوش نمود و پس ای بزرگ زنده خود شو بر بالای

قبه [illegible] کشیده دود آن ابر آن تیر را چون جهنم گذشت و کمان کیانی از قربان

در می آوردم برای آن قوم ترکش تیر از ترکش کشیده و بهر تیری شیر گیری را از پای در آوردی

بالا

سینه ات آن جدل اوج فرمش ۵ روان کردی تهاب تیر از ترکش ۵ مانند کمان

شد . دوش جمع کشتی را ز انکه جنگ در اندرخت حریفان با بانک [illegible] چمن های سبز مرا شدید

خوار شد روی مردی گراز [illegible] گفت رای ما چون در این کار راه ارکان هامان بر هم آمد چمن شیر ارزه نمود

از باد هاکشته بر زر آمد دست . بر قائمه شمشیر ابرار [illegible] کشته پشته [illegible] خود را

به شیر از روان [illegible] گفت ای حرام [illegible] گاهی روی ما امروز روان لاله برکشت سر را ماه بر [illegible]

دست شمشیر بر سر شمول شمشیر باری سر شهر نا گاه دست جمجاه فرصت [illegible] شمشیر بر روی از

او زخمت که ما [illegible] آتش از رسم شکاف روی بر سر زین [illegible] القام [illegible] از دم

شمشیر کم زار شده هم [illegible] رفت ای [illegible] ترکس [illegible] قلعه رفت چند

نعره و [illegible] با حصار برد به دست شاه مشغول شده آن [illegible] رزم و [illegible] تنها

با مردم شمول [illegible] بیم ارز [illegible] حیله ارزه [illegible] شمشیر بر آسمان

نشسته روی آن باب [illegible] قطع [illegible] وطی نزار حیله نمود تا از آن دست حال حواله

سپاه [illegible] [illegible] انکه دل از رسیدن آتش به کم صرف [illegible] گرسنه [illegible]

تا صحرای سبز [illegible] گلستان [illegible] رسید از ترکش به زیر آمد لام از [illegible] گرفته

اورد چو از سر راه [illegible] به شیر شکار کرده کباب [illegible] دادند [illegible]

نمودن که اوراق داده بود آورد خواب دیدن شاه و ... عمدای پری را ... از خواب بیدار شد
و مطرب شد ۰ مخبران اخبار عشق یاری چنین روایت کرده اند چنین شد ۰ و دراین شب با رز
چهره آتشین تر از آن سرخ‌تر زرد فرمود اگرچه همه روز تا ... بی‌تاب و همه شب از محنت جدائی
بی‌خواب بود چنانچه لحظه بخواب رفت ناگاه بهار صحرا و بهاران سرا پرده که در
آن شب ... نشسته بود به نظر درآورد لیکن دید نشسته در بحر ... و پای عمدا که ...
و ... چپ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شعر [illegible]
[illegible]
[illegible] چپ [illegible]

که ... چه چشم ... کرد دل
می برد فراق ... تصدیق حقایت کرده جمعی از ... و پس ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شعر [illegible]

دادی یک بیت دیگر گفت بازین عبارت صورت کردیم که چه گویم بیت ز آرام از خیال [illegible] رسید
خیال نهم نام شهر دوبار زودتر رسید ایم آرام جانم **بیت** اگر در نیستی منزل کهیت رسید ✽ امی همه دم از خیال ات رسید
عمر ز گفت سخن بی منزل مرا تنها برده ✽ راه دور است و درس نیک است بهتر که بسیار [illegible] وداع برای در حرف
شرق زین طلب کن چرا که پرتو خورشید را در که بیان شرق الان دید **بیت** که از شرق چه خوش طلوع کرد زی
رود در دکان ازین یافت مقصود و الحق از شرق دو ماه قید دوست الحق نام آن شهر دیدار از آن بار
دانچه جویا شد از خواب بیدار درحالی که از چشمه چشم ما اشک همچو جوی روان بود در همان ساعت از
بهر کسب عالم ز لازم روی بطرف شرق حسن بلاد سبب رواند **بیت** بهر قران بادل جهد مجذوب عاشق ✽
کجا یابد وفا داری چه دانی از درست عشق سراز پا می شناخت بقصد آن که قوت حسن ادب
بر رسید و تسلیم صبح گاهی به باغ آن یار شد که در خطاب به باد صبا کرده گفت **بیت** که ای رسیده
دادرست پیام که عاشق را سحر است ایام ✽ سلام بنده دلدار من تسلیم ✽ بار شکست بر زر ادا [illegible]
بر نفس ع من کن سلام آن است ✽ که کی شکسته از مهر آن است ✽ در هر زمان چو بسته ام تا سحر شکر از
خار شکسته تا بال چند عرض کرده ✽ الهی مهر اوج کامکاری ✽ ز آهستی بر سر زرد جام داری ✽ مراد
دل دل غم ما ری است پاینده ✽ چنان باری که دلدار تو بیند ✽ تو را دادم که چه بود در دیده
بخود گیا رنگ بنده آفریده ✽ بس جستم ز رکی از این ✽ که تا بیم کو کی او نی مراد

مراکه دید در شرق آشاره که چو ما بهره ورد خوش چاره بگفت تب ای خوش شرق مراد از مهر شکل
زده و شمس مهر داند **رسید بر این ماه در این بیت بنظم و به موافقت نموده است** از **طلوع شدن**
جمال او شهر چند روز بطرف شرق کرد سیر او در شهر از دو جمال آن بیت قصه **شعر** زین بیت
گر منفرد است شمع عاشق است ✽ بر آتش غم دل بریان کباب است **بیت** یک دم منزل در هجران
حال گرداند ✽ از حسن دیده چهره ازدم خط است بر شمع ها چه بکس خوش جنس از بهاری گرفته است **رباعی**
شب بیت که آهم بر تو یار رسید ✽ از چشم تر ام می بر آرد بار رسد ✽ بی سرم از آن عرصه که ام از دری
دیدار به هرکه در سیر با نور تا که از چشم شده بر ارادت آن راه از حقیقت می آید چون مکث خط کرد
ز جوانی دید که از سینه خطش مهر شب بر دور قرص ماه خرگاه بسته و از شعشعه جمال دل هر کسی را زنی
با بلا خورشید رخ ما دو شسته مهبط لباس درویشان کلاه لاله بر سر و خرقه از صوف در بر **بیت**
پای دل درویش صحبت کیش کرد لیش ✽ ز آتش ز رکی نقش کرده اند جوش **بیت** ز مهر بندی
چه سرو اکنون گشته ✽ هر آنان بر سرو است اگر بسته ✽ چو کسی از شرف قد های تو بهاده ✽ دشمن ار کام
سخن صدف داده ✽ بر ده منت کس در غم آنی ✽ قناعت کرده با آب گیاهی ✽ در دو کس ار
وضع درویشی با دل ریش بسیار به موافق افتاد با خود گفت با عاشق زین درج العاشق خوش است
است ناری و تاج سرافرازی است م چون درویش پیش آمد رسیده سلام کرد آن جوان سلام او

از روی اکرام باز دلم و محمود که لالای رنگ حق پس بر تاس ○ زهی از لطف کرده اعراض
تر را نفس سرکش قهر و کین است ○ چرا که او جهاد اکبر این است ○ از رخ فر [illegible] ممکن قهر
این است که این آب چاه سر تیغ دگر کسان بار از نخل هوا طمع بگسست لباس درویشی
دریافتی تا فی [illegible] در موضع درویشان در ایام درویشی آماده از قربان شاه بهجت کرده هم نمود عزم کرد
تر را رسید مقام تا جبرائیل ○ چه حاجت ما کلاه فقر دلالی مراد از لباس فقر از شستن
تا از جهه مردی این منزل فقر و فنا کرای ای رسید و ما را که [illegible] مکن بگریست خانه جهت راه
پیاده شد و فرمود درویش از تو خواهش نمیکنم لباس [illegible] را با مرکب عزیز
درویش عزل چه غم چشم راه کهن تا سال کلاه فرست ○ [illegible] طی و درود رسید بارگاه
می است ○ که رای عشقم سلطان [illegible] ○ بیا و شکست دل مجروح غم [illegible]
زنند طعنه که امروز جهان [illegible] پناهم نیست ○ کجای یار رهان [illegible] پناه [illegible] درویش حالی
قصد را ره که [illegible] ملازم باشد ○ چرا که رحمت حق عاشق گناهی نیست ○ بر دری از رسی یار
برسد طلبم ○ لب پیاله و درس حرم عید رجا حالی است در درویش عرض کرد اگر حاکم طلب رد
اراده آن باشد که دست از امر سلطنت بر داشته از [illegible] که بهشت است اینک آید لباس فقر
اگر چه [illegible] آن [illegible] لیکن [illegible] از آن نیست در فن درویشان او [illegible] ای لباس [illegible]

درک لکن بهاء [illegible] رازد با بیت درویش با بر برد درک سلطنت [illegible] الله کس برانجید
[illegible] شده که آیه مرتع آن آب و جامه پادشاه آمده ام جیب من آن [illegible] سلیمان [illegible]
که کلاه پادشاه بر دوست ارزانی باشد ارادتم چنین است که [illegible] درویش شد و فرمود اگر [illegible]
بالفاق همدیگر بیدم [illegible] درویش عرض کرد [illegible] که در [illegible] تو شاه باشم [illegible]
مرکب [illegible] درویش [illegible] ما رفت [illegible] زوال [illegible]
[illegible] عالم [illegible] کرده اسم [illegible]
[illegible] ○ [illegible] ○ [illegible]
[illegible] ○ [illegible] درویش [illegible]
رسید [illegible]
[illegible] ○ [illegible] شاه [illegible]
[illegible] شاه [illegible]
[illegible] درویش [illegible]
[illegible] درویش [illegible]
[illegible] ○ [illegible]

در زر نوشت چنانچه ... گفت ای جوان مرد اگر به شرط مهمانی ...
در طعام ما ... از زر ... دلم ... درویشی از برای ...
... کم دلم ... دم ... کار نیست ... دلم ... گفت
از برای ... کاری ... رفت ... درویش ... تمام
از ... و ... با ... و ... ...
... و ... کفند ... شهریاری ...
لباس ... گفت ... از ...
...
بر سر چشمه ... درویش ... گفت ...
هر ... درویش ... حال ... سر ...
و ... اول ... رسیدم ...
کم ...
...
...
بیان ... حکایت ... اول ... درویش ... آن گوهر ...

رسید درویش حکایت و گفت ... که این قصه ...
... در این حکایت ...
شاه ... ملک است ... شرق ... شهرهای ...
پس ... کن ... ملکت ...
نام او فغفور ...
... راه ...
شرق ... فرمان ... خراج ...
دارد ... خراج ...
...
... رسید و خراج ... فغفور ...
و تعصیب خراج ... فغفور ...
...
... راه ...
... فغفور رسید ...

رفته به تهیهٔ لشکر پرداخت من بقیه را او را مهلت ندادم از ادب گر جمع شده متفرق گردیدند
نهر جهان در پایتخت او به لب رسانیدم فغفور از این پیغام شده [illegible] در جان او است پس آمد
در ایران شد هر ایران لشکر در تعاقب ایشان آمد آسیب نمودند از پی فغفور جنگ عظیم دست داد و همو گریز
به مملکت رسیدند آخر الامر هما فغفور بر قرق [illegible] طلب سعادت افکنده [illegible] فغفور شکست
خورد امرای دولت از در باب باستانی معاهده پیش آمده گو با فغفور صلح داده مرخص شد
برادر او طلب باج و خراج ازین کشته و تهیهٔ سفری به شرق [illegible] او نموده عهد نامه نوشت
اسرار عهد نموده بر بخته باشد هر سال جمله مراتب مرضیه باز نمایم از پی خواستگاری او بعد نقد خویش آورد
برادران صلح نمی مراجعت کرده از کمالات طرحی برتر بعیض قرار گرفته همه از آن مشغول شدند
و بعد از گفتگو بدم تا روزی که رسم [illegible] و رنگار به عیش ها گاه و گاه از آن تمامی نظر گاه به دل با خفی
نر منفی ترهات [illegible] از کعبه باغ چشم ❁ نهادم و در نشان روی یا دلبری ۰ مراد از کرم
شیر لیری ۰ بر دل با دل اگر از آن رسید گاهم ۰ چه از افتاده در خفیه و سپاهم بوی
چشمه بردم شتابان رخ چشم آن نهانی از آن بهاب [illegible] را آن رسم باستانی
لبخند از لب می آب رونق از غصها با های مکنید ❁ اگر از مالیه شده ی قطره باد
زنا تب هر قطره کشتی ترا ۰ زنسر کاخ قصاب از آنها است باب ۰ دل منکر تحت [illegible]

پس از عقب آن گوهر که رودها کردم از چشم آب چشم بار رسیدم تا آخر خود را به پیشه
از خم آن حسن چشم غایب کن نمی دهان چه از آن پایه شده از آب بحر گاه سر دادم
دلم از گل رخ چشمه آب گلشن بر سر روی گل نشسته تر نموده از کثرت غصه که جواب این غصه گرد
در طلب شدم شب های ان سیاهه به رنگ روی نموده چهار ساعت در آن شب [illegible] گذشت متعاقدم
ربودم از صدای سازنده و دلارنده و آمد که با لیلی پیشه چنین کرد به سیماب مرتبه قافله ما کار کرده ما
رخسار و زر ریزان گلبرگ تر و سرآمد لعل شیراز عیش طلب کشیدم به خواب شدم همراه او دیدم برابر بدر [illegible]
بعد از تمثیل آن سرا پنهان هرگز ندیده بودم چنین ذات سرا پنهان شدم سلام کردم چشم بر دل و جگر
افتاد که پری رخ جوان بند عالم افروز تش چهره روز رو افروزان تیغ خط و طره مشکین او [illegible]
زهره و مشتری را به فریب و افسون در دام کرده [illegible] تا جبین او به مشک تر گذاشته بر سر ❁
غیرت تاج قباد در قصر دارا ❁ خم خم چین چین کرده [illegible] ❁ کرده زهره برده
شکل چلیپا ❁ در خم هر چین او هزاران فتنه ❁ در سر هر تار او هزاران بر دل
نقش از خشت تسلیم چه قوس ❁ گاه به پای خمیده گاه به بالا ❁ بات شام بر رخش
جامه زلفش ❁ او همه خورشید گشت و من همه مه را القصه ❁ رعنایی کرد بدار
تار مویم (از او یکی می توانم بگریم) به مجرد ملاحظه جمال آن پریرخ دل از کف رفته نقش

گزیده عرض بکردم نازنین قربانت گردم مصرع چشمت خوش است بر اثر خواب خوشتر است
طعم دهانت از شکر ناب خوشتر است فرد زنهار ز دلال تبسم شیرین که مکن
که خنده شکوفه سیراب خوشتر است شمع به پیش روی تو گفتم که بر کشم جانست شمع
که در هوایت خوش تر است حرفی آن روی خوب چو چشم بگریان آب نظر روی تو
از عکس خوشتر است سهوی دلی که گوشه خلوت پذیرد خلوت خوش است و خلوت [illegible] خوشتر است
پس از زیارت آن جانانی از ره رفتم از پرسش رشتم دلتنگ قصه دیدم در آن بارش از محبت
بر زیارت برد همچنان بی احوالی لعم انکه تیغم به حرص به دو تهم دردند از عکس بسیار از نیم ازان بار
اثری نیافتم بر خود نشسته حیرت واندره تمام زایل شده روی شهر آوردم بر تخت شاهی خود قرار
گرفتم تمکین قرار ز دل رفت به شب عکس و نه روز آرام داشتم دهان بار نام الهی [illegible] بودم که شاید
شب آورد در عکس نهم دل گشتی جانش که در وصال هم جنبم دیروز شب این صحن را اقراری کردم
غزل جمال خوب تو بی یاشندم زرشت خیال در سرای خانه یه سرآشیانان است مطلع
رای تو ام گرد دلم نگردد هایی گرفت اسیر حکم تو ام گر تیغم نگردد این خست بر او دروان و حیران
نصیحتم بکشید که [illegible] از دست رفت و تیر ز شست تا شب جهان آن حور شد
سال الحال خواب دیدم در همان از روی طفل کنایت می گفت بیت کمن بر تخت شاهی [illegible]

عشق تو بیت پرسش از راهی صورت معنی عشق مراد این ملازمت از عالم خرد بعوالم بیداری
اندرآمت از عقب بر خود رسیده پیر خجسته الاسم نام ارسعود ورا طلب نموده بمشور رضایت [illegible] دولی
عهدی را که بشسته بار دانم رضوی طبیب هماری از دل آن شره از شهر بیرون آمده حکیم را از ارض
این مرتبت چنانکه بشسته ام و چه شقتها دیده ام اگر همه را مصلحت گواهم کرد بحکم آمد بیت ملازمت خاطر
مبارک خواهد بیت ترا نمی گفت بقی مدعا طلب تجویلی که سامان کرده باشم جمیع
صبر او بیت تمامی حال ایران و توران وطن سال بسته دل [illegible] با پای پیاده کرده و به تنهای از حال
بر دماغم رسیده و بی در دوات معرب زبان کرد بسیار ریا که در خواب نشسته و از [illegible] دنیا
مرد طاقت نماند و پیش دویدم و در دستش را گرفتم و عرض کردم ای [illegible] عزیز [illegible] زار
جمع کردی آمد حصه و پیر ترا گفت چیلان بخت [illegible] حسرت رفته [illegible] حال [illegible]
مدتهاست در طلب تو کوه و بیابان [illegible] در هیچ جای منزل نکرده ام آن تا [illegible] تبسم نموده گفت
[illegible] تا کجا [illegible] الحمد الله [illegible] دیدم [illegible] که گذاره طلبی
خاطر تمام عبارتی [illegible] امروز تمام [illegible] فرو بوده [illegible] خواهد
در باز [illegible] خط کردی
که در [illegible] راه ناکام [illegible] چه [illegible] نتم کردن

دل زنج برچین از من در جواب عرض کردم ای پادشاه خورشید مثال من باید زیارت کعبه حاجات را به
شرف بیابم سفر کنم و الحمد لله تمام شهر و دیار را در دریای چین گذرانده ام که حیران مدانی به هم کردم حال در جواب سیاوش
بیت چه سپاری که خوانده ام از او به نیاز زنده که به ارک از او به ای بلاد دلستان
جان اندر قصه و قصه های بسیار است و لیکن مختصری عرض کردم و دیگر می پرسی که تو در باب منزل
زیست بسی شهر شهر و دیار به دیار قدم گذار کردم تا به شهر سبا و حالی که تو بودی رسیدیم در زمانی که پادشاهی
شاه مهر پرور گوید که الهی پرنده بود و تو تازه پرسیده فرمودی و از شاهی نشسته بودی چون نامه
سنگار دیدی رفتی و نیز از شهر سبا بیرون کردم تا روزی که کشته شد هلال اعلیحضرت شرف شدم و اکنون از محنت های
لیکن یار موافق باشد باز ان می گوید گفت بیت تردد این رنج راه هر روز پیچ و گر حکمت در این
نعمت است که شاه که ما را به حسب حکمت زد و تردد این دل دیگر بگیر رسیدیم به هدایت که
بگذر که جدا شدم (بعضی جرعه یک آب دهانیم) پس از آن که بسم الله بنه و روزی دیگر در راه به کنار و راه رفتیم
رسیدن شاهزاده به شهر ... و آمدن و رفتن به طرف چین و ما جرای حیات
شهرداری در شهر در آن لباس زر و نقره آن همه جا با وطن شرقی می کردند تا برای همیشه به شهری رسیده
آن شهر را رسیده بود و آن شهر بسته و به ریگ زر ریشه آن منزل کرده چند روزی خستگی راه را که نشاندیم
بیرون آمدند و آن که در دریا دیده بودند کشتی در حال حرکت است و اسعد ... جهان را در راه شتافتیم و از او هیچ ارتفاع

کتی دیرم

کشتی آمده که این کشتی چو دو داده شد از این در شب چه دریاهای پر شور و ربح (رسید که کف زبانش
صبح بر اوج شب در دل چرخ خضر از شب نشسته بود) چه گفت سقف آن بی انتها بود شب و هر که عشق زنان
آتشی درخشان خوار شد (چه رفت هر جا این هنگام بر آن و نشاندند باد از آن فرمان کشتی در آمده سفید
بود آن قلزم خس آتش هم کشته شد و شب در زور طوفان دریای گریستند تا آن جا ما را در نیم لحظه
شب درون در فکر عجب آمد یار و محبوب شد و در زند بالای آب درون آرام و قرار شد تا آه ها در دل
به روزگار و حقیقت عقیق به ما ز آن وی کشتی را در طلاطم تلاطم امر نشسته چنانکه لشکر امرا رسید کشتی و قرار
گرفت تمام اهل کشتی از نجات نشده امید شده دیگر که به دریا در کنار گرفتیم ما هم از آن روز تا مانش
و تمام ساحل از بزرگ هیچ ترتیب نیست از غرق دریای طوفان بسیار محیط بود تعلیم تقسیم را هم از آن جا ملامت بسید
دیده در تقصیر و زاری که صورت بار بی هیچ درد و گریه که تا چنین حالت خواب و اشتیاق محروم ماند
پس از آن حادثه پیدا شده کشتی را به کرانه زد و شکست تمام مرکبان با اموال و اسباب در دریا غرق شدند ...
ما حسابان گشت و آن لشکر به شبیه اندر گشت اما و اعظم نجات یافته هر یک به تخته پاره نشسته باد اسلو
از مکر و ظلم هر آن کس از حد و وداع گفته این مضمون ادا نمودم بیت صحبت غلبت است ای همدم رسیده ام
تا که هم در رسید این تخته پاره با ما که تخته اعظم هر یک در اطراف افتاده تخته پاره دیگر
اطراف رفت و بر پاره تخته شیخ شوی بود سه روز در دریا آب می گذرانیدیم الگم پاره که رسید

دلبستادی چه سحرکه چمن سرشک ابر چشم عاشق زور بیا برد ... چالاک ... برآمد چمن چراغ آن دریکی

زمین نارسیده ابر باد چکان از لب ابر ... چه تاب گشته شب ... کرد

پس وارد از دریا برون آمد ... هنگام بهار در جهان ... خیمه زد ... از هجوم آن ... یاد کرده

فریاد ... گرد گفت رباعی حضرت است که به روی تو آرام است وقت ... قرار

چون ... خالی از ذکر تو حضوری چه حکایت باشد ... غلط ... آرام

چشم از آن روز ... گردم دل ... دیدم ... دیده ... آرام ... از نور

و تاج بخت و ما در یاد ... در فراق ... روزی ما در ... به

لشکر غم از چهار سوی ... [illegible] ... خدا ... در برکرد داری

به راه ... دریا ... جزیره ... جزیره ... شعر ... [illegible]

که جویبارها که لب ... مرغزارها قرار ... سبز

گلشنها چه ... هزارها ... رسته ...

بر لب ... در شفق ستارها بهارها ... شکوفه‌ها ... تخته‌ها

عرارها ... بار ... بار ... قطره‌ها

قرار سبز بوستان نشسته ابر قمریان چه ... قمری ... ستارها ... ز بار

[illegible]

چون ... بود از ... تا ... جزیره ... در به ... آن ... در پادشاهی

... برون ... است ... سخن ... ابدال ... بار

... ملک ... عذرا ... کشتی ... آزادی ... چه ... گشته ... تیر

کنار ... گشته ام در این جزیره ... جزیره ... میوه‌های آن جزیره ... اقبال

... دریا ... آب ... جنگال مختلف ... زهره ... چون ... ام

... پیشه ... چشم ... جزیره آورد ... از ...

که ... آن شب را ... صبح ... مرغان ...

... حضرت ... در جزیره ... آن ... باشد ... رفت

... اسباب ... در ... [illegible]

... و عجایبات ... ره ... فوق ... سبز ... رسیده

... رسید ... خشخاشی

... رسید ... در ایام ... که ... سال ... روزی

چه چشم ... کرد ... آب ... از ... باغ ... قدم

در بادی ... آن سمت که ... جزیره ... در

چمن سینه آن جهان در نهایت وسعت عرصه لطافت ره نموده چمن رحمت [illegible] الی نهایت مقصد از حوالی
کلک چون الف دل در پیچ و تاب سر بر آورده و سنبل سیراب با لاله سنبل روی چمن خط عارض آراسته
لاله در آمده بر باغ عارض برافروخته ❀ نرگس خط طبع سرخ رخ برفروخته ❀ سرخ و خالش بر این تکیه آراسته جا
رخشه ❀ با که ز دل دادگان عاشق آویخته ❀ کشته شده دل غرق خون گشته جگر داغدار . جمل بر
شاخ کلک نغمه سرا داهی ❀ نغمه آتش ازو دل تنگ زدا داهی ❀ شد [illegible] چمن [illegible] سیاهی
نی علم کرده چون موج ماهی ❀ رنگ تاج کرم ❀ میوه شاخ [illegible] چمن و آتش در آن جزیره در آن نماه
کرده‌ای دیده بشگفت آدمیان و بنگر بر حذف [illegible] بر [illegible] نیستند [illegible] روی [illegible] چون
روی [illegible] چمن روی [illegible] بر [illegible] سبب [illegible] آن [illegible] از آن بار
شکفته در روز [illegible] چون با نسیم [illegible] چمن [illegible] از [illegible]
چهار باره [illegible] در [illegible] چمن [illegible] کرده [illegible]
[illegible] با نسیم [illegible] شکسته [illegible] از [illegible] می‌کرد [illegible]
که [illegible] سپاه [illegible] که در وقت ضرورت [illegible] بستر [illegible]
که [illegible] دست [illegible] عوض [illegible] آب [illegible] خرم [illegible]
بر اطراف عالم بگسترد ❀ چو شب [illegible] کشتی گذر نمیدهد ❀ به بابا [illegible] قطب [illegible]

[illegible] آن [illegible] دیگر آن) از [illegible] روز [illegible] بر سر آمده شد و [illegible] دیده که [illegible] آن [illegible]
خورده [illegible] او [illegible] ملک [illegible] آن قوم [illegible] تا هر [illegible] شگفت [illegible]
[illegible] آرزو [illegible] شد و [illegible] چمن [illegible] از [illegible] خشخاش [illegible]
[illegible] در [illegible] چمن [illegible] کرده [illegible] غزال [illegible] دیده‌ام) [illegible]
[illegible] دیده‌ام) [illegible] جواب آن [illegible] والای [illegible]
از [illegible] آن [illegible] خاک) [illegible] ریشه [illegible] آن [illegible]
[illegible] صبح [illegible] آن [illegible] آن [illegible] روز [illegible]
[illegible] کرد [illegible] از [illegible] روز [illegible] کرد [illegible]
[illegible] آن جزیره [illegible] که [illegible] فلک اعظم [illegible] روی [illegible]
[illegible] نمود که [illegible]
از روضه [illegible] رکاب) [illegible] الله الله [illegible]) که [illegible] عنبر
اطراف [illegible] چون [illegible]) [illegible] با نسیم [illegible] چون [illegible]
آن جزیره گروه گروه [illegible] جمعیت دارند در [illegible] [illegible] آن [illegible]
[illegible] چشم [illegible] و [illegible] روی [illegible] سیاه

جمعی دیگر از ما را که همجنس او [بودند] در آن جزیره جمعیت کردند چنین آوردند تا آن درخت‌ها را
دیدند بر روی آن سنگ جمع بودند بر آن خوشه‌ها که آویخته بودند آن کس که اکنون آن‌ها را گیرد
رفتار را از کجا رام خود کردی آن‌ها را خیره کرده گفت از فراوانی و سعادت بخت است
گر این آب که مرد سیر شده · درست آن است که هیچ دل آزار نکند · در
باعث شادی با شیخ حال این همه است القصه روزها با این همه بدبخت در آن آب اندر دریا
چهل روز جستجو در صلاح آن مبتلا کشیده چاره نیافت چندی در روز گذشت
مانده خسته تن تا گاه دیدم آن درختان باز دیگر دیوانه‌ای بر سر شاخه آن درخت [illegible]
مانع در آمده‌اند درختی بر زمین نشست آن درخت باب قوت کرده اندام
واله و ریش روی کشیده چنین سنگی بر زمین از آن درخت چو پیله از آن جا که او
هر کدام را نگویم می‌آید نظر چوب از آن دار ... تا هنوز [illegible] زمین را
رسانیده باد رفت هر کدام در قصد آن درخت بی‌کس ... و در این از آن حضرت زر
ی از آن درخت تا آن تا چند بار ... کشیده چنین ... بزرگ آمد
مسرت گشته داشته ... بی‌کس در آن ... از آن‌ها [illegible]
متفرق شده شاه ... از درخت زیر آمده ... و راه

بر آب ... چاره نشسته در ... برآمد دامن ... از آن ... جزیره
آن جزیره رو داشت ... از آب و ... از آن ... از نهر ... جلالی نمود
داشت ... به هر یک از هزار ... بیشتر گرفتار ... جزیره ... است ... هزار
پس از آن درختان ... حکم ... بر ... خود برداشت همچنین از میوه‌های آن جزیره هر روز
ملک ... با خود برداشته روی جزیره دیگر آورد ... از آن جزیره ... گاهی با
هر کس آدمی ... زیارت می‌نمود بعد از روزی چند به جزیره رسید که در آنجا
بسیار زیادی بود ... از ... آن ... از ... پاره ... ترس
... را باشد در زمین می‌کشید ... از آن ... بر جزیره در آن جزیره
حالی از ... دیده ... از آن خوف خطری ... پای در خت میوه
رفت تا ... گاه ... از آن ... در پای آن درخت ... جز
در گردن ... هر ... محکم بود ... درخت
... زیر ... ریش ... گردید هر
خوش خرام ... شده ... طرف ... آن ... درخت میوه
میوه می‌چید ... از خوشی ... نشسته ... جای گرد

و راه پایاب [illegible] این جزیره به جزیره دیگر راه [illegible] در این جزیره چندین [illegible]

عجایب و غرایب [illegible] مشاهده می‌شود [illegible] از روی [illegible] به تجربه [illegible]

از روی حیرت [illegible] که گرد [illegible] چمن [illegible] اینجا [illegible]

می [illegible] پروردگاری که انواع [illegible] در این [illegible] رسیدن [illegible] جزیره [illegible]

[illegible] از آن [illegible] که [illegible] از [illegible]

[illegible] همچنان [illegible] دریا [illegible] و انواع [illegible] سینه [illegible]

[illegible] نسیم [illegible] روز دیگر [illegible] دریا [illegible]

[illegible] روز دیگر که [illegible] صبح [illegible] آفتاب [illegible]

[illegible] جزیره رسیده [illegible] جزیره [illegible]

[illegible] لطافت [illegible] چشمه‌های زلال [illegible] نسیم [illegible]

[illegible] سبزه [illegible] شمیم [illegible]

اطراف [illegible] روی [illegible] چمن [illegible]

[illegible] حرارت آتش رسیده [illegible]

[illegible] کردی [illegible] راحت [illegible] آورده [illegible]

[illegible] چمن [illegible] پر از [illegible] صراحی‌های [illegible]

[illegible] چشمه [illegible] عاشقان [illegible] دل [illegible]

[illegible] آفتاب [illegible] چمن [illegible]

[illegible] گل [illegible]

[illegible] جزیره [illegible]

[illegible] سرو [illegible] بالا [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] چمن [illegible] همه [illegible]

[illegible]

[illegible] همه [illegible]

[illegible] آن جزیره [illegible] شهر [illegible]

[illegible]

[illegible] همه [illegible]

[illegible] که [illegible]

که رسیده در نظر خیر مآل و تمامی روزهای زمستان زمین مستور شد برفی که آن قدر [illegible] یکی از ده بدرجه دیوار رسد

هم آن است که در نهایت سستی بلدک [illegible] بدرست چون رسیده هر یک [illegible] را در [illegible] شده

فرح خورند بر ساق آن درخت می‌شود تا قطره از ساق آن درخت بر [illegible] دارد که [illegible]

[illegible] در جسم [illegible] قبل از آن قطره [illegible] آن لطیفه می‌شود و در بطن قرار می‌گیرد پس [illegible]

[illegible] ماه هر یک [illegible] تولد می‌شود تا سال دیگر [illegible] رسم [illegible] مستی [illegible]

در این دیار [illegible] در [illegible] بسیار است [illegible] از [illegible] و [illegible] قرار [illegible]

[illegible] در نهایت اعتدال [illegible] و [illegible] آن است لاجرم [illegible]

[illegible] در این [illegible] هر کس [illegible] پدید نماید [illegible]

[illegible] که در نهایت لطافت [illegible]

[illegible] که [illegible] شکفته و [illegible]

[illegible] است [illegible] پادشاه و [illegible]

[illegible] است [illegible] در هر جزیره [illegible]

[illegible] را [illegible] قوت [illegible] است که [illegible]

که [illegible] را [illegible] جزیره [illegible]

دهقو

[illegible] است [illegible] از ملک [illegible] است

تمام [illegible] همه [illegible] از روز [illegible] آب [illegible]

[illegible] این چنین [illegible] رسیده [illegible] که آن [illegible]

[illegible] است اگر چه [illegible] خوف [illegible]

[illegible] این [illegible] است [illegible] آن گروه [illegible]

و [illegible] است [illegible] اگر چه [illegible]

[illegible] که هر یک [illegible]

[illegible] یک [illegible] که [illegible]

از [illegible] است [illegible]

آمدن [illegible] رسید [illegible]

آورده [illegible] از هر طرف [illegible]

[illegible] آثار [illegible] داده **بیت** از [illegible]

چشم [illegible] که [illegible] است [illegible]

[illegible]

شب به یاران بر همه عبارت بران تخت [illegible] نقش دلبر ها ی [illegible] صورت [illegible]
آنچنان خورشید رخی بر [illegible] در جوار بهشت در کنف آن صنم با کنیزه [illegible]
بزیر اندام خود شعر رسم عاشقی نیست [illegible] شهر آشوب ❖ [illegible] که بر [illegible] او [illegible]
شاه روی چنین مردان مجلس رسید دانست که آن خورشید لقا ملکه ربابه است آن کرده
شرایط تعظیم که سزاوار [illegible] باج بجای آورده پیش رفت و بر پای تخت ملکه [illegible]
دعوی کرد شعر تنها بر آستانت [illegible] سحرگاه ❖ بسجده آفتاب [illegible] آید ❖ [illegible]
این درگاه شاهی کهن خاقان و [illegible] آید ملکه او را در پای تخت جای داد
و فرمود تا مجمرهای کهن [illegible] چند حاضر کردند آن مجمرها [illegible] ایشان [illegible] ملکه احوال
وی را از علما و حکما جویا شد [illegible] بعرض رسانید [illegible] و پیشینیان [illegible] شده ایم
که [illegible] آسمان [illegible] و [illegible] و [illegible] در
[illegible] باشند ما و [illegible] زیرا که [illegible]
[illegible] از [illegible] و [illegible] و [illegible]
[illegible] واقع می شود [illegible] از [illegible]
و قدوم او [illegible] است و [illegible] ملکه از [illegible]

[illegible]

[illegible] شخص [illegible] ملکه را [illegible] باشد که [illegible] از خلل [illegible]
که [illegible] باشد اما کی [illegible] آن کار [illegible] رسید [illegible]
کار [illegible] باید [illegible] این [illegible]
[illegible] و [illegible] را [illegible] خبر شاه [illegible]
اگر چه [illegible] ملکه [illegible]
زوال گرفت مردم [illegible] و [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] گفت [illegible] ❖ [illegible]
[illegible] ❖ [illegible]
[illegible] ملکه [illegible]
و [illegible] از آن [illegible]
[illegible] ملکه [illegible]
[illegible] این کار [illegible] ملکه [illegible]
[illegible] آن [illegible] رسید آن [illegible]

آن کوه بلند که بر زمین لنگر انداخته آسمانی که بر فراز آسمانها ندا [illegible]
غروب کرده این چنین سوالی که رسیده به کیفیت جواب آن گفته که [illegible]
بر [illegible] بیمار اورده دروی [illegible] تمام شروع در دو [illegible] آن [illegible] را تمام کرده [illegible]
[illegible] از آن دلبران [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
آن [illegible] دشت [illegible] از عروج بر قله جبال [illegible] گریبان [illegible]
گشته [illegible] از کوه [illegible] آورده [illegible] آن سمت کوه شهر [illegible]
آهسته از آن شهر [illegible] روان کرده می‌رفت [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] شهر [illegible] رفت بیت [illegible]
حضرت [illegible] خواب [illegible] حضرت سلمان علیه السلام در رسید [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] از خوف آن [illegible] [illegible] را بحر [illegible]
[illegible] رسیده [illegible] ضعف [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] سراپایش [illegible] عریان ❀ زغم در
آتش [illegible] ❀ ز رنج [illegible] ضعف زانو ❀ همی غلطان شده پهلو به پهلو

[illegible]

تا [illegible] [illegible] رسیده همه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] حضرت سلیمان علیه السلام
[illegible] [illegible] رسیده [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] رسیده [illegible]
سرا [illegible] دیده [illegible] دیده [illegible] روشن [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] دیده [illegible]
[illegible] [illegible] رباعی [illegible]
[illegible] ❀ [illegible] ❀ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] دریا [illegible] دیده [illegible] شعر [illegible]
[illegible] ❀ [illegible] عالم اسباب [illegible] در روی دریا دید
[illegible] [illegible] روی دریا [illegible] بیت [illegible] ❀

چه رسد بلبل اگر گرفتار شد و این چنین حیران دید از جای برجست و چوبی که در دست داشت

بر زمین زد گفت ای خاجه چه را بر چوب بسته علامتی ساخت و او را قبول کرد که ای خواجه حکمت چه

چشم دیده با کشتی را ما علامت لنگر است پس با وزیر گفت طلسم اثر آنکه در دریا ولی

دستگیران باشد و از آن کشتی تاجری بود بزرگ و تمام از سفر بازرگانان در سلک مصاحبت

داشت و از مجلس مشغول تقصیر حسن بود و امیدوار که در شهر رسد تمام در جزیرت علی در بارگاه

پس دیده با صورت واقعه عرض حاجت بازرگانان به آنجا رسید و جمله معنی لطف و کرم و مهربانی خواه

در قطعه بقیه تا جای از مقابل کشتی روز روز شتری زان که کشتی را لنگر از هر جا بسته تا قرار گرفت و آن از قرار

بر تخت تمام براندند تا کنار دریا بود یک نیم چون چشم مطلع شد و این کار او را داد

و این که امان خورد و بر آمد آنچه شاهنشاه با بر زورق رسید مطلع گشت او را گرفته برد

در آورد چنین شست بر سینه و این تمامی تنش که بود باد شرطه بر حوالت و آن زود رود

چنین تیر شهاب به کشتی رسید ای کشتی در لحظه دست و این در طلوع که جمله در کشتی در آورد

چو آمد زورق شهزاده از راه **شعر** چهره دیدند در اوج ثریا ❀ مرین زیح چه او اگر کشتی

غراب از حسن طاوس بهشتی همه بازرگانان و این را در پیش خود خواندند و او را نشانند

گفت ای جوان بگو چه کسی و درین زیر باد مکرنه فالی و این حرارت شمه از احوال خود بیان

فرماید و اگاه چنین پس بر او صیف باید که از مجلس در ازده روز به عظم نشسته خبر و چهره گرفت یاد

هر یکی از خواصه شما هرکه فتنه از بهر فرشته **شعر** زیبای هر یک از فنون برآمد ❀ به چشم

هر یک گفت حال را بگو ای سوره زاهد کشتی از بهر او آن حال متعجب شد و آب روی هر دو را زند

تا هوش آمدند و این دو تاجی هر چه از جای جسته دست یک دل که هر که در آن بزم مشغول

است تا که ولاده صیف سر در قدمش نهاده بوسه بر دست یا وی و این رسید او را که کسی را زنند

که این جوان را آشنائی با تو هست همه بازرگانان روی صحیفه الله گفت ای فرزند من هم در این

نعمت در سر گذشت و احوال باز پرسیم آن حال ظاهر است که کی تو با او رابطه و آشنائی

داری حال تو بین باز که احوال او در این زیر بار باشد و چنین امیدوار آب است **شعر** جود کس داد

تا این کی مهمان است ❀ که بهر از خس صید شده گمان است **شعر** همان است و احوال کشتی

می سپردم ❀ بر چشمش تا قلب می کردم **شعر** آنکه روی صحیفه آورد گفت این جهان امانت

دارم در امانت او صاحب صیده اورا تنها گفته بعضی غلام این جوانم و او صاحب ارباب آنکه

حضرت تا عرض کرده از شکر رحمت الله و کمال آمدنی جمله بر روی قدرت و طلب او را آگاه

در لباس در وی بنا بر رسم تا بر روی که اورا در این جزیره یافتیم سپاس سپاس بردن از

قیاس مالک الملک دار است و مرا از مهاجرت او رسانیده و بشرف حضورش رسانید مرا

رهاند

بیت مرا شد که از مقصود از این شبی ⁂ که از دریا به جستم که از خویش ⁂ اگر چه رنج
گرانان کشیدم ⁂ به تلخی سرشت اهل آن کشیدم ۰ به جمله در دولت رفته ۰ آمد
به ستم که از مقصود آن و کس مرام سر گذشت از چه بود این زیر بار جگر رفت و چه سر از راه آن
این حکایت شنیده شد هر ابا لباس کهنه دیده در لحظه علما را فرمود تا بدست جامه زیبای
دیبای زر در راه ارواح دیگر مرصع آوردند خود بروی دست گرفته پیش او برای عرض که فرمان گردان
مستدعی است که رخت دیگر کاظر بر باشد این خلعت وهاب در او پوشید زیرا که لباس شما را می‌بینم
به سبب طول راه کهنه و نابود شده باید این محقر لباس را از این قبول فرمائید شعر تحسین بر او زند
بر دست ورایش ⁂ هاست این حرفش اینی نامرافق ⁂ بر که کاری این جامه دارش
مزد واجب شاها فرا گرفتن وراین چنین غنچه شمسی کرده عذر خواهی و مقصد باید کاری [illegible]
جامه و دیبای خضر گشت ⁂ چه بر تن رخت پوشیده آن سمبر ⁂ نمود از انظار رودی می سرود
بر آن سمبر بعد برتت های گرامی آن اکرام به تدریج شد واین همه دنیا فی المجمعه
رفع حرارت آن الغا، بها را آوردند از شربتهای کباب بریان و از آن مائدهای
الوان بر اینان داد تا از تقویت آن چشم جهان منیر آرای و قوای کلیه [illegible]
چه بگو به روی [illegible] تا و [illegible]

به جم دیده

چه دیده بود مانی با شر شمه اگر شش ندیدیم زیرا که جمیس تا کند از زیر بار دو روان مانده مانند
تعجب از آن هاست ورش لکره سر از خفه دراز جا پوشیده ام ذنب و آن حقیقت عشق خود را
با هزار اشکار چه گشتی از سر گذشت خود در عرض راه از آن سه ای قصه دراز تا شهر رسید و
دری با درویش نعیم در دوستی در آمدن با آثار فرنگ و غرق در دریا و قدرت در در بار او جلد حلم
عجایبات در هر از دنیا ورات های راه از این حوادث بار فرنگ همه تعجب گردید که حاجت سیر
مردی را کار دیده و با شعور دنیا هوش است آهسته با یاران خود گفت با ادب باشید که من اتفاق دارم
احوال بار سری بشهر سعادت واین رنگ لشکر وزیر اوست زیرا که من در آن اسم این حکایت را
شنیده ام در ملک سبا در شکار گاه عادت شده و صورت ایشان یکدیگر طرف رفته بودند از آن سر زار را حلم
ار باب دی قصه شگفت است که هر روز باشد لیکن چنین تا نم ذنب خود را دو رف
گر زند مار را سر بدل باید کرد بیت گر در شب چراغ از ضعف خود را ⁂ شود گریز که
با غرور و مغرور ⁂ اگر طاوس را تهدید دهی زاغ ⁂ شتا سند اهل دانش نحس از آن باغ
پس همه بزرگان گر حضرت بر سیان آنجا است در مقام فرمان برداری برآمد چند آن حضرت و
جایگاه نیم مرد شاه وراین حسب در سر رشته خود تا آن شهر بخوبی کرده گفت بیت ای بار
تا با چه چشم سر رسی ⁂ که ترا بخواهند بی لطف از یک آدمی چون آنجا برآمد وراین سبب بود

آصف بنی را طلبیده در زبان عربی جواب ش که ای برادر تو بر سر گذشت خود بیان کن
که چه بر اژدها شد پس بیرون آمدی و این حکایت رسیدی آصف عرض کرد شو ایا شاهی که گاه دست
پیچ و خم فرو بنده ✤ بر آستان تو دریای فتح در زنده ✤ این حکایت عجب صاحب عالم طلب پیمودن
از شهر سبا باز گرفته بیرون رفت من ترسیدم که کدام جانب رفت کجا رفت چون می‌نمود
صاحب قدرت با مان به خط مبارک صدر از نشئه رود و تاج بیان را نه از فرق برکرده بر بدی نو
قبول نکرده زیرا که می‌دانستم که اگر قبول آن کار نمایم در رفت خدمت اعلیحضرت اجازت
محروم باشی و تا بهت جهانی مرا نیم چهار روز ماه تا که هم از آن حضرت اجازه کنم تا آنکه موجه علیا و
ما ترس اکبر از خود شکفت آن اثر ظهور شده پرسته جهانبانی متمکن گردید الحق بر تخت
سلطنت منور شد که از نشان حضرت آدم تا کنون از ایشان چنین ولایت و رعیت پروری
ندیده شده ✤ القصه تمامی احوال خود را شرح داده از خواب دیدن در جنب آنکه از شهر سبا
تا رسیدن بر دریای ره با درویش حبشی بلباس فقیر شده و رسیدن حضرت شهر را که عرض کرد
در شهر در بسته شفق گفت مگر حق تعالی هم بار آن دیدم بلباس درویشی با کاری هم در دریا
نشسته روانه شهر چین شده نمی‌دانستم شهر باید عالم العلم نکات اینقدر ره وله
می‌خورد و در تنبه در بسته بودم تا روزی که حجه بکار خود رفتم پدر و فرزندی بسته با اینها برگشتی در آن بزرگ

تا امروز که ملک سبا در این جا زیارت کرده است به گنهای در این ره راز ز دست ✤ در صد ره
می‌نمودم حسرت ✤ چه دانستم تو را در ره چاره ✤ بهر جایی که از دی پا بنهادم
من از ره رازت شرم رنگ زردی ✤ ز سرگشتگان منم بودم ره نوردی ✤ چو چشمم گرد چون
بر دو عین ✤ به پایش گامش بوی جای تعلیق اکنون بسر بازرگان بر دریا آمده کرم از کو
بهار ✤ من چندین جهانی از او دیدم اگر جانب دریا رفتم آب افتادم از جهت مرکز احوال
او پر دست مرا نام آمده پس شد ✤ و درین نشان نتیجه حضرت شاهی که تا رو بیچاره بر کار کنان
می‌رفته تا از چندین هزار دینار دولت گذشته کشتی بلند بست در کنار شهری از شهرهای
چین لنگر انداخت پس تمامی ارکان پر دل کرده در آن شهر درآمد در کاروانسرایی نزول کرده
با سایش مشغول شده ✤ مدت دیدن شهر و رسیدن آصف نامدار بسته بازرگان و رفتن چین و ماچین دلالت
مملکت و مقصود چین و ماچین ادامه بیان
چنین شد ✤ درین دلی بیا شهر سبا
از دریا بیرون کرده سفر و سایر بکار در آن شهر دکان تجارت ✤ باز کرده مشغول داد و ستد شدیم
آصف نبی درین فرموده تن نپذیرفت ✤ با همه بازرگان بعد از نقش مزار ده رساله ✤ با بازرگانان
دستم سپرده ✤ در کار اینها که در این شهر با تمام سیر ما را باید ✤ امروز روانه چین شدیم از
درویشان ماین شهر در آمدیم و مهره طاهره در انجا چیده تا نفتی روی دهند کشتی و در ادامه

از فضای صورت روی نماید و چهره قابلیت از ذات نشسته بیرون آید بیت چه نقش حالی
ایشان خواند دانش نشسته در نعل آن بازی سوارش کشادی دیده در رفت از راه دگر
رهانند چهره خود را نشسته هر آن از قربت چرخ کردند [illegible] چند چهره رفت از داد
بیرون سه چنین دیدار دانش برقی قرار گرفت آه از بهار دانش بر آید داغ حسرت چه دید در
کر پیان امید حیف باشد که هنر مرد ز کف بگذارد پس با دلی شکسته اظهار اضطراب
کرده گفت بیت دانی چرا شستم به ای دریغا در رفعت قرار است کر کان و بنیان
بر خواست و رفت چند سراب ره ولا باشد علایم صحت کار و مستغنی از ارباب بعضی از احوال
و چند رستم به نام در طبق تسلیم و نعره اخلاص نهاده پیش بعد شعر هر که در مطبخ اخلاص
محبت حاصل است هر چه دارد کسی در طبق اخلاص است باشد عامی تمام عرض کرد باید اگر
برف قبول قسمه دانش نشان عذر خواهی بار کرده فرمود جواب حقوق تو بر ما بسیار است
و اکرام و انعام تو بی شمار تا قیامت از عهده حق گزاری فرزند تو بیرون نه توانیم آمد بیت
کس بیرون نیاید از حقوق نعمت دائم اگر باشیم تا حق گذاری جان برآید در اینکه
ما ترک بادشاهی و سلطنت نموده ایم الکن ما را به تاری و جامه سرافرازی باید بهر آن است
در صورت وجه در دین زر برای ما آنهم باری که ما را به همان گفت است نه حاجت [illegible]

از

مرکب گران مایه را این قبای زیبا زیبایی است بیت ابجران رفیق بحجت سبا هم می نزد
دو رخ [illegible] شعله آتشم نمی نزد خواستم که سر به نهم برایم کو [illegible] کاباب
چرخ پشم [illegible] نمی نزد [illegible] نقش فرا هم [illegible] به کوت های فهرم کرده شتاب
هم [illegible] تاج شاهی کرده ام تکلف چه کسی که شراب نم زدن تکلف سه بار کمال [illegible] شیخان
نقش ای در این [illegible] دانش و آن [illegible] تکلف در زیر است پس [illegible] که تو بهای نقره [illegible] از
سفر [illegible] و محبت [illegible] مهیا نمود [illegible] پسند [illegible] راه بهادام
همه روزه [illegible] سفر [illegible] و قریه ای کرشته تا [illegible] چند روز [illegible] تحت [illegible]
رسید چنین روز [illegible] شده [illegible] کار [illegible] اقامت
کشیده [illegible] روز دیگر [illegible] حواله از رباط [illegible] برای [illegible]
و [illegible] آنجه که [illegible] شهر [illegible] از هر طرف [illegible]
در نهایت زکات لطف [illegible] حسن [illegible] و کشت [illegible] عشرت افزا بیت
[illegible] از زینت [illegible] چه [illegible] کس [illegible] و [illegible]
سمت [illegible] فقر [illegible] است [illegible] در [illegible]
[illegible] دریای [illegible] در [illegible] حکم [illegible]

دیک دختر خورشید روئی مشکین موئی بر لب کشته سرو بالائی ماه سیمائی رخسار زیبائی نازک مزاجی
سیم اندامی دل آرامی شکر دهنی ماه سیمین [illegible] خط صبح [illegible] مایه روشنی دلداری در لب لعل [illegible]
عالیه [illegible] شام [illegible] فرستادی بیت بر ورق گل ز آراسته [illegible] مرادی [illegible]
بر نقش [illegible] باد • رش کنم در کنار [illegible] دیده [illegible] با [illegible]
نظیرش [illegible] شعر [illegible] دل
آهی [illegible] خط جوشن [illegible] • [illegible] خورشید
[illegible] ز لب [illegible] • شکر جهت آن [illegible]
[illegible] با [illegible] سیرت [illegible] اخلاق حمیده
خصال پر [illegible] آن [illegible] طبع [illegible] شهر را [illegible]
و [illegible] شهر [illegible] با فراخی [illegible] کیفیت [illegible]
[illegible] بیت [illegible] • [illegible]
آن [illegible] در ادای [illegible] شکر [illegible] در آن باغ
[illegible] سعادت می فرمود [illegible] در آن باغ [illegible]
[illegible] مرغزار [illegible] آراسته [illegible]

[illegible]

به [illegible] که از [illegible] عنبر [illegible] بیت [illegible] فرش [illegible] گسترده
[illegible] ابریشم [illegible] رسیده بیت [illegible] • [illegible]
[illegible] و ماه [illegible] آن [illegible] تمام [illegible]
و مرغزار [illegible] رنگ [illegible] تا چشم [illegible]
[illegible] محقق آن [illegible] روز [illegible]
[illegible] مرغزار [illegible]
[illegible] بیت [illegible] مشتاق [illegible]
بیت [illegible] • [illegible] قدم [illegible]
[illegible] • [illegible]
[illegible] در شهر [illegible] تماشا [illegible] آن شهر [illegible]
که [illegible] منزلی [illegible] گفتند
ما امروز [illegible] منزلی [illegible] وقت [illegible]
[illegible] آن [illegible] شب [illegible] شهر [illegible] صبح
باز [illegible] منزلی [illegible] قضا را [illegible] صحرا [illegible]

فرق و ادفع لعمر بست که از آن حال اطلاعی رسید پس شب را در آن کار را انجام قرار
گرفته همین عشق در دل را ثبت صفت معشوق و کرشمه در آن شب و ابلوم شکار در بیان
دلکش شما در حق شد و دای او کشت باو در دلی دل خانه به جانب شکار رسید کرشمه ز نازک
نورش و ساده از دل اضطراب تا بنده شد این جمع جوانح شوق را منتهی کرد اید . یکی پرسید از همین دل
که میل را کجا یابی و بست منزل . در آنچه کند آن انجمن ترانه . که در آن ماند چون آتش بتابد . که کی
اگر جوانان عزم نشد . شب آرزو از دیوانه پرسند . تو بیرون رفتی آن با طناز . من از این
جای دل بسته ام باز . در اوراق عشقی دمی آید در دل . ندانم دل کجا باشد چه حالت . بدل
میدهم اکنون آشنائی . کی سپردم از کسی جدائی . بلی که من از عشق پیدا . می‌بینم پرسش ای گل کز جهان
می‌جهی مانش روز شکار نبود بر شوق از اسم خبر ملالی ساند زیرا که عشق و حسن ار ملائم و ملازم
جمله عشق رسانان جان ملک آن روز در یک آب رهبار زیست سایه بر . سایه ایم زیر بر کران از سر سبز
راه صورتش غبار برد . معشوقه با عاشقان هم بر رود . که در کشته عاشقی که دیدار بود
بانجام آن آتش و جمع ورق و عشق آمد در آن کار را شکار شکر جهت در میان لب کشید بر ابر سر او حلقه
خفته تا کاه بریدن عشق و چنگ برق ازین انجمن ماند سبب در عصر عزت جم و حرکت
آن مشوق قصه با غصه جهان ما زدم با جانان لبریز رسیده بشکر رحمت در خواب بود

که در نگارگاه آن با طناز سر به جهان و دشمن پادشاه در شهباز ❀ کرد قصه دل همراه با اوج کردون
یا باز که آن یک رفت پردل ❀ جنس سپید آن بازی در پس یک گلگون و دران یک بود
نرگس رسپس سپیده دم دعوای سیاه بال شب که آشیانه سپهر پرید شهباز سپید چون شد
جوهری زرین پر گشته شکر جهت سر از خضاب به داشت و از آن خضاب از آن مرکز نرگس شهلا داشت
از آن خضاب دو باز که یکی نرگس و دیگری در چشم او بعضی نرم تاریخ کاظم رسیده با هم گفت از
ای خوب و سپید آن است که امروز در شکارگاه مراد از ملاقات و از شکار گیرم و جای دست دهد
لیکن در میر شکار کرده بدست آرم و یک از دست رود یا چیزی دیگر که از امثال ایشان باشد
دلم در قید آن باز سپید است ❀ و زان نرگس دلم را صد امید است . تو گر چشم مرا با هم دم
زدی ❀ به چشم مست شد که کی امیدی) میل خیالت و نرود تا رس بر مرکبان همراه با چمن از
شمال خوش نرم شکار راه آتش بر دوش طیور کشید . بگفت این وان کمان ابرو با
خوبست . چه چشم خوش زهر کمان نرگس آراست . چه ابروش غمزه سر شمشیر
برون آمد نرم سپید و نخجیر . در آن شد در شاهان شکار ❀ شه چون پیش بر کمان
کشیده) از اطراف شر و جهان شکر جهت عروس صبح سر از خضاب رالعم تیغ را شکار
خورشید کف کرده از حجله مشرق بر آمد و چم عنبر ای لا مرار انجمن و وان کشیده

چابک سواری در آمد . درویش مشغوف شد هر دو سر از خجلت بر آوردند بر ... [illegible]

صبح از رقت قیام نمودند پس از فراغت از نماز صبح ... آمده عرض کرد . ای

جهانگرد جهان بخش که از حکم ازل . سلطنت تا ابد بر تو مقرر شده . [illegible]

درویش شهر بکام دل خواهی رسید و بنده را نیز ... معقودی در رنگ در عالم خواب دیده

یوم فیروزی روی خاطر ... مطلوب ... آید درویش از استماع این سخن

خندان شد . گفت ای برادر چه این ... را باز نما که این سخن را از کجا میگوئی

خود چه دیدی و چه بخشی . درویش گفت امشب چنین خواب دیده ام ... در دل

بر در بار فیروز چنین نشسته بودم ناگاه دیدم ستاره روشن از ... قصر فغفور طالع شده

نمود ... در برابر ... بر فلک خضر سید خورشید ...

روشن ... تمام ... گاه دیدم از پشت آن ستاره ستاره دیگر

از آن بزرگتر و روشن تر ... مانند ... خورشید ... طلوع نمود و ...

افتاد ستاره ... در ... آمد . ... مرا از ...

... است . درویش از ... تعبیر ... گفت ...

که شب ... بآخر رسیده صبح سعادت از افق ... دمیده . روی ... آورده

گفت ای برادر ... کلیه ... ثمات ... قضای آن

... از کرد غبار راه ... ای ... در

این ... [illegible]

... از ... و ... عنوان ... زمان ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... رسیده ... درویش ... [illegible]

... رسید ... [illegible]

گردی ... بازی ... جهان ... [illegible]

رمز کمان ... باز میراند	اسب از ... از ره بازی ماند
گر ابروش ...	نگاهش ... روی ...
... سرو قامت	بر پا کرده ... قیامت
نظر ... آن ...	... در جهان ...
... مهر و ماه ... رنگ	... در ...

تا نسیم آرام دلهای روی نمی یابد • چه نسو فرو گیابی نکنده در آب • شده آن آب از
آن گلهای احمر • گلاب پخش از نکهت معطر در هر وقت چه تر آید • بر سر لاله [illegible] ضعیف بی
تا چشید شکفته • که ای مروت روی بی اک [illegible] • لب لعل و دلش در نور دارد
[illegible] اخر حکم کنم بازچیتی • که پا نه نهد کسی در این یا فیتی • تا ز راه چیست این جرئت دادم
[illegible] در این ابجه کام [illegible] رد کرد خاطر رسید هر گاه این ز حرفهای غرنید دل از این
شمع و ورق آنکه نشنید لکن [illegible] از انجا در خود شده ای بشنه زراه سیمای جمال داده شمس مرادم
تیر آنکه خود [illegible] لکن ولد انها چو یا شوم ای بر سر گب زده • در کنار [illegible] اکبر که [illegible]
ای زرد مردم رشته چتر [illegible] رسانی بر سر [illegible] شد [illegible] • دل عرض کرد [illegible]
یک دختری داشت مثال چه ما • کجا ما [illegible] رسید • [illegible] حسن [illegible] خال لعل • چشم
[illegible] ام ز [illegible] لعل اگر غلط نیم [illegible] دل فرمود [illegible] شد • [illegible] فریاد
بر آورد که ای [illegible] اگر چه در این [illegible] ورق [illegible] گستاخ رانده • [illegible]
[illegible] شما را [illegible] داده اند • تا در که [illegible] شروط [illegible] جمع [illegible]
رسیده • مراد و مقصود خود را از آن [illegible] شما را [illegible] آنچه [illegible]
و رحمتی شما بجا آورم • ولد ازین جا [illegible] روانه گردید و آن [illegible] کشید و [illegible]

گرسنه کمان غیور [illegible] که شما را چنان سیاست کنم • [illegible] گردد و [illegible]
شرط آنکه چون بسیاری [illegible] و ما [illegible] تقدیم رسانیده • باقی به [illegible] و [illegible]
[illegible] در غربت فتاده • با دلی در این [illegible] • همراه ما [illegible] شاهیم • ولی [illegible]
[illegible] مقامیم • چه لعنت قصه [illegible] [illegible] کار ما این لحظه [illegible] • شما را [illegible]
[illegible] • کجا [illegible] • خطر ما چه [illegible] دیدیم • پس [illegible] در این [illegible]
از این شمع ورق آنکه بردیم • شب این جا بهر آتش [illegible] • چه ظاهر [illegible] گشت
[illegible] از آمده شده این [illegible] رفیق [illegible] می گماریم • [illegible] تا پای [illegible]
کسی [illegible] آید تا به این جا • از [illegible] شده بهر جا • [illegible] گشته ایم ای [illegible]
[illegible] • [illegible] • خلاق احسن [illegible]
[illegible] این عبارات [illegible] از [illegible] [illegible] سر [illegible]
شمع [illegible] ساده • دل [illegible] دل [illegible] ابرو [illegible]
کشیده • [illegible] غمزه [illegible] تیر [illegible] از مژگان [illegible]
[illegible] از [illegible] چشم [illegible] روی [illegible] این [illegible]
[illegible] دیده [illegible] کس آب [illegible]

خورشید خاور ضیافت قضا روان انگشتر عمر را که در شکارگاه دست ملکه رست شده دراز کرده بود
انگشتر جست پرسید ای جوان این انگشتر را از دست [illegible] بیرون آر بده تا تماشا کنم که کار کیست آن عماری
دکان است **بیت** ندانم آنچه داری در بغلش ✿ را از آن گوهر نوع کشتی شنو حاتم اول رسید
که اگر انگشتر را باد و هوا آب و رنگ او را [illegible] مانده [illegible] حاتم [illegible] که حکم کرده بر اشک چشم بند
دل ها [illegible] حاتم [illegible] که زنده [illegible] ملکه [illegible] کمر [illegible] حاتم از سر آن است
[illegible] که این [illegible] است [illegible] است [illegible] بگفت
[illegible] است [illegible] این انگشتری [illegible] خواهم داد [illegible]
[illegible] حاتم [illegible] از [illegible] ملکه [illegible]
شده [illegible] گشت [illegible] قربان [illegible] مبارک [illegible]
[illegible] حاتم [illegible] دست [illegible]
گرفته [illegible] دست [illegible] ملکه [illegible]
[illegible] حاتم را [illegible] حاتم [illegible]
[illegible] **بیت** چه [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible] قضا [illegible]
[illegible] حاتم [illegible] است [illegible]

[illegible] گفت انگشتری پری [illegible] است [illegible] چه کار [illegible]
که این [illegible] آن است [illegible] عاقبه [illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible] است که [illegible] قصه [illegible]
تحقیق کار [illegible] است [illegible] گفت [illegible]
[illegible] شهر آمده [illegible]
[illegible] که [illegible] این انگشتری را [illegible] حاتم [illegible]
[illegible] است [illegible]
[illegible] است که این حاتم [illegible]
دیگر [illegible] آید [illegible] تمام [illegible] احوال
شما را [illegible] اگر [illegible] شما را [illegible] و اگر [illegible]
[illegible] تا [illegible] درباره شما
قصه [illegible] از [illegible] خبر [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible] گفت [illegible] معاذالله [illegible]
اگر [illegible] **بیت** [illegible] آنچه [illegible] تمام [illegible]

[illegible] گفت از این حرفها [illegible] اثری [illegible] روی کار
آنچه [illegible] این [illegible] درست [illegible] و در باغ [illegible] باشد [illegible] ایام [illegible]
طرار [illegible] خط [illegible] دلفتان [illegible] آن [illegible] غریب [illegible] چون [illegible]
[illegible] خنده [illegible] روز [illegible] پاره [illegible] نیم [illegible]
آنچه روی [illegible] باغ [illegible] می [illegible] روند تا [illegible] [illegible]
روی [illegible] گفت ای [illegible] تیغ [illegible] همه [illegible] شد **شعر** [illegible] گفت [illegible]
[illegible] تا دمی [illegible] یار تو [illegible] غنچه [illegible] تبسم [illegible] **شعر** [illegible]
از [illegible] بار [illegible] قطرهٔ [illegible] بر دوم [illegible] **شعر** [illegible] کار [illegible] چاره
[illegible] خواب [illegible] رسیده [illegible] [illegible] را در [illegible] حبس نمودند
در [illegible] را [illegible] گفت [illegible] لفظ [illegible] دخت [illegible] [illegible]
[illegible] گفت [illegible] [illegible] [illegible] گرده [illegible]
[illegible] گفت تو [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] [illegible] که [illegible] [illegible] [illegible] است [illegible]

گفت [illegible] دلداری [illegible] دل [illegible] زیرا که [illegible] جهه [illegible] کرده [illegible]
[illegible] شرایط دلداری [illegible] تا شب [illegible] خویش [illegible] طلب [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] جهه [illegible] **مب** [illegible] ضمیر
[illegible] یار [illegible] که [illegible] بر [illegible] آید [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] باد [illegible] سلام [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] دخت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **چپ** [illegible] [illegible]
[illegible] فراق [illegible] آید وصل [illegible] آید **طلب نمودن شکر دخت [illegible]**
در [illegible] عاشق [illegible] شکر دخت [illegible] [illegible] حالات [illegible]
[illegible] شکر دخت چنین [illegible] دخت [illegible] [illegible] [illegible]
از رندی [illegible] [illegible] **[illegible]** [illegible] دلربای [illegible] [illegible]
[illegible] شب آمد جان گداز [illegible] عشق [illegible] شب آمد خانه [illegible] [illegible]

شب آمد رحمت ایام محنت • شب آمد از رای عیش و عشرت • لشکر و حشم قدم از مجلس بهانه
بر مسند متکای ناز قرار گرفت • مصرع • بت چین آن تهی قد چشم • مه رسته لطیفش بیان
در زیر ابر خشم • چه حسن چهره زیب آرایش مجلس • چه چرخ از طلیعت ان از مطلس • چه گفت رخش داد
آن غیرت حور • پاس می پرچینهای مغفره که مجلس را چون رشک جمال آرایش دلگیرها می سفینه خوش
آواز در ام فرحه و هر یک در کار مجلس آرایی مشغول کرده • شعر • همه شیرین لب و سیمین عذاران
دلیل طلعت لعبت جمالان • شده زان لشکر از ابر شتم بهار • همه عیسی دم و داود آواز • به رباط سینه دست
بار بد زن • نقابی دیده از بس حسن خوب حود • بتان فتنه چون ست شنگ • چه بلکی در مسند
ناز و تمکین • حیرت افزای مجلس رفته از هوش • چه دامن تیره شده دیرپا کرده بس فرو دستا
شاه دراز دیده منتظر بنشسته را مجلس در آورده چون • و در آن حضور مجلس شد به ابراز نظم رسم محبت
حرام روای آورده مهر و مهیا را از جهت مجلس داد هر روز پس آمده در پایه سر اسیر نغمه سردار آمد
بت چین به کرشمه شیرین و تبسم نمکین مهربانی لب ار بای فرمود • دراز از صفت پای جوان
که و نظمی دیده در شیره او دست تیر چنین جاوید نرسیده و دعوی سطر در آورده چشم کران
بهار در جمعه نه بار چشم ناز نمی خط آن ز هر گز دیده بلکه کرش چو آن کم میشود • شعر • تا چون شب شد
کشمر • فتنه چون ترنج آفت لعا • تا کی از رشک تر گوا ستم بهار • حیرت باغ و فایده و اسرار

خم خم حسن چو آن سیمین گون از زلفش • گرده رهزن چون بیت شکیب چمن • روی بغیه حق برادر دوره کرده گوشت برای
سیاهش پر خم شب یلدا • چشم کرشمه به ابرو خنجر • زلف کرت سلطنه عنبر زد • زلفش از
منبش نیم چه قوس • گاه به پاس خالصه گاه به بالا • و در حسن و صباحت او در از ما آن روز دو کوچه خواره پیمبر زده
درگاه عذار آن لعل آینه ابوسیمی حق عذار انداخت یافت دل آن اگر چه در سر مدارت یکجان بهم زنست ولی
سنی آشنا از آن جمال دل آرامی نمود • چه دیده آن حسن و لکش شاه در آن • مردم شب باغ
عذار مطلب آن صفت بیخ مهر شاه که چه یاد چنین اندیشناک عارضش دو گوشه چنین وابرو کمال خط ارگرم
طاق ابروی تا بانهای جیحون عروس جیحون کمان درگوشه گیری و چه شیرین بی جزایر لب جام بوسه از دهانش
نچشیده • و نسرین تیغ و خنجر از پرامی او کسی در آغوش نکشیده • و در این حالت آه از نهاد آن صفحه رانده
خاق اختیار از دست داده و سپاه عشق در کشش آن در مملکت دخوش نهاده • بیت • تیری از آن کرشمه
دل فرو رفت • بر صبر آن صفت شکن نشست آن صفت دیده اهل الکلام است که در جهان دیده بود و کمال در
عالم سپید ارای اشاه هر خیمه • بیت • برق نیافت آن ماه و چنان تاب • بدان ساعتی در اورنگ آن دیده در جحیم
گشته فرقت چنین دار است شاه هر حال دل آن صفت آنرا که دست عشق کرد پای و دلش را پاره پاره کرد است سیاه
شرق و در منکسای سینه اش از رشک غارت در جهت یک راه دیده و دیاله چشم دنباله و فتنه داد
و آن دیگر را در حیله بنهفته و در پیش تم محبت می کاشت • شعر • در سر دوم تن بیچاره بر باد • هر آن

بر آماق فتنه جو دار غمزه غماز ❁ فکنده از صدف ابروان کمان ❁ شهید هر طرف [illegible] را ای

مشکر زلفت از سپهر چال هر یک رقم فی احسن التقویم خوانده پادشه فرد رفت که او گدام

یک را یار جانانه دلدار و سردرقدم [illegible] کدام یک نهد پس در حسن هر یک که نظر می نمود مشکفت

شعر جشمت [illegible] زده لب خوانده [illegible] دل چیزی از [illegible] یک لقا زان دگر

گهی از آن رنگ حسن دارد • بخ [illegible] چون شقایق • گهی از موج آب حسن [illegible]

شده عرق عرق آسمان [illegible] در نهان چون شکفته شعر مرا این [illegible] دل [illegible]

نمی دانم کدامین از دو سیم دل • چه [illegible] سپر کردم [illegible] • که دل با این و با آن [illegible]

آن [illegible] زنی در عالم خواب [illegible] کرده [illegible] شده [illegible]

بیت بخواب آن شب که دیدم آن [illegible] • [illegible] چو [illegible] شده [illegible]

خوانده به شیرین [illegible] در [illegible] می داد و [illegible] آن لعل گفت ای [illegible] کنگان [illegible]

[illegible] سینه [illegible] رخنه رخنه [illegible] دل [illegible] پر دریا دیده [illegible]

[illegible] که [illegible] غمزه [illegible] در [illegible] دریای

[illegible] زیرا که [illegible] رسم [illegible] این [illegible]

[illegible] آنکه [illegible] [illegible]

[illegible]

کر [illegible] رسم گذشت و زلف [illegible] لب [illegible] رسیده [illegible] کرده [illegible]

و قصه پر غصه [illegible] دیده و اول الدر مصرع کهن شده قصه مجنون [illegible] الشریس [illegible]

حکایات [illegible] عشق کهن [illegible] قصه پر غصه را از روی [illegible]

کوه دل [illegible] پر [illegible] چنین [illegible] استماع این حکایات [illegible]

[illegible] خاطر [illegible] گردیدن [illegible] که [illegible] مفتون [illegible]

آن [illegible] از او [illegible] طمع [illegible] کرد • [illegible] در این راه [illegible] عشق

[illegible] • [illegible] عشق [illegible] رسیده [illegible] دل و جان در راه [illegible]

راه محبت [illegible] قدم گردید شعر غلط کرده [illegible] اول • [illegible]

[illegible] دل [illegible] زیرا که [illegible] عشق [illegible] • [illegible]

در [illegible] • از [illegible] دیگر است [illegible] پس [illegible]

گفت ای [illegible] تاج [illegible] [illegible]

[illegible] رسیده و خورشید بخت از مشرق اقبال دمیده [illegible]

[illegible] [illegible] زیرا که [illegible]

[illegible] روح [illegible] که [illegible]

مشغول شده ایم رموزی که نام ادرا و در این حکایت مذکور است چون بگفتیم شاه بنیم ملک ایچ ان بجهه

عشق آن شیفت پادشاهی که در دریا از آن جدا شده او نیز چنین عذر است و آن هر دو ایشان عقد جواهری

بسته در مقام فرزندی و محبت نشستند در هر شاخ و رسته زینت بدان لعل شرف مبادرند و در عرض ایشان وجهه

درخواست شوق زین وصف بمقام ثنا است مرا با مادر به جهانی عجم اثر سالک آن روح و اطوار

جهت پری پیدا فرمودند ملک زادن مژده امید و خیام و شگفته چنین شکار آنچه اقدام

برست وی رفت از خجه بهای [illegible] چو مرغ بر بستان از نکهت گلی و آن از شنیدن الحان عبارت

از هوش رفت چنین بچه آمد از نی بر خواسته به حضرت شکر گذشت آمد و آن اورا بر دست بجهره آن کوه

بیت چنین در دستی آن گنج افتاد ه تحمل کنم از دست فراق بیهوده است چنین پروانه بر چو ردن آن

شمع جمال گفت شکر جهت برادر حرصی جسته و دانست ه ملازمت کرده و آنچه از عشق سینه در دل او داشت گفت

هر دو به یکدیگر عهد کجور و خود پیوسته بجای خود آرام گرفته اما چنین شکر جهت داشت و شاه پادشاهی

از سلطنت و ملک برسته بیش مدت حضرت سلطان علیه السلام است و صفت زار ادلاء اصحاب آل رجال

دارد مثمر بخوبی امانت بی ابراهیمی است هر دو را از ارزنگ و چپ بیت در روی زمین و آن عنصر لطیر شیت

از سلوک او به هر درگاه رحمت از او ثنیت بر این و آن لعل از شکر بوی ما دم چنین بشده زمان در

عشر خوبی برگزید بس و محفل ام تحقیق بزرگ از ارزنگ و شکل جواهر ارکانی ه و آن اولهم در صنایع محمد سعید

الحمد ق

بر تخت خود نهاد و مهر ارزو شده عرش ه و آن بر آن سریر قرار گرفت ه و آن هم نامی کبیر در نهی ار

گردون گفت شعر تنگ صبح گریبان صبح چو شد ه فرات سه ستاره و آن صبحه پیچ با پیچ ماه و اروان

آورده و ایشان و داد است و بر تخت سلطانی قرار کمر بیم شکر جهت ام لعل گهر از ثبت جواهر آورد

و امر کرد هر روز تحت را از کیسه بر می ریزند و نشست و آن را گرفته با اصف پر خرم مقدم شده وجود

بنازی ادب در پایش تر از پیدا پرست رقص نام عندرا و آن تخت فرح آنکه هم ابر است و چون بهشت

شاه و آن ولد و آن گرفته در تخت کوه نوشین جان از خاطر جمع دل بر کرم خداوند و لطافت را چنان

و عشرت گر جهت و اهم بی شد بر بسط از که مراد از باغ جمال با رخ عنبر اهتمام با لطف گردن

اعرفه ایت ما نامه و طرب را در با غمی و گل از حیث ربع کهم پیوستند و کنیزکان شهره از آن معمور

ارکان بالاتر است با رخو از آن باغ بر دند دست شاه و آن دوست را گرفته از آن شاه بر خورشید روی باغ

نهادند کنیزکان خوش آواز شیرین آواز با الحان و طرب بای عشق را از کیسه بر دن

آورده شاه و آن فریاد بر آورد نظم ای ساقی به جهان رو به دار ساغر ه درده باده کن

زر بران خمش منه ه از سرو روی شمع اندر گلی آن تاج بسر ه تحمل گرده از اهو

خورشید بدید ه جا جهان گل لعل لب تر از مراد ه چنین و چشمی کن ابر آرد فرو

بقطار کنیز جمله پر جوش رطل زر کم رانده بر ارزانی گنج آورد در صحت و آن

در وصف گوارا است پس آن بیت که گفت و در عشق حرام است عیش و در روی تو باشد
نه گلی با نمک چنانکه نه آوازه خوبی است و در این گفت محسن مصراع اگر تو بجوئی
در محبت رنجش نکنم • همه وجه جهت سامع شوم و گوش کنم • به جهنم است زنم ناله [illegible]
شادی و خوشی امروز به از دوش کنم • غم یار نه ایام فراموش کنم • [illegible]
آن پیچ و خم زلف [illegible] صفت مشتاق برآورد این گفته محسن رابطه تو چه [illegible]
محتشم است • سرخی زلف [illegible] که او را قدم است • که زلف او رخ معنی
راست پیچش بهم است • رود و کاهش جدا نیز بردن از شکم است • زلف آن همی باشد
که درد شکم با الم است • مراد به [illegible] دلکشش نرم کوارد • که سخن گوید باشد سخن او
ره راست • زلف آن دل آرام رود دل هر شخص باید خواست • [illegible] در میدان طبع نورد
هر است • گوش [illegible] تو به انگشت میدان [illegible] است • گوش بالیدن و زخم [illegible]
خطاست • خط گوش تماشا برایش خوب ابراز از صدای تار و رباب و چنگ
دیقانه گوش آشنا بیگانه که شنیده الحان بزم آراسته و زهره فلک راست [illegible]
برمد از بار چو مشهور شد بازی [illegible] شمع مجلس • خمار آلوده با دارش [illegible]
جگر از عشق وصف کرده گلگون • چو غنچه در گلستان شکفته گون • شد وصف بالای شمع

شد وصف بالای شمع شب افروز • برای جشن روشن کرده تا روز [illegible]
که [illegible] ارقات که شب [illegible] و در این وصف [illegible] گوید آن زمان که گردش [illegible]
در وصف [illegible] و در بازی تخته نرد [illegible] [illegible] و در این برابر [illegible]
[illegible] که [illegible] این تخته [illegible] روز دیگر [illegible] طاس [illegible]
[illegible] این [illegible] ز [illegible] [illegible] در عالم افروز [illegible]
[illegible] و مهر [illegible] است • [illegible] و در این [illegible]
[illegible] شده [illegible] [illegible] بار [illegible]
مغرب [illegible] [illegible] رنگ [illegible] • سلطان [illegible] • بار [illegible]
[illegible] • [illegible] شهر را • تاریک [illegible] شهر چه ظلمات [illegible]
تا زلف [illegible] سپاه [illegible] شاه • و در این وصف [illegible]
[illegible] [illegible] اگر [illegible] باشد [illegible]
[illegible] شده [illegible] و در این [illegible]
[illegible] [illegible] • [illegible]
[illegible] شاه [illegible] بازی [illegible] بازی [illegible]

بر شاه و درویش تحسین نمودند بر طلعت مطلع پیش آنهم ماه رخ رشته رخ سید تیغ حسنه دار عرصه قرآن
الحمد که باطل شد و هر راه الحق به جهد گر نبندد سر و گر در عرصه بیدق راند ❁ مه رخ
با ب دهن کهیم بری شاه رخ ❁ سرا شرب بردی راه الحق ❁ گر آن شاه مه رخ را کنند مات
ملک از فکر و سعی از حمد بندگی ❁ بس کرده ها همه راه بندگی ❁ هستند اشتغال قرین ش کا بعد
که شه آن ماه زخرابات فرمود ❁ بیت لعب رخ عجب سواره ❁ گر بران گشت از آنجا
یک سواره ❁ فرمود گر زاب نخوت و ابد ❁ ملک سعی قرین خفی شده ز انصاف شکر رفت
با شاه و درویش وصف شیخ این شب را باشیح درون بازی بخوبی پیاده کرد بیشتر و بهره را در فوق بازیها
و اشعار دیده **حکایت چوگان بازی بشکر رفت با طهارت شاه و درویش وصف آن در تگاه**
روزانه دیگر سکر رفت با بعض خیر چوگان از نخجیر تا ز سیداران شاه و درویش آمدند از حمل فرمود
و گفت اگر میل داید امروز با تماشای در عرصه میدان بگردیم و بعض بازیها کنیم و چوگانهای خود بسو
صفت سازیم شاه و درویش چنین از سیح ازان با چوگان برکشیده مانند گوی بر او ارض گشتند گفت مه را
به هر چه حکم کنی در وجود ما حکمی باشی ملکه پیش فرمود تا مرکبان رفتار در زیر این دو آزاده ملک از مرکبی بود
بسمندی از ماه صرصر تک و للد رکت ملکه که در برق آثار با دو تیز رو نشسته که زحش خود در
دل آرزش تنج براه چنین و رحمت پیشش از دیده غیب و زخسرو شکیب گلگون لالان غمی لبالب

چه را

چه مرکب رو روزی بار بیچ ❁ تربیت صرصری با رسیاسبقی ❁ شه از چوگان زلف
آن ماه خوی ❁ بشستم زرکشی اشکله جو ب گوی ❁ هلالی گشته بتیغ ز اضطرابش ❁ ابرو دو
بر نتیب زر کمانش مرکب دیگر از طلب صحیح برای درویش آمده سرش بر لبش چشم انی سلام
هر کز در اکر چالاک شیب آن مرکب چالاک ... **شعر** آن یک اسمیر بر تیج و بادی
وان دیگر دیری ابر ... ❁ لعبی آن یک ازرق چابک تر ❁ وان دیگر یک ... تر
پس آن ماه مع خوبی با آن گلو ... ترنم ... با وجه از کنیزکان و خواجه سرایان بر مرکبان سوار شده
سوی میدان نهادند ... اول شکر رفت روی آوردند ... آورد چوگان
گویی از دور فرمود **شعر** دل ... چوگان تراوی ❁ مبادا ... آن گم ... عاشق
دمعشوق ... عاشق گاهی گوی ... ابروی ... معشوق گه کمند
زلف ... در کار او بست و ... گشت و صفت روز خانه عشق از اوست
و ... از ... عشق ... آن ...
... و عاشق ... چوگان زلف ... سر گردان ...
در ره **شعر** چه ... ❁ ... شاه و درویش
چنین ... عشق ... گردیده ... گفت ...

آصف جوابی داد که در نفع باد از دوات و قلم و فرد حساب کتابت دو رقم باید پرسید اوسر
با اسب و تازی و گوی بازی چه کار اگر ملک خاقان را در دماغ بازی باشد و هر آنکس بنده را از این فن
آزمایند شکر و جهت شاه و ابتهاج امرا و خواهر کنند و الا در رعایت و حرمت بنده بکوشند
در سیاق و دلیل و چوگان بازی بس اهتمام کنند تا معلوم گردد که هر کس در این فن چه قدر
هنر و جوهر دارد بسی از امرا که بسیار بی تجسس ترجیح نماییم پادشاه با آن بیت که کرده
ادب ناشده و در بدیع تر است اگر الله ملکه به طرف مشرق شده آهو تیز رو و دلیل گوهر

تکفار رفتن شکرر حمت شاه و دلیل آصف ها و مغرور شدن شکر جهت گلمان را

رسیدار شدن شیران تیره و رسیدن شکر و جهت کشتن شاه و دلیل آصف ها که شیران را

رحمی شکر و جهت پریشان روز را به دیگر که شیر از آن قبا آب در شب میارک آسمان به فرش

در آمد عزالدین شب از سیم در پاهم خفا پوشیده کردند رعل رزر ملم گشت ارزش شب

ظلمت فزا بر چهره روشن شکر و جهت از به عجب از روشنیم خمار بیدار است تا نشسته در کاه

اعجاز به پشت شاه و دلیل آصف رو در پیش خود نشسته گفت ای برادر در این ایام که جهان از

نو از ایش ده را در گلی رداء بهار نزهه باغ فروی گشته فرایی مست از زبان سیر به فرشتهای

رنگارنگ شقایق آراسته و شاخ تیغ و خمیر جها با لعبتهای گوناگون پیراسته شو خم از سر در گل

جمال نوع دلکشی • دو آن از لاله و شهر طراز و نشت و بتماشا • زبس گلهای لاکیی چمن صحن الفلک ان
در کنار فرش شعشعانی حسب گسترده در برعا • زبس لاله زمین نیزه در زنگی چوپان شکلی • زلتی آن د
زنگستان به از اتش رمین و پیا اول آن است که با جمعی شکار و دوره نگوار شده • روی به شب طراوت از
شکار و بار ریسن کهای و دیشحق آورم شر اجمع و بار جرم کرده و سار • بشنائی شیم اذالی با شیم بار
شاه و دلیل گفت زنده کامی هک درار به بهره این زمینه و خوب یابند تا ماهی طبع دفتر کارم امروز
تا می وارسته دخیره از ایام بهار بر دارید هلک جهان بهر کجا دامن آفتاب عالمتاب سحر آمد با چمن سایه در
عیش می آنیم حب تا دامن کش مشتم زیر پای خاک • با ورزش که دست زودامن بیدار است
هکه بر دلیل آصف گفت بس لوزم رتبه بر مرکبان سهام تیر ارک شکار رسیم از هسر راه به اشم
بازگشت تمام بر مرکبان آهو خرام صرصر رفت مرصع زین ازین لگام سوار شده روی به صحرا و بهار آمد
قلعه و نار از کعاف آهو شکار برگرد قلعه اخیال اسکف به دست داده و نیز طایر پیشه که نامه شاهی
آن بر گهره شو سر چه مرکز راهی گشت جانوران شکاری بند گسسته و از جنس قلعه جنبه محوی صید در
حرکت در آمدند یوز تیز چنگه پیش از آن مانند آهو بی سیاه چشم همه تن دیده گشته بود
مگ شیر چنگال از آن روی خطا و کردش هزار کرته روباه بازی آموخته باز قید بردوار
اهمی شر به تاب از شکست روی به چوچ سپهر نهاده و شاهی را تا برجهای خوان زیر که ترسان

زهای بر مال کرده • بیک ره از بر کمکاف لهک ره • بشیوه نهاد ره از چرخ در نثار
بو صدر زینت چنین شد و ترکش • ز ناوکهای مکمال بسته ترکش • کرکش با
ناوکش از [illegible] آمد • بچنین آلوده کردی نهاد او • جهان را چنین از آن شمشیر در دمی
ور آن خنجر سرخ دل آن سفالی • چه ابروی بهی قران مهرش • کمان در دست [illegible]
در کیش ترکش ور اشارت صید شکار کردی پر حلال و [illegible] لاله شبه نخجیرگاه بر دل آمد ز جفرد
چو کل چشم آهو در تن بر آن غزال و [illegible] انار تا و یکی چنین ضربت بر کمان جو [illegible] زد
از ترکش پر دل کشیده بر کمان ابرو نهاد بشست رها کرد [illegible] تا و یکی در پهلوی
آن گوزن زد و از دیگر پهلوی او بر آمد • بیت • فلک گفتا خوش است آن قصه در دشت
جهان گفت آفرین بادا بران دست شه و آن [illegible] شه چون آن الکا [illegible]
از آن جنس بتقدیم رسانیده نه نشکر و خشم [illegible] در سپه [illegible] شده بر الکا [illegible] خود
نارش زیر [illegible] و [illegible] سرز [illegible] از آن نکال [illegible] کاش که چرخ آمد کوی [illegible]
بسر پنجه آلفت [illegible] که آهنگر [illegible] آهن کرار [illegible] شیر [illegible] و شیر
از [illegible] نخجیرگاه بیرون شده بر یکی جنگل [illegible] بغایت [illegible] در آن بیشه [illegible] شیران [illegible]
چون [illegible] و [illegible] لرزان و از [illegible] آتش شیاع آن بیشه لرزان سر [illegible] که او [illegible] نشستی

[illegible] تا ساله [illegible] • [illegible] آمده خرگاه شیران • [illegible] چرخ [illegible] کریان [illegible]
[illegible] شیر [illegible] اسد در بیشه آسمان از هیبت او کام [illegible] نهاد [illegible] شیران
[illegible] که برکش • و تا [illegible] از [illegible] • [illegible] گشت [illegible]
جلالت • فنا [illegible] لرزه بر آن [illegible] • [illegible] از صید [illegible] کرد [illegible]
[illegible] شیر است [illegible] هست [illegible] غرور [illegible] از [illegible] آن شیران
در [illegible] حقیقت [illegible] ترسان و [illegible] روی [illegible] اوکم [illegible] آمده
[illegible] یک [illegible] و از این شیران قرار [illegible] سخت [illegible]
[illegible] کشیده [illegible] که [illegible] تا [illegible] با این شیران [illegible]
[illegible] بارای [illegible] • [illegible] جالک • [illegible] دارد [illegible]
[illegible] • [illegible] شیران [illegible] زرد [illegible] ای [illegible]
[illegible] سر راه [illegible] از آن شیران کرفت [illegible] شمشیر [illegible] شد
[illegible] شمشیر [illegible] آن شیر [illegible] تیغ [illegible]
[illegible] که [illegible] از [illegible]
[illegible] از [illegible] شیران [illegible]

بزند و جان ستانی از ترکش مژگان بدست غمزه کمان سپهر ابروی بتانی ♦ ز دست
که گفتی ماه نو از ابروان او داشت اکنون ماه در خانه قوس رفته چنان تیری بر حق آن آسمان
عقرب دم نگفته تا مهر کلاه او را بسم دیدیت در آن روز ها بعضی غلامان در وقت
بقصد آن آسمه در خانه قوس ♦ چنان گفته تا وگیر در حق آن شیر ♦ در این بسم چیز کردش
کو کیر ♦ که شیر آدمی خوار از پیری ♦ بیک لقمه زنان کردند سیری کاکل گرد جسم ماه شده
تازه در استحکام سحر از حرکت نسیم صبا تارک بر تبسم گل به گلشن دمید آن گرد رشت
رسته ای ما چنین بر داشت فریاد ♦ که الحق بر تماشا. آفرین یار القصه تا یک هفته همه اداره
روزگار دلهو و لعب در همه شب در خرگاه در آن طلب بر خورشید تا همه باب عیش دلکش
مشغول بودند بعد از یک هفته بار بباغ دلکش عزیمت نمودند صحبت داشتن بشکار رخصت یافته
داستان ... در باب دلچه ... دلچه قرار ... در
شب تا کاه که ابرکی تای قرص ماه ... از چهره ایام زنگ ظلمت و سیاهی زدوده ... مانند
یونس ... بیرون قرص قمر ... خضر از ماهتاب ... حسن ... قرار کند
برفرته ... شیر ... جهت ... رای را ... شیر ماه ... شیر ... گو
ساخت ... از شکارگاه باز گشته در ... مانند ماه ... رسید ...

برابر ماه تابان کند نشسته بجز از چمن ماه چهارده ... قدرت دو لبهای عقیق را بر زد
ماه تابان حسن تمام یک جهتی ... ماه چهارده در بام فلک از گرم مهر ... شده ای
گوشه داشتن ... از در کثرت آمده در بار آن حور پیکر نشسته و از جمع آن
زن ... مقدار آن سه کوکب ... نظر ... بسم ... جهان خط ... برد
تا ... ماه ... به گسترد ... آهنگ ... بر گرد ... سر قدح
ز مرا نور ... داد ... لبها زر لو داد ... چیده ... های گلگون
چه ... از جناب ... پس ... پیاله پر که بدست ... صحبت
داده گفت پیاله کیر و بنوشی ... که ... شیر ... بیست
به آن ... پیاله ... به چه ... چمن ... ایام
... در آمده ... کرده ... ساری ... دوران
نهار ... بی قرار شده از حیرت ... ارزش
لکا ... دل آرای یار بلب ... گفت آه رباعی ای دلبر ما ... بیدل را
دل بر ما به ... صد دلبر ماه ♦ نه دلبر ما نه دل به اندر ماه ♦ یا دل بر ما ... ما ... را
... لحظه در نظر ... می دید ... قدرت ... او در لوح ... نقش

شکسته بود و دیده مصور قدرت رنگ دلفریبی از چهره خیال آنچنان نقشی بر دیده
سکر دخت قدحی پر از شراب در دست گرفته و چشمهای شهلا در خمار افکنده از
کرشمه چشم در تماشا می‌گریست عقیق چون خیال دیده بی خوابه یار مست عاشقانه
پرداخت غزل امشب بیا تا در شب ما روز روشن است عقیق وصال در سپاهم
دشمن است ای باد بهشت مگذر زو نسیم باغ یا بهشت دنبال تر یاری لاله
عاشق گر بگلشن نرفتند که دست ترنج هر جا که بر قد تعشق بر اوقت سر دوش بیخود
انگشار بنار را و خیال تبسم بازی کرد که داغ روزگار را آن پرشکر عقیق بر غول
اختیار از کف داده در برابر آن کرشمه چشم جادو جان کرشمه کرد که هزار نور از عالم
سر در حرمت آهسته در زیر لب گفت قربان چشم مست گردم بیت دانی که تیر چون گذرد
روزگار ما روزی که تیر مسکن زند روز محشر است عقیق با ناله زار زار بگریست
و عرض کرد از صدق لطف شعر گفتیم تغیر ما به صبوری دوا کنیم هر روز عشق میرد
صبر کمتر است و گاه باز دل خویش خطاب کرده گفت ای دل طمع خام
و خیال بیهوده مکن کی این زمانه که شاهی سر به پنجه قهر تو فرود آورد
و این طاوس باغ سلطنت در کنج چمن تو که ای که فرود آید بیت تو که تا که آرائی

بنماری باری رسیده ام که رای مصیبت سر بهمایم و سخن بیفایده میگویم بیت
خیال حوصله بحر می‌پزد هیهات چه‌هاست در سر این قطره محال اندیش الحاصل اگر چه
مرا چه حد این گفتار و خیال چنین که را با بهشت کنی و یافته مهر چه کار است در ربیع دل
از عشق او پریشان است و دست آرزو به گیسو نقش بر سر دار سعادت طالع اگر
بشر آن ماه به طلب من بی خواهان فرود آید القصه تا شب گاه ماه کمر دوش
می کرد و گاه باد و از رابطه چنگ کشش پیدا است چنین نمی از پس که شب بازی چشم بود
مست را هم از پای در آورد و اتش زبان حضرت رسیده تا صبح کرد از لطف چهره او را
نمودند عقیق آن خطاب از سردل رقت خطاب به نی که گفت بیت برای
که روز رستخیزی ❀ چرا آخر نیک تر بخیزی آن شب صلاح چشم
عقیق رفت روشن شدن صبح و لطف رخ نوران آفتاب از عشق گر دخت به حد بیت دوش
و ستمگر دل جان عقیق و داد تا یک دگر تا لاله سپیده صبح روشن و آفتاب جوادر کا بانان شد
و باغ زلف از رف آب سلام کرد برآمد رجوع عقیق تا شب کمر سا و دا
رفته دست ادب بر سینه نهاده تعظیم کرد و گفت بیت تنها ملک و دین در شاه تو بالا
مراتع خرد شمع راه تو یار خود میدانم و عشق تا جز لیست بیت شعر عشق از سر کلفت دل تا علم دارد

سیلاب پر است که رخنه کرده است مراد و قصد ... شده چو زنده دست داده ام احمد چه فکر
بیکنم چاره او در اندیشه ام **شعر** مرا خضری است در دل که کمال تو بزرگ در نماید ه دلم چون کشت
و این خار از دل من در نماید چرا که من از روز کنم با این کمال رسیده ام که ز درای عشق او با تن
در خاطرم جا گرفته به روی عکس زنده تو به عشق در دم اگر چه [illegible] چشم او که
چشم زعشق او درد در حلب ... نموده اند **بیت** ما جرا ... وی امروزی نیست در کار
گرمی جانم محبت ... صد با ملک ... [illegible] اگر آن چاره کار ... عاشق ... مرد طب
بیش از این ... از غمزه های ... چشم ... هلاک ... شد ه و ...
میدانست که ... [illegible] زعشق ... زیرا که ... [illegible]
... عشق ... آه ... **شعر** از آنکه ... عشق ... ه در ...
... [illegible] ... عشق ...
... عشق در کار ... [illegible] ... ای ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... عشق ... [illegible]
می ... [illegible] ... گشته ... در آتش ... [illegible] ...

ابهار

زنهار زلف زنهار از آن ... [illegible] ... خطر عظیم است ... بگوش ... وقت
... [illegible] ...
... **ه** ... [illegible] ...
و از هم از آن ... [illegible] ...
... **شعر** ... [illegible] ... که کس عشق ... **شعر**
... [illegible] ... **ه** ... [illegible] ...
... [illegible] ... عشق ... [illegible] ...
... **بیت** ... [illegible] ... طبیب **ه** ... عشق ...
اگر ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... **ه** ... حقیقت ... **ه** ...
... [illegible] ... **ه** ... [illegible] ... **ه** ...
... [illegible] ...

گفت آن را بر اثری کسی است ۰ گفت چه چیز است که در کار بسی است ۰ گفتمش بازار نکو است
با چه خوب روزنت از او تازه است ۰ گفت کدام آدم است همه غم ۰ گفتمش آن آدم است که همه غم
گفتمش کی دل دیگری است بر ۰ با سمک از چه خوب است تر ۰ گفت یا سیم بهم شام و سحر
بهم آمیخته چون شیر و شکر ۰ گفتمش یار ترا ای فرزانه ۰ باد همخانه تو عشق نه ۰ لا اگر ز لطف
شده به دو چشم ۰ از سر دل شده بهر چشم ۰ گفت روزی که عجب بی خبری ۰ به که
زین از ته سخن در گذری ۰ محنت قرب ز بعد افزون است ۰ جگر از محنت قربم خون است
است در قرب بسی ابرام است ۰ نیست در بعد جز امید وصال است ۰ ورش در جواب گفت
چون مست ایشان تبسم در مزاج ملکه از اظهار این معنی تغییر کرد و حمل بر کفران نعمت کرد
و بخاطر مبارکش خطور کرده که من این قدر با سپاس او از خاک مذلت برداشتم و بر مسند عزت
نشانیده ام حال کفران نعمت را بعضی دیگر زیاده طلبی دارد با این ادعای محبت همانا که نکند
در حقیقت نیز حق است دیر درست ۰ گر آتش به شعله بهشت ۰ و دارد جوهر صدق آن
بر هیچ کسی زری دستمزد است ۰ هر کام که جز کار آورد ۰ همان بیرون بار آورد
گفت ای ملکه مرا کفران نعمت و دعوی زیاده طلبی منسوب فرما و دلالت سخن مرا حقیقت
الحق ازین ایشان است و دیگری بر سر ترا دلالت به دل چند پاره عاشق ...

با ...

که باشد زخم تیشه و مرده دیش نیز نها ۰ داستکه مبتلای ... مزاج ملکه ... این سخن گران
آمد من چه سوزم بعد آن که ملکه سلطانی با من است همی ملک را گمان دوجهی روز همچو کمان بار کجا
است که کی گفت شعر ز بیاغ ز رستم خار تحمل می کنند ۰ جای آن است که درین سخن ... محمد
است درین گفت کار نظر دارایی سخن بال عزت میل اشکه که اکثر خیال آن ... این است
کرده وی خورده که دیگر انهای آن حضرت این حسن متعلق بر کاری و درین حال آمد روز
و در این ایام دیده که مراد از راجه قسم از نرد و شطرنج و لوازم و کمانداری و چوگان بازی و شعر و خط
آرایش نمود در گفتن آن کیفیات شد آرایش و دیگر داشته تو حال صبر کن بازی مزاج ملکه
چهار دیگر در گنگ شمار آن جمله آرایش کنم و مسلم تمام که با ما چه درین دارند آشق در جواب گفت
به بکار را دارد که از فرمان ولی است چه کنم و در این ... حلال کنم
مرا سکه از آن ... ۰ خلاف رای درگاه طرق بازی نیست اما اگر مزاج او را
با پنجه خیالی گفت ... هر که منظور ... سخن ... بیم
گفته کریم ... با دهان او ... ۰ وقت تنگ است نی با همکار فرصتی ... عرض کرد
ای ملک ... که ملکه از ... سپاه ... از حضرت پردان ... شد
دو بار با ... اظهار ... که چرا ... سیم ... آن ... قدم ...

رنجه فرمایند و در حضرت صاحب ملکه در آید به درقیاسم که کاظم مبارک خاطر نیاز این مطلب کرده اند با یار است
که بر آرایش ادراک طاقت صبر نیست صبا زمنزل جانان گذر دریغ مدار سعدیا
در راه اطاعتش بیدل خبر در نقیه از شاه جمی بخشید و مهر و معمای آن در جنات مکه شده
من بگذشته ز مسکن دل تیر مردم شمه از مطلب اظهار خواهم کرد تا بهم از علمکه چه از منکشف است
بس در مذهب عشق است و تکرار ⸰ که با یاری کشی از عشق اظهار بر جانشینی شکر دست روا
شده در صف درهم کار منتظر آگران شاه و درین نیست اما دشمن از اضطراب مطلبید آگران شاه داری
به حضرت شاه شکر دست بدل جهت سبب عشق ازو در زبر دلکشا و اظهار مطلب دادش شاه دلالی
دست داری حال کرد آن صنف شاهی پس به چنین است و درین مراد صورت جانانه شکر دست دلکه
مرا سهم خدمتگزاری که ای اطعم نیست بت چینی با دیگری نهفته اند روی فراست و جوالعم
و دانست که صنف باقی با به اطلاعی شبه و استقرار مطلبی در خاطرات کلک نامه را رخسار
شکر دست از جیب بانشسته که کار در فرو دست چنین شاه و درین نیست شکر دست حرف که
حضرت صنف را کرده است که در دست تا بانده و درین گفت صنف را در سر سماعی
در عقب نمی گیرد و در جهت سپاهداری به اندک گشایش داشت در اینجا از حق حضرت محروم ماند
آن روح چشم ادراک آن معنی نمی خواهد برای دیگر ادراک است و بسم گمان گفت انجمن درهم چشم او

چه دولت کاشکی دل اونیز بیدار باشد شاه درین گفت چشم روز دل است
تا دل بخواب نرود در روزن دیده فراهم نیاید شکر دست از خیال رفت
ناچار تبسم کنان گفت اگر در سینه حکمی شنیدی ⸰ ملک گفتش علاج هذیان ⸰ تو
آیا بدرمان طبیبان ⸰ بیت چنین در تبسم گفت زنهار ⸰ که هرگز زرد شده است بیمار
کی آن چاره درد طبیب است ⸰ در این مبتلا صبر و شکر است ⸰ ملک گفت اگر کسی را حجت مقرر
در دوام میسر صبر فرمود ⸰ بیت چنین گفت معشوق چنین ⸰ رعنائی طالب رسید
کی در مردن سخت است ⸰ بقای حسن بیماری ضرورت است ⸰ کیف آن بار عشق
جان ستانیست ⸰ و با آنچه با مهر باشد شکر دست فرمود تا امروز به خیال آن شمع
و چه آن بار فرمان دارین گفت این گستاخی رواست عشق است که عاشق عقل در کام
دو هشیار را در کف با بردن بکف عصا چنین تو را و دوام عشاق اختیار را در دست رفت شکر دست
گفت عاشق را با معشوقه چه امید است و همه روزه در رزم وصل تشنه باشد و دوام بالید
ز شکستند دیگر این همه اضطراب تو در شکایت با کدل از جان دوست شاه
درین گفت شکر رسیده و ام تشنه جگر به چشمه است ⸰ و لیکن چه توانم که یارای آن است
خود دل نیست ⸰ شکر دست گفت چنین است او ادله احمد با جان که ریع از ان صحبت که یابدش

جفای خار هجران صبر بلبل بایدش ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جائی که نه یارست دلم را قرار نیست شعر من آزموده ام خود را بهزار بار جز بی رگ
تماشای والای باری چون فردوس قصور و عمارات باغ افروزش ز زربفت دو چار از
آرایش نمودار آب ملکانه گستر و نقوش تا صقال نها بر دل آمد جای خط
ها از لاله زار خوشبویان تا زمان زر رسانه بعد یار که باور راه چون حال شیرین ادار
گرفت می قبه پیرایه در رسم است آنچه لایق نهاد صحبت کشان میامدند با یاران
باغ قدم نهادند در کرسی های زرین نقش شکر رحمت فرموده کسر کمان یاروی
سرو بالا در دم طرازم جسد زنست و شراب ناب مهیا رشحه دیگره کمال
مشعبه از زمزمه چنگ و رباب سازنده پری دخت و ماهوش بار در مشقات مشعلی ها
شسته نغم گران با بهای بلورین ها را العلاکت و شیر نشسته از نمودند در مقام ها کرد خت
ماه جبین شیرینان بر سر غرفت قرار گرفته مسکت بیت حضور مجمعی ارفق
است رسان جمعند ❊ در آن حالیکه بوده اینند و در قرار گشته نظم ستم مهوش ارفق
خوری نشسته ❊ به بزم عیش در خود نشسته ❊ تحت دلبر بانه داده
به بستان دان کمربست السالم ❊ یکی دل نغمه شمس خاوری گشته ❊ یکی در باب [illegible]
زنخدان خط و خیلی جابش ❊ بهمت مجمعی مه قطب پریش ❊ ز انجمن [illegible]

نگاه

زهره آواز ❊ یکایک تار عشرت بسته بساز چنین بوری چشمه از بالم تا
صرف یار شکر و جست باشند چشمهای چوبت کردید نورالاهی بار حبیبش که
و ملاقات محبوب حالم بی اختیار آهی سرد از دل پر درد بر آورد شعر شکر و جست آن منزل
کمش ترم ❊ چه نقش شد جام بالم سر کرده ❊ بیاورش که از نیمروز جانی ❊ رطل
ابر و خورشید یابی ❊ شد بی اختیار از عش جایگاه ❊ بر آمد از دل سوز بی آه
با همه آنکه ست زلال بعض بود چنانچه آنکه سلطان هوشش با دل از رفته و کش
نمود کلاه برسید درین خیز عشق او راه صحبت که مسئله عشق بیشتر تابه کشید آه الکه
بی اختیار شده بر نیم جنگ بر هر شعر کجائی است ترین نازکش ❊ کی ای
تهی سرو قد پوش ❊ بجای آتش دارو و تحمل پیش ❊ بجای می بلا بهر سکم کش
مهتی با تو در آن مدار شکر و جست بعد و جمله شاهزاده نعیم محبوب شد صنم بود ماه
چهارده لذا تابش رخسار درخشان او ریک میبرد ملکه خورشید خاوری از فروغ حسن
آن پری حمد و شکر رشید شعر شیرین دهن ❊ هوش میبرد ❊ رونق زیر دوش امرد
او را که یاد شوری اهای داشت ❊ هرکار و شعله در دل کس گذشت ❊ بهر کاری بردم ادراک
نمودی در وقت رفتار راه رسید حیفش بر حال کس خست مهار کنه در حضور او در [illegible]

بعد با خود گفت این هیچ نیست که شکر رخت مدام عشق قند ده رهنمای حسن دل از
دست داده چه از پردهای رنگ . و از لطیفهای دل ° عاشق بیچاره
هست رسوائیها از حرکات و سکنات او [illegible] مهوش [illegible] لعلش تشنه تا
آن او [illegible] روان [illegible] قطع کرده عاشق مغفرت [illegible]
اما شاه و [illegible] صفت [illegible] دل غمگین نشسته با دل مجروح [illegible]
از هجران [illegible] گریست و گفت دریغ ای روزگار [illegible] جمعیت مرا به تفرقه
داده [illegible] گذشت [illegible] گردی یاری را [illegible] خاطر پریشان [illegible] دیگران
[illegible] شعر سیاه بختی از این بیشتر نباشد ° که صبح دگران روشن از چراغ [illegible]
[illegible] گفت شعر [illegible] چون [illegible] ° [illegible]
[illegible] ° آن [illegible] عشق [illegible]
[illegible] ای [illegible]
[illegible] شعر [illegible] ° [illegible]
[illegible] ° [illegible]
[illegible] جمع کردن [illegible]

بجز

چشم وفا داشتن چنانست که زلال لعل [illegible] آتش [illegible]
[illegible] ادام [illegible]
[illegible] رخت [illegible]
[illegible]
[illegible] اما شکر رخت [illegible]
عرض [illegible] شکر رخت [illegible] و از [illegible]
نیمه شب آفتاب بر آید شعر [illegible] ° [illegible]
که در شب آفتاب آید [illegible] شاه و [illegible] از [illegible] دست [illegible]
پای او غلطید و از هوش رفت چنین [illegible]
[illegible] است در سر کار [illegible] پس لطف شکر رخت [illegible]
[illegible] راز عشق خود [illegible]
[illegible]
[illegible] راز عشق خود [illegible] جهان [illegible]
[illegible]

بهتر باید به بهانه از مجلس برخاست و گرد شهر را در طلب که چه بود آن گذر و جهت سپاس منعم
گفت ای زیبا نگین با کوی وای چشم و دل پر زرت رشک ماه خرگاهی نیست یار
در روی دلجلی بر این [illegible] دانسته و سرو از ناله جهان زرشته شکر حیرت ورزد
با چشم نگه بر عالم بران است که مفتاح جهان از گفت سراز از تو [illegible] السلام و در گفتن
او با من مطالعه لعلهایی شکر رحمت کف ابلا که شکیب صحبت اگر مطلع ما شیم کوم مهتر باز
گفت زه چه حیرت است که پرسیدی آن قدر و [illegible] ادل لکت بر دی خورشید اند ورلی زیرا که
با هیچکس تر دید او را پرسیده جدیم با خود داشتن انکار او را کردی زیرا که هرگاه با
بی او تر او را نما خواهد گوسیم عشق در دیدن و زیر دشمن از جمله محالات است شعر رلی
که هرچه زرشتش بمردم عشق لطیف لا نهان ولا ممکن گشته بیت زر در عشق ای فرات صید
چه مجنون • نه کواهی لذ ربحا کشت افزون اکنون لعبها کاه کاه آه سرد از دل بر در بر آوردی
و گاه غزل و نغمه خواندن بیت ولا حال لکنه این کارها بر خلاف لام ای از آن سره
بیت بیت ور [illegible] مرحب [illegible] ای پری رو • [illegible]
اگر کردی [illegible] خانه • نمی بودی [illegible] • چه پروانه [illegible]
چه پیش [illegible] زلم کرئی • و اگر بهانه [illegible] ازین است دل خسته [illegible] رسد

هم دادی

چه جواب گوئی اگر با او مداری آینه بر دار و خود را بنگر خطائی ببین که حیرت چگونه
است بیت ماه تمام ز چهرهٔ تو شرمنده [illegible] • سرو روان ز چهرهٔ تو خجل • وین همه
احوال تر لذ بهر چیست • این همه اندوه تر لذ بهر چیست الغرض باید راز خود را با من در
میان آری و شرط دوستی فرو نگذاری بیت رازی بمیان آر در ما محرم آن یمیم مصرع بیگانه ز
ناز و ما اهلیت باریم غزل راز انچه در آب از تو مرتو جمال ظاهر بیقه شرط احتیاط
بجا نمیاری و از این کارهای خطرناک اندیشه نداری بیم از جانب تو ترسانم بهر آن
که حال خود بمن نگوئی بیت کدام سرور دستی بهانه بند به پایت • که بهر دل ز تو ای دلبران
شهر فدا است • غم که بغم صلب در حرام چکنت ای مکن • زره گذار که پر باشید
قار جفاست • متاز کم زنگیان بسته ز هستی • تو از برای کمی [illegible] بسوز و شب باز
بر دست ما چراکه تو می بینی انجام این کارها بی مدد یار وفا دار ممکن که آن شد و سعی و
اهتمام مو در هر کاری دیده و شناخته و دیده ای این کار در بعضی بر ترست است لهم
کارها سعی است شکر رحمت و قصاحت و کار دانی و تدبیر او را در وهم [illegible]
دایم آتش حیرت ابر ز سنباح [illegible] • [illegible] خنج [illegible] اگرچه از کمال
لفته لذ که هر که [illegible] گمانی اکبا [illegible]

بر جمال محبت که جهان [illegible] است و دیده ام شعر است [illegible] مرهم راحت رسان
ورنه بر ما کن سخن [illegible] محمد [illegible] تمام قصه پنجم شد و این [illegible] را آمدن
در سینه ها این سر [illegible] گشته است باز عرض [illegible] از [illegible] است و [illegible]
برادرم [illegible] در این قصه گفته ام از [illegible] این [illegible] است [illegible] بر کرد [illegible]
نعیم بسیار کرده که گفت شعر آن شعر که [illegible] دل همره او است هر که [illegible] است [illegible]
روی [illegible] آنگه گفت [illegible] در باره ترا این است که اگر [illegible] این کار [illegible]
ایشان [illegible] زیرا که در این کار خطر عظیم است که اگر [illegible] رسد
[illegible] ندیده این [illegible] است [illegible] آن [illegible]
که تا تمام این [illegible] است [illegible] آن [illegible]
تمام [illegible] عالم [illegible] الوداع [illegible] عشق [illegible]
[illegible] است آیا [illegible] گفتم [illegible] حکایت است
[illegible] واقعه [illegible] کار [illegible] شد
[illegible] که [illegible] ای عشق و محبت [illegible] است امروز ترا از این کار [illegible]
[illegible] چرا که عشق [illegible] است [illegible] عشق [illegible]

[illegible] از [illegible] عشق آمد حقیقت [illegible] است [illegible]
[illegible] گفت ای [illegible] دوست [illegible]
[illegible] مصطفی در باره [illegible]
گفت [illegible] اگر حرف [illegible] روی کار [illegible] گفت [illegible]
[illegible] حکمت [illegible] است که این [illegible]
[illegible]
[illegible] در باطن [illegible] در این [illegible]
که [illegible] شد [illegible] چون [illegible] حکمت [illegible]
آمد [illegible] پرورده [illegible] کار [illegible]
مشروط [illegible]
[illegible] است [illegible]
خبر [illegible] شعر [illegible]
[illegible] از خدا [illegible] در این [illegible] گفته [illegible]
[illegible] است که [illegible]

داری بکار رسید از فرقت سخن [illegible] ترا و حق [illegible] رسید علاج او را درد من آن است اما
امروز فرقت آن است و درد من صلاح آن [illegible] تو را [illegible] صبر داده کرد باید
که کشش نگاهان [illegible] • [illegible] سخن غفلت [illegible] • که [illegible]
[illegible] • [illegible] و ز [illegible] روی [illegible] • که [illegible] صبر [illegible] رسم [illegible]
[illegible] این [illegible] [illegible]
[illegible] گفت این [illegible]
[illegible] از [illegible] کلمات که [illegible] دل
نقش کرده [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible]
[illegible] در آخره تمام [illegible] که [illegible]

ش • داری و [illegible] را [illegible] ما [illegible] در روم [illegible] آمده
[illegible] که [illegible] [illegible]
[illegible] را از [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] گشت [illegible] که [illegible]
از [illegible] که از [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] در قصر [illegible] گشت [illegible]
[illegible] گشت [illegible] • [illegible]
[illegible] از [illegible] •
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] •
از [illegible] • [illegible]
[illegible] • [illegible]

ای پادشاه عالم سوگند بخاک پای بوس آستانت که جبه سای سلاطین [illegible] جهه که به
در راه محبت دادی کفاری نیست برای تو هدیه است و تحفه در راه محبت سزای ملکه است
مرحمت و اکرام در بندگی با تو است در روز اول که [illegible] فریفته [illegible] جرئت نکردم [illegible]
دیگر ملازم او را [illegible] ایام بطوع آنم و عنایت ملکه نسبت به بنده را از راه محبت کافی است [illegible]
بیت زچمن گلشن رحمت خضر را بسم ✽ بگیرم دست دلبر گلشن رخ جانانم
زنهار کرد باز آنچه باید · چون لطفی که از کسی بر آید باز چنین در سرای [illegible]
جواب گفت که چنین است دیگر [illegible] از آن [illegible] در سلک چند [illegible]
[illegible] می آمدند [illegible] ما طرف [illegible] محبت محکم و استوار [illegible] است
است و [illegible] نیک [illegible] طریقه آمده [illegible] از روزی که
با [illegible] او [illegible] تجاوز است [illegible] از [illegible] دیده
[illegible] از [illegible] محض خاطر [illegible] آنجا [illegible]
[illegible] محبت [illegible] داری بر ملکه [illegible]
بر [illegible] حضرت [illegible] مجری از خود [illegible] فرستند [illegible]
[illegible] قرار [illegible] خواند در [illegible] از روی [illegible]

شده بدرون حضرت در آمده به ملکه سلام کردند و رسم تحیت بجای آوردند
و گفتند که ملکه [illegible] است [illegible] نیمه شب از [illegible] حضار [illegible]
رخصت جواب سلام پرسیده [illegible] باز داده گفت که حاجت من شما [illegible]
است که [illegible] قبول است [illegible] رشته قطع [illegible] شد
[illegible] از [illegible] که همه [illegible] آدم [illegible] محبت
[illegible] شده [illegible] هرگز [illegible] محبت کرده
[illegible] شده [illegible] هرگز [illegible] کشیده اند بیت [illegible]
که کردیم بی مرد [illegible] · یارب مبارکش [illegible] محبت [illegible]
شده عرض کردند [illegible] است [illegible]
ای ملکه [illegible] از [illegible] که [illegible] محبت [illegible]
[illegible] گفتند [illegible] است [illegible] از [illegible]
[illegible] شد [illegible] شب [illegible] از [illegible]
[illegible] در مجلس [illegible]
[illegible] شده [illegible] نمودند [illegible]

بسیار ستوده عفریت را از ترس جان انکار کرد عفریت چون [illegible] کرده [illegible] ملک [illegible] عیان
از روح [illegible] یکی از ایشان [illegible] و نام که از خویشان ملک است [illegible] بهرام نام
که در صحبت ملک بوده [illegible] مقام است [illegible] و بهرام [illegible] پس [illegible] بعد از
[illegible] ملک [illegible] ملک [illegible]
که دیگر عفریت [illegible] در آن شب عفریت را [illegible] است [illegible]
[illegible] آن [illegible] است [illegible] شده [illegible]
[illegible] عفریت را [illegible] آن [illegible] ملک [illegible] بهرام [illegible]
عفریت [illegible] ملک [illegible] عفریت [illegible] آخر [illegible]
[illegible] عفریت را [illegible] کشتن [illegible] ملک [illegible]
تا عفریت را [illegible] کشیدند [illegible] است شد [illegible]
حال او [illegible] قصر سلطنت در مجلس [illegible] ملک [illegible] کرد [illegible] جن و پری
بر [illegible] عالم [illegible] ملک [illegible] ملک
[illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] دیگر کسی [illegible] ملک [illegible]

که [illegible] عفریت شده و [illegible] حرم [illegible] جانوران [illegible] جن و پری
[illegible] سلطنت [illegible] داری [illegible] عفریت [illegible] بهرام [illegible]
[illegible] کرده [illegible] حال عفریت [illegible] روح [illegible]
[illegible] عفریت [illegible] ملک [illegible] عفریت [illegible]
[illegible] محبس [illegible] حال [illegible] اسلام [illegible]
جن و پری [illegible] گشته [illegible]
[illegible] شخص [illegible] است که [illegible] عادت
[illegible] صورت [illegible]
و دیگر [illegible] ملک و [illegible] جن و پری [illegible]
[illegible] مملکت [illegible] تخت [illegible]
حکایت [illegible] عفریت [illegible] پری
[illegible] ملک [illegible] عفریت [illegible]
[illegible] حضرت سلیمان [illegible] عالم [illegible]
[illegible] و [illegible] عفریت [illegible] پری

زاری کرده ولی تا این حرف را خبر جوید بگری اظهار نه نهایت پر برادان را شکر درخت
بجا کرده بگفته ای ملکه منتظر باش که فردا شب حور الجنت تا خواهد آمد این نکته
شکر درخت و داع کرده رفت شکر درخت تیجه لعب و عجایب پری و جن را دیده بود
لذعات نهاد که حق بیان کرد و کران کرده تدبیری بسی در اصلش بد مواده گرفت نی از
نقطه دل او وقت آنکه بر خواست که رفت شد وامق آمد سلام کرد شد وامق در آن صفت نهال کرد
بر خواسته بر لب حمام بر آن او نشسته وامق گفت بیت بیا بیا که مرا نیست طاقت دوری ۵ ۵
مرد مروری کمال آمد ام زدوری تو ۵ ای ملکه چنین خط نهان فرما چه عذرا صحبت پس ملکه شکر درخت
اسم چهره نشسته بعد از اول تا آخر بازگفت وامق از استماع این حدیث شاخی بی خود گشت دلدار
آن نجعه آمده بسیار گریست زاری نشسته بار نکرده اگر برشدن و با اهل جان تقام عذرای کاره
از بهر ام زماهم حرام زاده باز شسم آمدن حورهای پری بحجت شکر درخت و ملاقات کردن حورها با
[illegible] در جشن شب عید ها بر شکر درخت جوید و رنقه حوران پری با دو تعجب نشسته ن حور الله کر
شب وامق در تقیه در بستان راستان از شب دیگر که وامق هم شب شیر دنی دو حورهای ب
در بستان نشستم کبوده در آمد بیت چه شب آمد در این قصر ستم ۵ پری رو فلک در جمع
شام شکر درخت نوجوی با تمام قصر اورد تقریش عمان پا را استه چراغ انجام بر فروز مشعله

بیت چنین محبس حضرت بیارات ۵ ورود دیدار دیگر ابیه سر است نانعم رحورد بود
که تا گاهی در گاهی سیر تیش ظاهر شده شکر درخت بستقبال بر من رفت تا گاه حوران و جی از
پریان حور نشسته بیا قدم از قصر شکر درخت نهادند بیت خرامان در پستان حورهای کجهر
درخشنده رخ چون پری زمهر ۵ عذاری برگ گلی رنگ شکفته ۵ چه برگ غنچه در ریع نهفته
باستقبال او آمد بیت چنین ۵ پریشان تا بداری لیف مشکین تا ز با ده جمع حورشاهی
شصت ماه خرکاهای پیش آمده و حورها را در بغل گرفت وهمه تهیه در کرسی در آمدند بیت
خار آنچه نازان بکرسی نشست ۵ همی رسیدند باهم و بیت برست ۵ بر او رخ محبت به پیرار
پر ی زادان بحضرت ایستادند از نجات که آخر دختر جمیز و ریت نه نها را لعبه دیدن
شکر درخت بر لالکش حلوا نهاد اشد ره زد آمدن شد وامق مرض رسیده در شیم
نیز الهادت شاهنیم و وحشی با وامق را باز گفت که بی سرخ چهره حور را از اسم آن ترده
به گفت بیت تیب کو حور زبان نشانه ۵ که شده ام نعیم آمد ایشانه پریان حوران در ارش
بعد شکر درخت گفت چنان شوهر برادر که تعیه کند شد وامق و در انتظار طلب کن تا سرکرش و وصل
بالن شرح دهد از الکه الی بسیار اوصاف حمیده و حسن و عادت بی ادب است و دنیا برای او ارا عذر
شده ام و عذرا را از عشق وامق به ملکت رسیده بیت به چشم آنچه عذرا را کرده اوصاف

به آن سان است پاکیزه و لطیف که شرح نتوان گفت و آنچه از کمال جمال و حسن و اقبال شنیده بودم
صد برابر آن است و حق به جانب عذراست که از عشق او مشغول و مجنون شده است ای عجب که زحمت
کشیده است وامق آنجا گفت این خبر درست نه درست و اقبال تو در اوج است و نقش
کامرانی از کیش بر نشسته بسم الله کرده خانه زر و دولت تو می آید بیت
سحرم دولت بیدار به بالین آمد ◦ گفت برخیز که آن خسرو شیرین آمد ◦ قدحی درکش و سرخوش به تماشا
بخرام ◦ تا ببینی که نگارت به چه آیین آمد ◦ وامق از استماع این بشارت مدهوش شده [illegible]
[illegible] در صورت [illegible] به [illegible] چشم [illegible] ناگاه دیده او برابر سروی خرامان
بدید با هزار جلوه و ناز [illegible] دید چشم وامق بر جمال آن پری افتاد
با دل گفت غزل انجمن [illegible] آن دام زلف و دانه خال سیاه
[illegible] چنین لطافت [illegible] عاشق اسرار عذرا [illegible] هزار [illegible] از
جای [illegible] شرایط [illegible] شد و چون [illegible] جمال تا [illegible] دور
نور [illegible] جمال شب فراق سیاه دیده به پایان بیت چه وامق به رخ [illegible] نظر کرد
[illegible] آفتاب [illegible] دیده تر کرد ◦ [illegible] ◦ [illegible]
[illegible] چنین [illegible] کرده [illegible] ایستاده

بعد [illegible] چشم [illegible] بسم الله الرحمن [illegible] وامق [illegible] در حضرت
[illegible] در پیش [illegible] [illegible] [illegible] وامق چشم
[illegible] عذرا را [illegible] آن شب در حرمگاه دیده
بعد [illegible] گفت بیت ای [illegible] رخ [illegible] ◦ [illegible]
سبحان الله [illegible] جمال [illegible]
[illegible] گفت [illegible] ◦ [illegible] گفت [illegible]
[illegible] حسن [illegible]
[illegible] گفت [illegible] وامق
عذرا [illegible] حور [illegible] وامق [illegible]
گفت ای صاحب [illegible] بهشت [illegible]
مقصود [illegible] مطلوب [illegible] بیت [illegible]
[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]
[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]
[illegible] گفت [illegible]

سخن نغز است در پاسخ دادم جانب پس زبان فصیح نخستین از جمله مقتبس کرده بیان
کرد تا همای سرگذشت خود سوزن اول الی آخره حرفی حرف را بر زبان راند و عذرا دچار [illegible]
بگریه درآمد و گفت ای [illegible] درآمد و گفت بیت نازم سر [illegible] جانانه این است ○ خرام [illegible]
است ○ هر روز آیم [illegible] ○ که از [illegible] منزل الا است ○ که از دل اینجا آید دل
که [illegible] روز ریانه است ما شاه و این [illegible] تمام حسن ملک [illegible] خود از
تاب عشق است [illegible] [illegible] است [illegible] پس [illegible] الف و [illegible] است
گر [illegible] این [illegible] در [illegible] که [illegible] از [illegible] [illegible] از
برای من [illegible] که ای [illegible] هیچ یک از [illegible] رسیده ام [illegible] حیرت [illegible] چار
اوین بار ○ [illegible] دولت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
حسن [illegible] بیت جمال [illegible] است [illegible] ○ که ما [illegible] را
کار ما [illegible] است تا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
نیم باشد باز اگر [illegible] [illegible] نعم را در [illegible] [illegible] گفت [illegible]
ای [illegible] تو [illegible] که چنین [illegible] ○ عشق تو [illegible] [illegible] دل [illegible]
نیم [illegible] حسرت کباب گشت [illegible] هیچ [illegible] که آن شاه [illegible] [illegible]

ازان

است پادشاه و این گفت [illegible] رسیده ام و او از [illegible] و عاشقم [illegible] [illegible]
[illegible] تعلیم کردم از دنیا [illegible] است [illegible] آگره [illegible] ام [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
خود را گفت [illegible] الله [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اگر [illegible]
باید [illegible] تو [illegible] و این [illegible] [illegible] [illegible] و این گفت [illegible] [illegible]
حضرت عزت [illegible] [illegible] باشد که من تا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] از لطف خدا
[illegible] از رحمت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اما باید [illegible] [illegible]
در آن شب [illegible] [illegible] و این [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
چرا که عذرا [illegible] [illegible] شده تو [illegible] پادشاه [illegible] [illegible] عالم [illegible] از فراق [illegible] [illegible]
و این [illegible] [illegible] خاطر [illegible] تو هم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
شاه و این [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
گرفته [illegible] [illegible] [illegible] و این [illegible] [illegible] است [illegible] [illegible] از
برای عذرا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
در [illegible] [illegible] آن [illegible] از [illegible] ○ که عذرا را [illegible] [illegible] ○ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

پری کی سوی باشد از روی لطافت • همه هم آمیخته چون شیر و شکر • پس از آن رسید جمله آن جان دار

که هم چون اسم شیر و شکر پدیدار • از او بر بنیاد باد نیست • که باشند از صدور حق صحبت

خصوص از جنابی ارسلان • که زود کس نهی بر آتش و جان • یقین پیدا [illegible]

زلف چه دانم • در جای سلطانی ابلکانم • قرآن شاه شاه سام [illegible] • در حق واله

نیابت را نیابم • الهی لا کس باغ صباحت • که داری را چه از روح [illegible]

مرا از عشق خود پاره کردی • رحمت لطف آواره کردی • برادری مهربانی اول [illegible]

بسی ما سینه که بر روی روزم • چه در آتش دیدم از آن جانم • از آن از دست دادم جام جم

روح دهی آن جمال قرآن [illegible] قصه [illegible] حاجت گفتم ب [illegible] که [illegible]

[illegible] واندر [illegible] دانم دلبر داغم و [illegible] گفتم به روی تو [illegible] خوب [illegible]

آرام سر [illegible] [illegible] [illegible] • [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

به [illegible] آن [illegible] مشکین • قصه [illegible] نیست در چین • [illegible]

رسیدیم • که [illegible] از [illegible] دیدیم • [illegible] اگر این جا [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] عالم [illegible] • [illegible]

[illegible] کرد • [illegible] گفت [illegible] • ای یار [illegible] ای [illegible] زنده [illegible]

[illegible] قربان [illegible] کردم [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] بر طره خویش • اگر خواهم [illegible] • [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

با خاتم از برای ... رود و چه نمودن شیر را صحبت یاری عذرا خوشتر آن عشرت که معشوق

وفا دارد شود از عاشق بیدل خبر دارد تا چنین خورد از لعل شکر راحت و دارد ترا حسرت و رنج

صبح الصباح که بفرمان فالق الاصباح عالم سیاه دل ظلمانی چنین چاره جو را از لب آن گشت و عذرا زیبا

خورشید دراز چشمه چهره در آمد بیت زلف چون چه آن طاوس عنا

به یک پر داد نشد بزرگ عذرا را دریافت و عذرا همی بسوی خورشید نهاد و صحبت او را

غنیمت شمرده بر جن رفت بر عذرا سلام نمود آن مار بیش از غایت ملال خورد سخن گفت

حور او را زد رفت و گفت تا این فریاد کرده ام مژده داده ام اگر او را بشنوی

گره اندوه از دست گشاده ظاهر شد مشروط بر آنکه لب باز کرده بانی سخن گوئی

بیت پسته خندان و شکر ریزی کن خون را از دهن خویش میدار [illegible]

عذرا گفت که خواهر خود سیده ام در بر او راحت رنج نیست مصرع بگذار تا بمیرم [illegible]

تا جان خویش هم طرح وادی و تیغ های سرای دست و زاری [illegible]

نگذار خود را گفت جانم فدای تو باد آنان است در خاطر ماست بگذار تا نمیرم [illegible]

در پیش و درد و غمی بی یارم ... نرم کن زبان دل برادر که دلارام قصه شکو [illegible]

چه عذرا دلم دارد که او را کرش گفت ای [illegible] که جان فدایم زود است

که این مژده آسایش جان است تا عذرا مژده را از زبان [illegible] گفت ای حور قصه چه میگوئی

حور گفت بیت مژده ای دل که مسیح نفسی می آید که ز انفاس خوشش بوی کسی می آید

از غم و درد من ناله و فریاد ز درش زده ام فالی و فریادرسی شاید عذرا باور کرده

زار زار بگریست و گفت سر بر ایمن مهر کرده حور گفت ای برادر [illegible] یاد کرده گفت ای یار

حور و پری وای غیرت زهره و مشتری بدانکه شاهزاده ... صبح یک دست در باغ

با صف یاران در سپهر وزیر او است مدت شش ماه است در بیابان سر گردانی

غم و سر و زر نشسته ... و بر ... و محنت همچنان و همی ... مرادی ... از

قصه های او تا آمدن منزل سرگذشت را بر عذرا بیان نمود از آنچه [illegible] این سخنها نموده

چون این عذرا را [illegible] تصدیق قول حور را نکرد [illegible] دل سلطان [illegible]

تا تا خاتم در ... حورا ان خاتم را با نامه آن [illegible]

شناسی عذرا [illegible] حاتم عذرا دید و نامه را [illegible]

در [illegible] ... گرد و نعمات ... با حور [illegible] گفت ای [illegible]

کرم [illegible] که کشته زنده ای و ای مرده تو چه لطف است [illegible]

جانان مرا زنده کردی سخت ابر گر زنده مانم [illegible] جان [illegible]

دران آتش نامه زرکش و درخواند ◦ و در زرکش بر نثار نامه افشاند ◦ زیرا که از سلطان بعد
و بلاد خطه ختام لیکن رفیع کشت لطف است ازانکه کرده خبر به لوی ادراد روح افزا رسید
روح افزا بزد عذرا آمده او در آتش حال وحشت ان دیده در عشق ... بیک رسید که
بر خورشید بدیدن فرزند رسید آخر عذرا را ازان رکه بر در حبشی را بر رسید بیمو قصر کرد از بتخته
اطبا عذرا صحت یافته ... جمیع اطبا رجعتهای ... دارند و ... بسیار فقیر را بسی کشتی
بدل خوب و بر سر حاجت پری ازان خبر ... از ... خرم و عیش و عشرت مشغول شده
و مساوی حور و طیب شد هر ... در جزیره ... خیال ... هر ... قصر ... رحمت
دیباج و بستان آن چمن ... است ... رزند ... ازان
او ... با ... حقی با تمام است باید تمامی ... و دریا ... کشید خود
نام ... است ... آمده ... کوه ... شد ◦ ادراد ... برده از
باغ ... رسانید ... شرط ... تا ... که ادراد ... سیاه
... اند روح کرد است ... دیران ... بعضی ... از
... از ... جبال ... دریا ... در شهرستان و جزیره ... حیران
متفرق شده ◦ ... یکی ازان ... دیران ... رکب ... زشت ... بزرگ ... شده

د قوی ... با اهل ... از ... در آخر شد ... جستجوی است و بنیم سعی می نمود
قصد ... جزیره رسید ... کرم ... آنچه ... و ... میوه ... بنیم ... ادراک ... ملایم
... شفقت دل ... بستان ... داشت پس ... ازان ... تحمل ◦ چه
... افتاده ... تحمل ◦ ... خوران ... ◦ ندیده ... صنایع ماهی ... نزار
... روز ... پس ... داشت ◦ نقش ... آخرین داشت ◦ ازان ... آن
... رسیده به فراست ... باد رسانیده ◦ ادراد ... شده
ازان وقت ضعیف ... دیده ... شده
... آواز ... شده ... دیده ... دیده ...
... نمونه شب ... غار ... وسیع ...
... خیال ... خوش ... شهر ...
... است ◦ ... است و ... شاه ...
آن ... عشق یار پریشانی افزون ... است ... رسانیده ... او
... روح ... آب حسرت از دیده ...
بدل ... است ◦ ... حسرت ... ◦ ... ازان ...

در نهایت آن بی درد نهان • که می باشم این ساعت بجا این جا • پس این قصه را آن پیر
از لب پر شیرین او در شکر پس بیان آورد از روی مهربانی گفت ای غریب مهجور ترا دیدم که
از این رندان محبت طلب می باشی و بر سر روح و راحت مشتاق [illegible] تو را الهام ارواح
خوانده و لذت [illegible] تا [illegible] داده به آن جای [illegible] معنی کلمات آن [illegible] از
عطای این [illegible] ارواح [illegible] پر های [illegible] پیغمبر [illegible]
میگوید که تو را از رندان [illegible] و [illegible] ارواح [illegible] الهام [illegible] خواسته اند است
نعیم از این حکایت ای [illegible] • که پیش آمد زمان [illegible] • چنان معلوم که
آن محبت [illegible] • که از [illegible] • برای [illegible] از این [illegible]
کن در عالم ارواح [illegible] • [illegible] از این کلمات [illegible]
[illegible] پس گفت السلام علیک یا [illegible] بر صدای [illegible] ظاهر است [illegible]
[illegible] داشتم [illegible] حضرت آن [illegible] که قسمت [illegible]
[illegible] زیارت [illegible] استماع [illegible] آن [illegible] جمال [illegible]
که [illegible] نعیم از [illegible] گفت ای [illegible] نعیم [illegible]
قاصد [illegible] و از آن عالم طلب [illegible] آمده ام و [illegible] عالم ارواح مشتاق [illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible] که او [illegible] • [illegible] عشق [illegible] • که [illegible] عشق [illegible]
[illegible] مشتاق [illegible] است • نعیم [illegible] چنان معلوم [illegible]
[illegible] ارواح است [illegible] روح [illegible] که در عالم ارواح [illegible]
[illegible] مشتاق [illegible] است [illegible]
[illegible] انا لله و انا الیه راجعون • [illegible] که [illegible] • چه [illegible]
هزار حیف [illegible] حیات [illegible] همه [illegible] عشق [illegible]
دارم چرا [illegible] شرح [illegible] آن [illegible]
من [illegible] • چرا [illegible] • [illegible] حسرت [illegible] • [illegible] گفت ای
[illegible] • [illegible] آن [illegible] که [illegible] است [illegible] است [illegible]
[illegible] از این [illegible] [illegible]
[illegible] که [illegible] نعیم [illegible]
[illegible] گفت ای [illegible] این [illegible]
ای [illegible] [illegible] است [illegible]
[illegible] هزار [illegible] در [illegible] [illegible]

قابض ارواح مینونهند رای برتر که دعوی آیت سکین و هستند از برابر از [illegible] فرق همه از آن
[illegible] چو را که همه نباتست برده از این قالب بری است که [illegible] از [illegible] چو را
[illegible] حالا بایک دارد رشنست و خاک بلادست را از بس خشم شد بینم خش این نیمهان [illegible]
و داست [illegible] چو را مرده جان دارست ولیکن از طلب آن کس نشفقی و رکس رکرده [illegible]
[illegible] بیانست شعر های این خطه از چه که [illegible] کشت رخجام بی خودی از [illegible] کشت [illegible]
ایمن همت خرم • در چشم و ریش تنهای بر بام [illegible] جهنی از [illegible] بروش [illegible]
برادح فلک [illegible] کرده تا نهادند بر همرفت [illegible] شاهنیم [illegible] جمیع عالم [illegible]
یک قران چشمش دیده [illegible] در خوف [illegible] را محکم بر [illegible] دیده [illegible] نهاد
تا [illegible] حظال گفت دیده با رنگ [illegible] برای آنست [illegible] چشم [illegible]
فرو آرد خود را در بام قصری فیتاست شعر مکان بر بام قصری فیتاست عالی • [illegible] دلقت عالی
ز رفت سقف از عالی مکان [illegible] • [illegible] منصب با آسمان [illegible] اصحال [illegible]
این مکانی [illegible] آنقدر [illegible] است [illegible] حظال گفت این [illegible] شکر رخت
[illegible] چنین است شد • [illegible] از [illegible] برادر [illegible]
[illegible] از چشم [illegible] کردیست [illegible] در آن حال [illegible] ماند [illegible] گه

کاه

کار خود و چه فرو شدن نیم از بام قصر و دلدار گشته از [illegible] شکر رخت و در
مجلس دور آن خویش باز و در چنین جهنی دیدار شانیم و صحبت نمودن [illegible] شکر رخت باشان
با خود گفتم دل من [illegible] برهنه رخ یار با مرغ های [illegible] و [illegible] از جلوه دگر [illegible]
شد و دیش دیگر جهت آرام [illegible] حال [illegible] که [illegible] نسیم [illegible] حال [illegible]
[illegible] نیست [illegible] از بت [illegible] شعر تیغم از آن تخجر [illegible] م
چه ماه کاسته [illegible] از بام • ز [illegible] آتش در بام • [illegible] کرده [illegible]
در چنین از بام بر [illegible] ام • که [illegible] آسمان [illegible] هر چه [illegible]
[illegible] از بام [illegible] تا [illegible] رخت راه [illegible] بهر [illegible]
[illegible] عمارت [illegible] قصد رخمی از [illegible] او
[illegible] است [illegible] کرده [illegible] این [illegible] کرد
[illegible] است [illegible] و آن دیگر [illegible] است
[illegible] این [illegible] است [illegible] این ها
هیچ [illegible] است [illegible] از [illegible] حال [illegible] او [illegible]
تا او را گرفته چپ نظر کردند و تا [illegible] قتال • [illegible] گشته [illegible] حال غبار

غبار آنچه گوی رخ پر از گرد ∘ برابرش شکسته از غم دلها ∘ چو پیش بخت جفت
زود تنیده بر تنی ∘ به بسته جان تنها راز زندگی ∘ رنگین جان بمولی داشت بود
چه آنچه نامه بر شش از نبشته آن پاره های [illegible] هزار در میان گرفته چوب و تا باد آورد
رفتند شعر که از چوب و هیچ از تا پایانه ∘ گرفته پس [illegible] در میان چمن [illegible]
خسته و شکسته بر جای [illegible] گفت ای ستمگر [illegible] شما [illegible] گشته میدان [illegible]
[illegible] حکم [illegible] آگاه [illegible] شما بهر تعجب مرا [illegible] گشته
معاذ الله [illegible] و زدم [illegible] ولی که [illegible] یک شمه دلبر ∘ شما را از [illegible]
[illegible] شما [illegible] اگر دست [illegible]
[illegible] آن ها را رحم آکره دست [illegible]
آن است [illegible] ملکه [illegible] آگاه [illegible] هر چه [illegible] ملکه [illegible]
[illegible] رکاه [illegible] محرم [illegible] آواز [illegible]
با زلف [illegible] رسد [illegible]
آن است که شاه [illegible] آمده است [illegible] جبان [illegible] آگاه [illegible]
بیرون رفت شعر [illegible] دیده ∘ [illegible] رسیده ∘

رشد دی کان [illegible] ∘ [illegible] چنین خویش را بیافت
در پی دل راز بردی [illegible] نهاده ∘ چه [illegible] دم [illegible]
مال جان [illegible] دست [illegible] از [illegible] بر احوالش [illegible] سر و پای [illegible]
پی احوالش [illegible] آنچه [illegible] شد [illegible]
[illegible]
[illegible] دست [illegible]
[illegible] ∘ [illegible]
آن [illegible] ∘ [illegible] ∘ [illegible]
مرادم روی آن [illegible] جان ∘ [illegible] ∘ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بلبل گو شکر ریخت از غنچه برای [illegible] [illegible]
که در شاخ [illegible] برآمد شکر ریخت [illegible] روزانه دیگر شکر ریخت [illegible]
در غنچه [illegible] باز [illegible] از غنچه [illegible]
رسید [illegible] گرفته [illegible]
برآمد شکر ریخت [illegible]
[illegible] شکر [illegible]
[illegible] نسیم [illegible] باز [illegible] ای [illegible]
این [illegible]
گستاخ [illegible] شکر ریخت [illegible] درآمد [illegible]
[illegible]
[illegible] آمد
[illegible]
[illegible] شکر ریخت [illegible]
[illegible]

[illegible]

پای [illegible] از غیرت [illegible] آفتاب [illegible] نسیم [illegible]
[illegible] شکر ریخت [illegible] ای [illegible]
از [illegible] این [illegible] نسیم [illegible] آید [illegible]
چه [illegible] این [illegible]
[illegible] که [illegible] نسیم [illegible] که این [illegible]
شکر ریخت • نسیم [illegible] گفت [illegible] نسیم [illegible]
گفتا [illegible] • نسیم [illegible]
[illegible] شکر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] • [illegible] •
[illegible] • [illegible] •

از رخش ● که در صحن چمن جای ز بنفشه [illegible] عنبر [illegible] تمام رسید [illegible] ناله [illegible]

غبار گرد ● دل [illegible] آورد غزل [illegible] ● نفس چنین ناله [illegible]

بنفشه از خیال [illegible] ● که [illegible] از خط [illegible] ● خراب [illegible] عشقم [illegible] ● که این [illegible]

از می [illegible] ● بخال هندوت بخشم دو عالم ● [illegible] آن عنبر [illegible] گفت ای خواجه

[illegible] باید کرد [illegible] فایده [illegible] آن [illegible] ● [illegible]

[illegible] از [illegible] ● [illegible] گفت [illegible]

[illegible] که [illegible] کمالت [illegible] باید [illegible]

که [illegible] تر [illegible] ● [illegible]

[illegible] ● [illegible] از [illegible]

[illegible] ● [illegible] آن [illegible]

[illegible]

الحمد [illegible] ● [illegible]

[illegible] اللهم [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] ● [illegible] ●

[illegible]

[illegible] ● [illegible] محال است [illegible]

[illegible] ● [illegible] است [illegible] در [illegible]

[illegible] ● [illegible] است [illegible]

[illegible] ● که [illegible] گفت [illegible]

در این [illegible] ● [illegible]

[illegible] اما [illegible]

[illegible]

در این کار [illegible] ● [illegible] ● [illegible]

[illegible] ● [illegible] ● [illegible]

[illegible] ● [illegible]

[illegible] ● [illegible] ● [illegible] ● [illegible]

[illegible] ● [illegible] ● [illegible] ● [illegible]

[illegible] ● [illegible] ● [illegible] ● [illegible]

[illegible] ● [illegible] ● [illegible] ● [illegible]

که با او در نشستن خصم ملک است • محبت پرور آن هند و کشمیر • که بر دلها نهد از زلف زنجیر • [illegible]

[illegible] • که زاده از امان در ناز رفتی • از آن خوبی که در روم و فرنگ است • [illegible]

[illegible] است • قصب [illegible] ترکستان و ختن • که بر [illegible] شیر گیران • [illegible]

که [illegible] • رفیق [illegible] • چه حاجت [illegible] • از آن

[illegible] رسید کامات • [illegible] چشم [illegible] • [illegible]

[illegible] • چه [illegible] محروم است • که یک جام [illegible] • [illegible]

چه [illegible] • [illegible] • در [illegible] طریق • [illegible]

[illegible] • که در [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] عشق • چه [illegible] عشق • [illegible]

[illegible] • [illegible] است • چه [illegible] کرام است • [illegible]

[illegible] • که [illegible] عشق [illegible] • [illegible] • که [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible]

[illegible] • [illegible] • همه [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • اگر [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible]

که [illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از اضطراب عجیب بود [illegible] خواهر از خوف خطر [illegible] گفت [illegible] فرمان [illegible] گفت
جهت شبانه روز [illegible] محبوب [illegible] چشمان [illegible] باید [illegible]
[illegible] احوال [illegible] شبانه روز [illegible]
[illegible] گشت [illegible]
[illegible] ضرورت [illegible] فرق [illegible]
شکر رحمت [illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] شکر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

روی شکر رحمت [illegible] نعمت [illegible]
نعت خوش [illegible] که باید رفیقان [illegible]
[illegible]
و دایم روز [illegible] حکایت [illegible]
[illegible] شکر رحمت [illegible]
[illegible] ظلمت شب [illegible]
[illegible] صبح
از ظلمت [illegible] شعر [illegible]
[illegible]
[illegible] که [illegible]
پیش آمد گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] شعر [illegible]
[illegible]

رای ما و ناب اوریجه من در زلف بپاید قدم نهادم ... کار در عشق و در عشق لیجو بر بجهد آسان لفظ اکرم اوراد بمسفر
والطاف شفقت بر مشتاق از او کم است پس نظر بکتاب مصحف ازچهره او سیمای او دید فی اذکی و براد
بر بحث دشوار است زیرا که بسی الکار ... جوری نمود **سر** ملک ... است ... را در آن راه کم
بیابند از آن قرب بالکار شده وانی باک ... زد گفت **ب** عشق بازی ... آمدار ... عمر ما
بر برتست سدی لطف مهر کنار ۞ نه چه فرهاد لبو کوه کنی پیشه من ۞ کردم ... تن ... من ... بر ... خ
بکشم نیست بهجر عمری از آن ... ۞ ... من بالله من دیده من شیشه من ۞ گو برد ... تسلیم تن ما برد کرد ... جبر
رفته مهر تر پرورش ... زلف در رشته من ۞ عشق شیرین است ... تر بنچه ... است ۞ هر که از لب ... کرد و ... از
بجز ... گرفت دیده ... [illegible] ... این شعر خرم است ... عاشق رفت ... کو ... تا از ... سوران
اب باران دل ... جمع ... نقد ... راه نهاد ... زار زار ... گریست ... مسعود ... شکفت
تیز تر میروی و من خسته باز می مانم ۞ عجب که ... تمام عجب ... مانم ۞ آسف ... عشاق احسان ... دلیم
گریان گریان گفت ۞ ابر بسیار رود من ... یار جدا ۞ چشم ... من ... جدا ... **ا**برو
باغم ... ابر ... ۞ من ... که ... جدا ... جدا **ا**بر شده ... کریان گریان ... خود
وداع کو ... گفتار ... عاشق ... را ... **سر** ... مفارقت ... آن ... ابد
بکمال ... که ... ... **ا**مصنف ... آهی ... و ... رسم ... درد و داع

نهم

... شده و ... رقیب ... شده ... گردن ... راه نهاد ... رخت ... عجب ... کرت
و ... را ... **سر** ای ... ان ... در ... بجان رفت ۞ وای ... خوش ... یار ...
آسف ای ... و ... ۞ ... اگر ... شده ای از ... ما ۞ ... ما ... ک
که باید ... است ما ... شد و ... آسف ... روز از ... رفت ... ... کرده
اب ... خسته ... در ... و ... از ... کرد ... ... در ... کوی ... رسیده ... ایدم
چون ... گریان ... چو ... زخمی ... پادشاه ... عادل ... سایه ... که ... از ... ق
آمد دراز و تاریک ... شبهای ... سیاه ... شام ... است **سر** ... ای ... عار
چه دلهای ... تیره و تار ۞ ... کان ... در آن ... ۞ ... جون ... رسیده ... تر
و ... آن ... برق ... دست ... ... گرد ... ... زر
و ... ها ... آن ... کرد ... ... اگر چه ... ...
و ... اول ... عاشق ... است ... ... آنکه ... چون ...
... اول ... فراق ... ... او ...
... **سر** ... از ره شیری ۞ ... تر ... کری ۞ ... از ... تو ...
... شیرین ... آب ۞ ... که ... ۞ ... ۞ ... آن

تحسین آن عزیزم که مرا ٭ که در کف آن بود ما را آن تا پدید وار از [illegible] شد و ارس [illegible]

اعلم تمام حضرات اند امثال معقود میعاد [illegible] چنان غاری شد که [illegible] بانزد دیده برابوی [illegible]

و تر اللذه فی [illegible] از تاریخ او [illegible] سر شد آن ظلمت [illegible] در [illegible] ٭ چو کم [illegible]

آن اشکال بودی [illegible] شد و [illegible] در [illegible] آن بنفشه [illegible] نوشت و [illegible] طالع [illegible]

خلق [illegible] گشته و رکعت نماز [illegible] آورده [illegible] محراب دعا [illegible] در خواندن [illegible]

تسبیح [illegible] نمود بیت [illegible] خلق [illegible] پرکار ٭ چه [illegible] در آن [illegible] بیت [illegible] نمود [illegible]

خود [illegible] ٭ چنین [illegible] آب [illegible] ٭ [illegible] باطن ٭ [illegible]

باقی [illegible] ٭ دانش از [illegible] مصحف حکایت [illegible] شاه [illegible]

و اسم [illegible] شهر [illegible] و آگاه شده [illegible]

[illegible] عذر [illegible] در [illegible]

[illegible] شده [illegible] در [illegible] از [illegible] آن

[illegible] و [illegible] نظر از [illegible] که [illegible]

[illegible] روز [illegible] دیده [illegible] در [illegible]

و [illegible] در نظر [illegible] از [illegible] آن [illegible] کرده ام

و طلع [illegible]

و لمعه [illegible] آن [illegible] در [illegible] و راست [illegible] تحقیق [illegible] تا [illegible]

که میان طایفه حق [illegible] چون [illegible] جنبش آمد [illegible] عجیب [illegible]

در آسمان و زمین [illegible] روز قیامت ظاهر شد بیت [illegible] پدید آمد یکی گرد

نفخم چون غبار روز ناورد ٭ زمین در جنبش آمد از سر جهد ٭ بدان سرعت که جنبد

[illegible] ٭ چنان از صیحه رعد آری شود ٭ که در روز قیامت نفخه صور ٭ بر پایان [illegible]

[illegible] خاک ٭ [illegible] چه [illegible] از [illegible] در این [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] نشسته در [illegible] ٭ [illegible] می کردند [illegible] که [illegible]

[illegible] نوشته [illegible] که [illegible] آمده [illegible] در کنار

قصر [illegible] بیت [illegible] از آن [illegible] ٭ [illegible] اگر در

[illegible] از آن [illegible] که [illegible]

[illegible] حرف [illegible] کرده [illegible] که [illegible] کشته [illegible]

[illegible] بیت [illegible] گفت [illegible] ٭ [illegible]

[illegible] این صورت گفت [illegible] ٭ [illegible] ٭ [illegible]

که [illegible] ٭ [illegible] ٭ [illegible] نماند

رله با این بیت دیم کنی • که بود نه چندی عشق اگر القصه الصاحقه شاه العشق درجه رفعه
در زاید بود وکم نمیشد تا کار بجائی رسید که تمام کره زمین ممتد کا هزاره جنس درآمد بمشاق در
و رضی از عمارت قبار نقره رعد بطریق میآمد و زهره ماهیان در قعر دریا پاره پاره گردید تا ستاره
بگذشت • چه بی شدت برآمد شب بود • چه به آن حب آن برقی جلوه • که گر بر که
نیز بیک شراره • بدون برقت سنگ خاره • با پرتیت جهان را طاقت طاری شده تا حی را
بعد گاه ملک الدرطلع بهار روز بر ببرقی الالق ریزان خانه او صعق کشته بود ولیعد دل بیسر گفته
• که ثانی سماق عرجه روست • بیان فرما که حال ما تباه است • میدانیم از که صاعقه خطایی
که نافت چنین بر ما چه بلک فرمود بایستی الجن ان جنس اند زرتست باطن ظاهر که گناهی از حاتم
آوریز او سیحوام دارا تسخیر کند و این قیامت را او بر سر ما آورد اکنون نا رانست چطرز آتش بید از
صاعقه که کدام طرف است به از آن نیز بید تا ساکنه ملکان وسع آن است ولی صاعقه اند اکار از دیر
پس بر نعلان کش رفته چشم تب • بر لطف روشنیه الجمیع خوب دیدام بلی تا لقاه کنید اگر مردی است
بیشی دفاع روزکار بر جهانها بر او چه کمه او در سب نیه کم اگر تا هر ایم بسته رفته از آن جلوه فرستاد اسلو
رفته بیک کشیده تا بر از از سر عم کرد کرد و در آن چنانچه دیده که مهرست آنچه شد از ای عیار
و معارفی حق گذارست متعرض از شده کم تا بر وی غایب نخواهد اگر هم او کردید

تاغ

تن گنری را جواب هم انهم صحبت خوش حال شده تا برکت آنش کرد چیر بدان
قوم بر تجسس قرار نهم را از صاعقه روانه شدند تا قصد سر ارمغان • و خوف باران باره رسیدند
ملاحظه کرده که از جمیع صاعقه از آن بر سر سر زمین رسیده که موجب دعوت درآن غارات
پس ماندم ستاره رفته چون نزحط دیدند که سنبلش از سنگ زیر بر در قعر غار بسته بر او دق
الماز ماند ستاره مشتری بروی سنباله فلک مشتری نشسته و چشم باطن بر کعبه و دیده ظاهر از اطلاق
دنیا و دین بر دوخته و حاک خلط ما یک دل نشسته ریاضت رخنه • چه گویی نه ارخود دل بسته
وبغیر دار آن چنین بر زلف شسته • چه کوه اندر دم از جان بلکه • صف بر دار دل از کثرت دلیل • فتنه
ار صلابت لرزه برکوه • دل که از آتش پر اندوه • رخ چنین • در عارض خط کشتن • رخ آنها دی
غار روشن • کشته خط بر دو بحر چه خرگاه • رخ او ماه آن خط هاله ما • رنسر و دم خوانده وآن صلابت
فلا اندر دل آنها وجهات • با صحبت حق ربی از صلابت نشاروش هم کعبه در دم به وقف برآمد حیرت کرده
تمام را همراه کرده و آن زمان بیامدند تا بحرست ملک الدرطلع رسیدند تا بی بها از صلابت دلیل ایشان
کفار ریخته شد تا سخن کردست و آنکه نحوه آمد در ملک آمده گفته ای ملک کوه قصه نخر کرامات
که بدان گفت آن او بر او ربد بدیده تا به نظر کنیم نه آن است که در خاطر اسمر آن خطلد شکسته و از ضمیر
ما یک سیکند او شر • بفرستادی خداوند این نه آن است • که در آینه سان جیان • بدر آنی

بپرسش آن دلپذیر رادیست کلاه . بدل صبحگه از رنگت عیان . ملک گرگ بر نیزار کارزار . زاخته
همی کنر نثار دو . بطاعت چنین ملک صبح تا بام . نکرده خود بکند رخ خواب . دلارام ملک ادای خسروان معنی
کرده این جهت تهیه این معنی نحو را ابتداء ابصحف از شروع تمام اگر رضی شد الحمد [illegible] [illegible]

نصیحت کردن ملوک پری ورزگاهان حسن شاه . و دانش آنکه دست از شمشیر باز داره و پرورش کردن [illegible]

ورای سخن ها باقی در دستان ملک الاصلاح [illegible] [illegible] [illegible] برزر رسانیده بدلی [illegible]

ورای شعبه پرسش صبح بتماشای آفتاب رو در پیش طاق محراب و تسبیح از تنفس مشکبار [illegible]
پرسش شب در صورت [illegible] و ابلیس از ذوق بتنعمی قرار گرفت . بیت . چه صبح در بر کرده [illegible] [illegible]
جهان کشت و از رخ [illegible] و بگوید ملک الاصلاح [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] تمامی [illegible] [illegible]
نجس و ارکان دولت منتظم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
هر قدر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . شعر . [illegible] [illegible]
تا با [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] خصم [illegible] . [illegible] . [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] . شعر . رشته [illegible] [illegible] [illegible]
حلقه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ورای سلام کرده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اگر

ورشب تا روی او بدیدی کمان کوس گرز صبح صادق دمید . و اگر دیده محکم [illegible] [illegible]
عاشق [illegible] او [illegible] [illegible] [illegible] آب [illegible] ظاهر شد . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] چهره خوب بدید و کرش [illegible] [illegible] آیه والذین یذکرون الله قیاما و قعودا [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] چنین خوب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و گفته . بیت . که ای [illegible] [illegible] [illegible] . زبانت [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible]
سخن سنج . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] . که [illegible] [illegible]
اگر [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] . که [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ملک الاصلاح [illegible] [illegible]
که اگر تو دست از این [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . شعر . ای [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

دلاوری کرده حمله‌ها [illegible] و سپاه [illegible] تمام نمودند و دلیران [illegible] جن و پری از جای
درآمده لرزه بر اعضای ایشان [illegible] یک [illegible] ملک الارواح آمده
در [illegible] عرض کرد که ای ملک [illegible] که در آیینه [illegible]
[illegible] است [illegible] خوانده و [illegible]
دنیای [illegible] که [illegible]
[illegible] • دل [illegible]
معراج • [illegible] • در روشنی [illegible] قدم به [illegible]
[illegible] که [illegible] آید [illegible]
مانند [illegible] چشم [illegible] ملک الارواح سخت [illegible]
رفت [illegible] طعن و ضرب • [illegible]
[illegible] که [illegible] وقت [illegible]
[illegible] عظیم [illegible]
طاقت [illegible] آن لشکر [illegible]
[illegible] ملک الارواح [illegible]

در شب به حرب شاه ورلاق و محاربه نمودن با او و مظفر نشدن ملک الارواح از جنگ

پس چون شب [illegible] ساحت سپهر را [illegible] چهره [illegible] تیره و تار [illegible] و ورلاق [illegible] از جهان [illegible]
در [illegible] که مغرب [illegible] ملک [illegible]
درآمده [illegible] صد هزار از جن و [illegible] • [illegible]
از رستم [illegible] • [illegible] • [illegible] • اگر [illegible]
[illegible] • [illegible] • [illegible]
صف [illegible] ورلاق [illegible] • [illegible] • [illegible]
[illegible] صدای [illegible] از صلابت [illegible] دل قوی نموده
[illegible] دل • [illegible]
هر قدر سپاه [illegible] جن و پری [illegible] کوشش و جهد نمودند و ضرب تیغ [illegible]
[illegible] ورلاق [illegible]
دل [illegible] ورلاق [illegible]
[illegible] ملک الارواح [illegible]
[illegible] ورلاق [illegible]

ولاوری که از مردی شد • شیر معقول خوانات نانه • لطف هر که رسی و مهر باشند
تو از مسکین باطن خصم جان شد • ترا از آن تقاضا [illegible] • دلپذیره پر ماتم است [illegible] دری
در بهر کمان باک و از بیت هر زنده • چگونه هیچ [illegible] بیش از بند) اما روزانه دیگر که پرتو فلک
جانب ای مشرق سر برزد اهریمنان شب ثابت شب تار پنهان شدند • سحرگه کش بر زانو [illegible]
دگر سر برزد رفاب های ایام ملک الدروح مطابقت [illegible] زیرا که زلزله در شهر جانب الطالقی فتاده بود
که حق داری ماند تعالی هر در کا پواره جنبش باشند در حرکت بودند و چشم همیک از تاریکی
[illegible] خاک
[illegible]
ملک الدروح [illegible] چاره است که جمعی از پری [illegible]
صاحب حق [illegible]
شاید که [illegible] اسم اعظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
که [illegible]

[illegible]

[illegible] راه [illegible]
از [illegible] حکمت [illegible] دایره [illegible]
صفحهای [illegible] فطرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

علی محراب استغفار آرد که . زلف دیدن خوبان است هر . دمی باشی بر کرش اشتد جام
بدل شکفت که نقش بر اندیش . مبادا به تباهی درلش اهنگ کشش . خدا را که از است معنوی
نغز این اهمس از روی انوری . مطالع در زینت رباعیات . در هم در کشم شرح دین نزارت
سپری شد . و اوراق زند به رسم بهای بخارا اسم اعظم و الله جهد فرجه آن تاریخ ماه چنین
لعلها همگی دانه درست . و ادای شعر او تعمی حقه و صوت سکه در حب تا بهر فرش لذات است . تمامی بدر که
در استفسارات [illegible] یکی حوادث سوار بر درس چون دلعه . یکی آمیزش معنوی کی است و آن تا داش چوی از اعمال اطهار
لطف خلق هر چند برین تابانه و جهان فت ده کرده شد . و اوراق هر بده اکنون شد پر ز ابدان است خبر داد
مزید و مبارزش بسیار دو نسخه اند افسون بهار شاه . از این کشند بیشتر بها رک دل و اوراق کارات بدر
از نمود هر کردان شده حریر ملک الاوروع رشته و علی که در تحقیق آدم و برلو به تمهیدات و ارادت و شمه
تحویلات بر الله ملک الاوروع لکیع تا آنچه کردند صفت بسیار این حقه و آتوب از اثر جهد الهی شاه دادی
در نجه تشکل ضد او هوا ولی حبیبی این از جمله زلالی نورث حرارت هر در و ولادت تمول نجات ری
و جمش ملک الاوروع را که از کار رحمه آب و صفا است زنود . کره قطره بدریا چه رسد تا بنقد ابن عم ملک الحق
و پری بالان ابهر شجاعت صفدری در زور اوری از حرب شد . و اوراق در طلعه و اتمن جسیه دیگر بر ابدان
صاحبجال را بدعوت و اوراق در سالار شد به محبه خوارش بشهرت نیف نیر رحیاد اسلطانی اور و ادر علمه اندازه

زلی

مایوس شد و در غضب رفته سه چهار روز دیگر به آهنگ سپاهی شتافت در ان ایام دنیالی بر سر آن منظور
انظار شبابیات لطیفه و اکابر در شب تاله سپاه چون فوج فوج کرده کروه بیامدند مریم و عظیم نجم بیم ابها
محمد دل مکروب مرزجیت معظم شاه و اوراق مستغرق دریای حقایق و دقایق گشته و مستعد ابد شد
افواج جن در پی و اهر مثال ذره و یقین هر کس بهم ریش سلطان دار حسینه با تیرهای پیر ریش
در جان صاعقه و شورش بر اهم می بود تا کار بجائی رسید که چنان روی کی ارادم و قرار در شهر بمیان برسد
خوف و هراس عظیمی در دلهای بنا جای که زلزله در کوهسار و شهر قسمی که کشته کدامت از
قبه جبال پاره شد و جز از نهی قرار صداهای قریب و صیحه های عجیب که رعد از آسمان بیرون زدی
نهاد و دلهای جماعت جن و پری از هیبت او پاره پاره شد بخصوص اکثران خاصه که چهر دوران ملک جن
بجهد میشد تا کاه زلزله ملک سوخ از دریای به نزد آمد خروش فغان و دیده و قلب مصیبت از جان
و بر لبیک بر کرش ملک میر رسید بر تن زلزل باینروی بر کوه فاره . قضا و تخت لحمت و باره بارو
زبان رعد کهش و هر کار . زلزله بستی راه زر و زر . به پهلو در همت زد و نهاد
زجا به یا لقا قاید . کرد هیجان عرق خفته . شه بسلطان چنین پر بسته . با جن
تا کران از مسند عاج . به خاک افتاد او از تخت و از تاج فتنه زد و خون ارادت حرام بر در
کران اسم کرده کریان و ملامت شکسته ای مدیع در روز کار ستمکار در جهد جوانی روز ماران شهر

دهان قاری بشعری و مار از روزگار ما برآورد شعر ز خشم جراد بعد زانی خشم آتش آسام • در حقه رفت جوهر با کلام
کهی آسیبی در درگاه مارس • کهی خنده ان که کریان ز افریس • به هم آنچه حرف و جد رد
زمهر آتش کشوده بد بود • زبان مهر شان با دل بر زبق • ز غیبت مرحبا کیان از ان العقبه چون
کار این قسم نه نه تمامی ارکان دولت مدد سلطنت ملک الملوک رفته بنیان دولت باز کردند و حرف کرده ای که
از خدا بترس و از خشم روز حیات اندیشه کن غرور تا پایدار بنای عدالت آتش ز پر انگلیس نماند و ابتعد باز دار
رعایای مشغول که در سیر ان ملوک خور راضی باش و ارباب ثروت و توکن لاف فرمای و ما زر این
ادبیر او حق باش خدا است که دست حق بالای تیغ او است برو زیرا که دعای او در حق ما جایب مستجاب است
و مطلب اول در عهد اسلام اکبر کار ملک در عهد یت در نظام ده که ما با این ادبیر او صباح ترا هم کند
پس از این رعیت بیچاره را میان بلا رسیده برادر را بخاطر آر که گفته اند فرخی در آن شهر کشور مخواه
که لنگ باشد رعیت ز شاه ملک الملوک را دیگ جاذبیت بجوش در آمد با بانک بر ای
چه تلخ گفت این چه هرزه و نا برازنده است که تا نگوید هرگز مباد و امروزی که هیچ بودم در طاعت
بی ادبیر او خالی مغز که در ایام شهر یار کی رسید بچین سخن لاف و جدال • کی توانند پیشه با بیدار ان
پهلو زند اسم کاری جز است نخواهد گرفت طاقت زرینم بچه مکیم به حرص
شما تا حیات جز دیرپا چه قدر کم است و بی حیثیت لعل اید در روز مصاف بر سر خود را

برابر سردار اکبر او مقدار رتبه در حاله این قسم ترسیده و مرد ظاهری که نمیر ادبیر او به تراود دو
می باشد شعر چه قدر این لعنت که نسب بود • چه قدر این بی تکلف بی ادب • معاذالله
که ادم زنده باشم • که او فرمان روای شده باشم تا ماهی نه روز خشم وزیر او دل
این ادبیر او جادو که بدنژاد • سر رسید من با جای نه دل و رنگ و دم دارم تا کی گرد بیگی
نه زر نیسم چه اگر مگوی قیادان به دهن • که قبادان لعل اعادت زاده امیر ارکان است کنی شده
جواب مراد و مسکین چون دیدند که مادر وی لعنت نداد و کرده نیست به جوشیده با سم کشته
بر سینه دل چه نه گفتن غلط • رفع هیچ آتش برسنگ انجمن ملک الملوک برسم قدیم در کشتی
از شیلان هیم طریقه سکوت پیش گرفت و بنای لاف زر زد نمود ارکان دولت جهان حضرت
از نکو رفته که اجابت حق بلاد حب فصاحت و بلاغت از اقران خود ممتاز بوده
ریاست که بیست ملک و سالار پیغام داد که بابه کربای آدمیزاد مغرور که بسلوک ولایاد و با شکوه شیشیش
و ستادن ملک الملوک به خدمت و در این بیعت کرده کرده گردن شد و در این ولشکر در ستادن ملک الملوک پیاده در
به جوش شد و در این تلطیف یاسمن ریسمان ایام چه دارای و دولت کشت حیات چرا پای دار به تبه
شدن از اوای سر جایجا کار کرده این چه کار است که در پیش گرفته و در خون خود سعی می نمایی
زنهار زنهار به پیکار چه رود دیگری لعنت کار خود کن بنای خشم ویران خود را دار نکن ساز

پ ای [illegible] بجا آمده [illegible] عوض [illegible] بری و حرمت [illegible] از دیگر [illegible]

[illegible] بسیار گفت [illegible] ملک [illegible] باز گفت شاه [illegible]

میان خواندن [illegible] و اسم اعظم [illegible] و [illegible] جواب [illegible]

که [illegible] اسم اعظم آن [illegible] کرده [illegible]

[illegible] ملک الله [illegible] رسید [illegible] باز گفت [illegible] اعظم [illegible]

[illegible] عظیم [illegible] فوج فوج کرده [illegible]

[illegible] آتش [illegible] الله [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] بسیار [illegible]

[illegible] اسم اعظم [illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

عظیم رسیده [illegible] در شهر [illegible] کردند [illegible] آثار [illegible]

که [illegible] دعوت [illegible] عظیم [illegible] شهرهای [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] همه [illegible]

[illegible] رسید [illegible]

[illegible] اسم [illegible] قطب [illegible]

[illegible] ظهور [illegible] رحمت [illegible]

[illegible] طاعت [illegible] اسم [illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] دعوت [illegible]

[illegible] ملک الله [illegible]

[illegible]

[illegible] اسم [illegible]

[illegible] دعوت [illegible]

رضا جهت او سوجات مرکز [illegible] کار ما پا میرسد که کسی هم خبردار نمیشد که بسحر صبح الی [illegible] کار ما

کشیده میشود در توره بار است زنگیه ماهم این جهنم آتش همه جنبه می بینم [illegible] شعله آن از [illegible] است شهر

ملتمام [illegible] ملک [illegible] در رسیده [illegible] خواهد بود زنگیه ایام [illegible] منقضی شد [illegible] برآمد

ملک [illegible] شان روز است که [illegible] تاثیر [illegible] این شخص چه [illegible] شده [illegible]

[illegible] رسیده دولت [illegible] روز دیگر [illegible] میکنند [illegible] این

[illegible] است [illegible] غالب آن است [illegible] دل [illegible] کشند

[illegible] روز جدال [illegible] زنهار زنهار [illegible] وقت آن است [illegible]

[illegible] دیگر [illegible] که [illegible]

است ملک الدوله گفت [illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible] ملک الدوله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

باگوان

[illegible] دیگر [illegible] کشیده [illegible]

جناب [illegible] ملک الدوله [illegible] محاربه [illegible] پادشاه [illegible] ظفر [illegible]

[illegible] ملک الدوله [illegible]

[illegible] اصحاب [illegible]

[illegible] شده [illegible]

[illegible] بسیار [illegible]

[illegible] ای ملک [illegible] کار [illegible]

[illegible] جدال [illegible]

[illegible] ملک الدوله [illegible]

[illegible] ملک [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

روی [illegible] آورده [illegible] شرح لشکر از آنست • تجنیبه الکیفیات [illegible] از آن [illegible]

کرد [illegible] آنجا [illegible] اگر [illegible] نام [illegible] سال [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] الله [illegible]

حسبنا الله و نعم الوکیل [illegible] امری الی الله ان الله بصیر بالعباد [illegible]

دست [illegible] اللهم [illegible] باسمائک الحسنی و کلماتک العلیا [illegible]

[illegible] یکی [illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]

و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم [illegible]

[illegible] عظیم [illegible]

[illegible] هزار [illegible] که [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] حسبنا الله [illegible] •

[illegible] مسیح [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] رجب [illegible] • [illegible] ایام [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] حضرت

[illegible] سپاه [illegible]

[illegible] سال [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] علیه السلام [illegible] سال [illegible]

[illegible]

[illegible] عالم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] • [illegible] کرد

[illegible] شد

[illegible]

گفت ای مدبر مهربان وای غمخوار دلسوز چاره کار ما کدام است و تدبیر چیست همه ای ارباب شهر لشکر مانده
این دم است که اهل شهر حیران شده و همه ما نا امید گشته ایم اگر ... ملک را چه باید کرد و ایام سلطنت
چگونه سر ... قرآن الله ... برای ... که ... نایم ... اگر این ملک را ... ا
خود ... اگر ... آن وزارت ... وزیر اعظم ...
بر سینه گفت بیت هر کس که قدم زند بر سر جهان تنگ ... ه از بهر او است اندران خانه ... ای
که ... [illegible] ... که تو ... اما اهل ... زده ...
... [illegible] ... که اگر ... ما
... [illegible] ... دل می ... بیت
مرا بر دل است ... که ... کار ها ... ملک ...
... هر کاری را ... که ... هر ... فرزند ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... باید نمود بیت ... اول
... [illegible] ... پس ... قضای ...
... [illegible] ...

... ای ملک این نصیحت ... تمام خلق را ملک گفت حکمت ...
... کاه کاه ... الله ... ات
... بیت ... جهان ... آمد
که خوب ... ای ملک حکمتهای ... عقل
... رسید ... کاری ... ات
در باید ... ای ملک ... همه ... خورد ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... ای ملک ... داده
در این است که ... آدمی ... الحکم لله ... اقتضاء ... زنهار زنهار که
... این مملکت ... ملک کرده
... [illegible] ... آدم باشی
دیگر ... خوب ... بیت ... اگر ... کند ... زند
... گفت ... الله ... از

از چاره‌ی ره بیرون است دانم همه را نداکرند با میشر الجن تمامی جمیع تیره دار حجت الصبح خبر و چاره آن دیده‌ایم
بخبرست این اندازه رفته با رعیت ما هم صلف از تمامی این خبر بیرون است اثر از اطراف و کناف
عالم ملک بیاری بر باد سرها دیده و در بارگاه ملک الدوح جمع شده نه آمدن ملک الدوح پری از سیج [illegible]
شاه [illegible] باید سپاه نمود [illegible] رسول بجانب ملک الدوح باید رفت اما چون شد و از سیج [illegible]
از چهره الدی خلاصی یافتم ب سپیده دم که شهبال پر زلو ه رجب [illegible] بال [illegible] ه [illegible]
جواب ه نهان گشته در خلوت که جواب ملک الدوح از هم برازنده آمده با ادراد [illegible] کرد آن شده
روی [illegible] گفت شده و [illegible] نمودند صبح [illegible] وزیر و ولادان در کشور جن تمام طوایف پری و جن [illegible]
و شاطر [illegible] در حضرت ملک جن بجانب [illegible] اید [illegible] از شهر
بر طرف شده [illegible] و [illegible] قرار گرفت ای شهر سرور شاد شده [illegible]
[illegible] از دور [illegible] شده [illegible] لا از [illegible] شده اما ملک الدوح با ارکان
و وزیر [illegible] رسیده دست [illegible] کرده و [illegible] و [illegible]
[illegible] دیده [illegible] ساخت از [illegible] اورد
[illegible] ملک جن سلام [illegible] و دست [illegible] برگرفت [illegible] ۵
و [illegible] ملک [illegible] شدی و [illegible] گفت [illegible] طایفه [illegible]

[illegible]

و [illegible] که باید [illegible] کبیر شاه [illegible] این [illegible] باید و با برکت
اسماء اعظم ما [illegible] جن را که طلب [illegible] بر [illegible] تسخیر [illegible]
برسر ما [illegible] ب چه با [illegible] ای خدا [illegible] جابر ه که کشتی [illegible] ه [illegible]
که عالم را قرار است ه ملک [illegible] عرش و کرسی را مدار است [illegible] خطاب گفت
[illegible] ملک [illegible] اظهار این سخن [illegible]
[illegible] را [illegible] مرا [illegible]
[illegible] طایفه جن [illegible] شده [illegible] حضرت [illegible]
فتبارک الله احسن الخالقین [illegible] دیده [illegible]
جن و پری [illegible] طایفه انس است [illegible]
آتش [illegible] است از آن است که [illegible]
[illegible] ه [illegible]
[illegible] ه که [illegible] ه [illegible] ه از [illegible]
[illegible] اسم اعظم [illegible] تسخیر [illegible]
[illegible] تسخیر [illegible] چه [illegible]

انهدت چه کشیدیم [illegible] از تو [illegible] که کشیدیم و دیدیم بیت تا باز این غربت [illegible]

پیچ و پیچات ○ که رنج این غربت چه بر ما [illegible] ملک الاولیاء قدس سره از استماع کلمات [illegible] و آن [illegible] کرد

بانگ بر زد گفت ای پسر [illegible] که این لاف که زدی از روی [illegible] پای [illegible] بی ادبی [illegible]

آن باشد که با پدر [illegible] که حضرت لطیف [illegible] برابری [illegible] که [illegible] از آتش [illegible]

خود [illegible] کرد [illegible] [illegible] هر چه [illegible] ○ [illegible]

گستاخ [illegible] ○ که جن از آتش است و [illegible] از خاک [illegible] باید [illegible] آدم باشد [illegible]

[illegible] بیت [illegible] ○ [illegible] تا [illegible] این لاف [illegible]

[illegible] آیا چه [illegible] و ادعا داری ○ و [illegible] گفت [illegible] حضرت عزت [illegible]

[illegible] حکم [illegible] کمال [illegible] در این [illegible]

آسمان [illegible] حضرت [illegible] علیه السلام [illegible] نهادند و [illegible] الحمد لله [illegible]

[illegible] بهره [illegible]

[illegible] گفت قال انا خیر منه خلقتنی من نار و خلقته من طین لا جرم [illegible]

عزت [illegible] آن است که جمیع انبیا [illegible] و اولیا

[illegible] از فرقه [illegible] تا [illegible]

[illegible]

[illegible] رسید بیت [illegible] ○ [illegible] الاولیاء قدس سره [illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible] پاسخ [illegible] ○ [illegible] ○ [illegible] ○ [illegible]

[illegible] ○ [illegible] پاسخ [illegible] ملک الاولیاء قدس سره [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] علیه السلام [illegible] علیه السلام [illegible]

[illegible] جواب [illegible] ○ [illegible]

[illegible] ○ [illegible] بیت [illegible]

[illegible] ○ [illegible] اسرار علم [illegible]

فصیح [illegible] در علم [illegible]

[illegible] ○ [illegible] درس [illegible]

[illegible] ملک الاولیاء قدس سره ○ [illegible]

[illegible] اگر تو [illegible] محبت است [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] علم [illegible]

قیام می‌نمود از چه رو طاقت او معزول شده رای گفت ملک [illegible] که اکنون حضرت ابو البشر
علیه السلام کفی یک لقمه خاک در درجه قائم که تمامت خدا و مردم [illegible] راست بیداد
بت [illegible] آدم [illegible] سکونت داشت خدا [illegible] ازان [illegible] [illegible] حضرت [illegible]
دیگر [illegible] قرار حضرت داوود به صحبت خویش [illegible] و تاج کرامت بر سرش نهاد [illegible]
ملکوت [illegible] حکیم [illegible] حکمت [illegible]
[illegible] که [illegible] [illegible] جهال [illegible]
[illegible] آتش [illegible] زیرا که [illegible] الله [illegible]
کفر در [illegible] [illegible] آن [illegible]
[illegible] خاطر [illegible] [illegible] قائم [illegible]
[illegible] آدم پس [illegible] [illegible] دید [illegible]
ملک [illegible] گفت [illegible] ای ملک [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] السلام گفت [illegible] آتشم [illegible] آتش [illegible]
درگاه [illegible] [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] ای قوم [illegible] آتشیم [illegible]

[illegible] اگر ابلیس [illegible] [illegible] ملک [illegible]
شاه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] چون
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حق [illegible]
[illegible] چون [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] تسلیم [illegible] [illegible] آفرین [illegible]
[illegible] ابلیس [illegible] [illegible] [illegible]
در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] گفت [illegible] گفت [illegible] ملک [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

زهی خوب بود اگر سلطنت روی [illegible] روز بر سنجر می داری تا کار بانجام رسیده **بیت** و ستادم [illegible] گفت
ناتمام شود ◦ منکری گر کشش قول آن رزم شد و موجود است کس لیس کس بر صدق او کلام جهان تو
برشام نرسیده و رسم پنهان نه تنها از روی که [illegible] زیرک است ای ملک اگر تو خواهی لطف
کند زیر سینه [illegible] حق نه مباشد لیکن اگر ترا هم الحق کار هرآن دیگه امروز ملک لایق ره [illegible] آورده
باشی در همان روز همی ملک زوال جلیل برفرق این [illegible] تا این جهان لقمه شده و [illegible] کشند
جمل لقمه ملک در عوض این تمام [illegible] لشکر و سپاه بدین کاره فرستاد و از دشمن دره فرو گذاشت اگر
چنانکه حق بامن بود شاه ادراک فتح و ظفر منصور و چنین شاه بر طلب دین در راه حق [illegible] الهی [illegible] و سپاه ترا ارزانی
دارد و مراد ظفر و منصور گرود **بیت** فتح این بنده بیشتر تا [illegible] بود ◦ ور نه هیچ از دل [illegible] ز تقصیر نبود
ای ملک تو در جمله دوران دهر [illegible] ◦ و در این جهان شده [illegible] بسپاه چون دریای دور
چه بسیاه کشیم و چه [illegible] هزار هزار [illegible] [illegible] الصلوات
محفوظ بشنو [illegible] این غار [illegible] هر لحظه آتش بر روی [illegible]
چاک شده **بیت** از آن تو از آن شکره دارد ◦ برادر فتح [illegible] ◦ [illegible]
[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]
[illegible] الدجیع [illegible]

دار

دانست که [illegible] راست [illegible] شده دولت [illegible] حسن [illegible]
گفت ای فرزند حق [illegible] است و معروف شده [illegible] ما لعم کمال [illegible] حاجت [illegible]
[illegible] چه حرمت داری [illegible] باید کرد [illegible] آرام [illegible] رسید گفت که
[illegible] این آیت [illegible] بیت [illegible] لطف [illegible] این بیت [illegible]
[illegible] است [illegible] خوانده [illegible] سایه [illegible]
شعر سلطان [illegible] ◦ [illegible] کند [illegible] بیعت [illegible] این کلمات [illegible]
گران آمد اما ناچار شده از روی اکراه [illegible] بیعت [illegible] بیعت
[illegible] است [illegible] بیعت نامه [illegible]
[illegible] نقض عهد [illegible] نقض عهد [illegible] چه [illegible] دیده
[illegible] نقض عهد [illegible]
[illegible] نامه [illegible] کرده
[illegible] خط [illegible] عهد [illegible] داشته است [illegible]
[illegible] ملک [illegible] خوبست ملک [illegible]
[illegible] ملک [illegible] حضرت [illegible]

شاه ولایت گردید سر سخن را که بدان اشارت کرده ام • که از دل‌های [illegible] می‌شود • کسی را که [illegible]
رنگ رست • اگر تخم [illegible] شود [illegible] • چه ولایت دیدیم از روی کرم • دل [illegible] شرح باید [illegible]
پس [illegible] • ولایت الله گفت [illegible] کاری [illegible] دیگری [illegible]
عشق [illegible] در حضرت [illegible] درویش [illegible] خطیر [illegible] اگر [illegible]
در باب حضرت سلیمان علیه الصلوة والسلام [illegible] اگر [illegible] که [illegible]
مردم [illegible] [illegible]
[illegible] از [illegible] در حق تو [illegible]
و [illegible] • [illegible] شده [illegible] •
[illegible] • [illegible] ولایت [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
وقصه [illegible] سلیمان علیه السلام [illegible] • [illegible]
[illegible] • [illegible] • [illegible]
[illegible] قصه [illegible] شاه ولایت [illegible] شاه ولایت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] به صدق [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] از این جهت [illegible] در دل [illegible]
[illegible] کار [illegible] ولایت [illegible]
[illegible] حضرت سلیمان [illegible]
[illegible] الله گفت سپاس [illegible]
[illegible] حضرت سلیمان [illegible]
[illegible] حضرت سلیمان [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] شاه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] • [illegible] •
• [illegible] • [illegible] •
[illegible] • [illegible]
[illegible]

ار نیم روز دلدار شده و آن شیخ رضا بنهاد و کتاب بکیسه گفت هر آنکه مردم حضیض دران دارم که رفیق و رفاقت است

که با هر وزیر نیز است والله الله تعالی این رخصت است که دیگر ملک شهر باج کن است چون و آن سال در سلیمانی

و قصه خود نام اظهار مولد را حضرت ملک جن را اظهار شده و شاه نعیم عاشق حور است که این چه تعجیل را است

اما روی خود نشان داده گفت زاری از مروت دور است و شاه را دراین حال که اهل خود بیابم بسی بجهان اینکار است

و ایشان همه الحمد بر سر رو درست و آن در آورده آصف و نعیم بر سر از مهرت و ریان و صلوات ریختن جن

همه آرایش کرده به ملک جن تعریف تا جمعی از پریزادان بار دیگر بهار را بیاراسته تا بجا آورد چشم باز کرده

شاه و آن رو در ینه لا اعتنائی و چه طلب نموده فی الجمله طلبانه مهمانی نمودند ملک الارقم تعیان شاه را

و شاه نعیم و آصف بیایی و حاجت ریزه و پری و روانه جانب شده حسن عهد رنج رها به جانب رسیده ای که ناز

غرض سیر و سیاحت رسانیده شهر مهرزد و حوریان که با وراز و همه جانی از جان با ایشان بردار و

بسیار او بر به فهم تمامی از سر تا بقال از نور همه و خوش بر جانب چه آمدن شرابست

رشته دل چشم بار دیگر ارست بکنیم ای تیر از روی جانش زیر کهم قدم از علم ما سوی

باشد هر بار رو دادند و ضعف تا هم چه گهگاه ایشان را دیدند به جانب شرق شاه و آن

مهر ایشان حسن نعیم صبح صادق زلب بره شایسته و دیدند ایشان بهانی ایروی اسرار گشتند

القصه حسن ملک الارقم بر دست برای خود رسیده تعریف شهر ها را از زر آراسته و پیراسته گردانیده

و بعد از آن چشم بسته روزه کار را از خیره شده رسیده و اهم با و آن در ایوان بر تخت

زرنگار قرار گرفت تعریف با جمعی دیگر گهگاه از بعضی شاه و آن منصب کو اهرات الوان

در کارگاه خود کرده ام و از برای شاه نعیم و آصف که برای او بر تخت کرسی های مرصع کرده اند

قرار گرفته ملک الارقم تعریف ما بدیدند از جواهر زر نگار و سلک به گوهر و تاج زر مرصع

از خزانه آورده اند بر سر شاه و آن پوشانیده و شیرانی و نعیم و آصف هر را خلعت بخشیده شد

همه از سنگ رنگارنگ شهر حبس در لباس شهر یاری کرده و صرف ریشه و زری حق الارث شد

غرض از طاهم از خواهش و حبس که شراب و جهان شکسته سطرایت حق و پری به لعبات ساده ها

هر یک از سر شاه و آن و آصف و نعیم می پردند در صفت بستان بهجت و در کشتن ملک الارقم دیو

باشد و آن در گرفته ایشان و شاه نعیم و دیدگان جن و پری در باغ ارم حضرت سلیمان نبی

علیه السلام و بانجی در بستان جهره آن و این حکایات و مصورت آن رنگان روایات عال

جریده و با براده گفته که آرایش داده اند چمن در آن ایام فصل بهار بود و هوا با جان برو رقت

شده و رایت ملک بزمگاه در شهر جانب باغی بود رشک گلستان ارم که بانی اش سلیمان بود

تا دم حضرت سلیمان نبی علیه السلام از بعضی برای زنجیر در آنجا تا زر سرخ طلا و جواهر گرانها

تمامی از زر سرخ و زمرد سبز تعبیه داده و گلها و شکوفه های آن تمام از سر وارید غلطان در

دگر هر نازکی در یاقوت صافیهای پری چهره ساخته و پرداخته که دیده عقیق از اینها
حیران خیره بود در حقیقت تمامی از اعجاز حضرت سلیمان تا به ایام رسیده بود عجیب در خوش هموار
غنچه آیین • مرصع بار در زر آن نقش • نمونه زر از گل با قسم هجده • صنعت برگ نثار از زر
زمرد و لؤلؤ است و لاله کینه [illegible] • بهار دگر بر دل از آن هم از شاخ • نشئه در جوهر انجمن از
گلگون • از آن فواره‌ها سیماب پرورده • به جای سنگ ریزه در ته آب • گوهر با رنجه از زر
سیماب • مرصع از آب جو با قرار • هم آنچه از شکر و شیر • و صد مرصع از زر و مرجان
گلگونست • به هر شاخی برگ گل نوروزی • گشته مسند از آن نقار • بکوب عندلیبان
بسته صد تار • در چمن باد آن اندر در دل • نوای نغمه بلبل از مسیحائی • زبان زرین
علامت زر اندود • ادیم از شرم ارغوان با هم بود • زبان رخنه هم چون پر طاوس
انداز رشیده همچون تاج کاوس • چنین تب در اکر ملک الارواح نیست • داستان لطف ای فریدون
رسم ارکان است و از مرمر دریاچه و حوض گلشن همه رسم خوبان و مسند همه سرتا در زر [illegible]
کشیده بکار [illegible] در سر شیر و آهن صنعت در اکاست • نام الصباح که بغربال فالق الاصباح
شفق در ساغر خورشید هم راحت و راح ریخته و غربال [illegible] کلاه است [illegible]
بر عذار [illegible] پنجه زد را انجمن عشرت در باغ زرین هم [illegible] گلزار بستان و بهار

پیچ و رنگش گلهای تفرج و تعیین چنینم درین گلشن لاله همیشه بهار است در صفاهان و در ری
در عهد سلیمانی علیه السلام به فرمان حضرت با نعم النعم [illegible] عجیب تر از او بد شده [illegible]
خود زر پیک قیاس از رسم انجمن [illegible] شده شیر پا بکن چه جرم نو بهار است • که بر رنگ
روزگار است • گلاهم از بها ساده خرامی • نه دیده رنگ از نیاز انی • بساط [illegible] او افکنده
بر گل • نقشه نازکی از هر گل • اهر گلی در سراران [illegible] • شاه هر طرف [illegible]
شاه و رانی سرور شده گفت • فرمان از شادمانی چنین شهال زرد [illegible]
شرق طلوع [illegible] تاج سیمانی در باغ زرین [illegible] بارگاه [illegible]
باغ زرین گسترانیده و آن رفقا چمن خرم در آن باغ بهار [illegible] گلشن است [illegible]
از [illegible] در باغ [illegible] روی آن [illegible] ملک [illegible]
رفقا در اطراف گردش می نمودند در هر طرف باغ ملاحظه [illegible]
بر درختان پیدا شده غنچه گل شکفته و بعضی در میان غنچه [illegible]
[illegible] در جوف آن [illegible] تعبیه [illegible]
که هر گاه [illegible] در جوف آن در آمده [illegible]
و چشمهای [illegible] از شبه [illegible] از فیروزج [illegible]

در حوض‌ها برف از فواره‌های زرین پروان سر بر تخت نه آب حلقه سیاه بود و کوکب چهارسو حلقه بود در نظر
از انگینه هلال مقام و حلال است بود که در نظر می‌نشست و گمان تنه آب میشود چمن قصب لب‌های بهرام‌ها
پر آب رسیده بر کنار درختان طلا هر از جانب دیگر چمن قصب خرابی اوراق اشجار گیاهی
الوان نموداری بسیار در کنج آشیانها بلبل و قمری خرم بوده خرابی بر چمن صباح تر دست
زهره برج و در گنبد در دست تماشای او بر نه دو مرغان و برگهای زرد رنگ در اطراف چمن افتاده
القصه تاج الملوک روزی با بزرگان و رفقای دولت بهارستان آن گلشن در آمده بر سر رواقی
نشسته در کنار حوضهای زرین آرمیدند و خوشه‌ای گرشه را فراموش کردند شعر چه خوش بود است آن
در حوض گلهزار ○ در چمن تخت سلیمان داشت قرار ○ چه بیهنی از پی سیر تجمل ○ نهادی
ایشان از سرور بر دست نامی ز راه درک پای قرار و آرام گرفتند و مردم مطربان و مغنیان
از هر طرف بجهود در ربط سرود سر کشیده نغمه داودی بر آوردند ساقیان پر از خون کرد
آغوش در میان بیم در جام رنگین می‌دهند شعر پر نعمان زرد پر داد گشته ○ به چنگ بادبرف
و سازگیتی کندا چون دوری پر رسید تاج الملوک حیرت ز دست دل دلبر بانی
بانی به مغفرت کرد شعر بگفت ای عجم مرا ادب خوب ○ سلاطین بر دولت در کار دانی
سلیمانی تو خود دوام مسلم ○ در به پای چمن سلطانی مقدم ○ کم نیست باز گشته ام ○ بصحبت کمترین

و دوام ان

پروانه ام من ○ ز لطافت لهی است هر آرزویم ○ که نازی انجمن گهرم پر دیم و شاد یکی
از مجرم بانی تا ملک بر شد شد که پادشاه بود دست او و دلم در جهت عرض کرد بیت گر رازی
در نثار سر بنده کام ○ هر دو بیک نکرد از اسلام ○ پس همین شب در آن ملک الملوک گاه عشقی
حق درین سرای سر حرام ان مهمانیم ○ دم باغ ز زرین چراغان نموده‌اند خبر آن جشن از آسمان ملک و وزرا
با امر عین چشم از ثوابت و سیارات به تماشای آن دیده برگردند بیت نغمه‌ای ملک بارگه
و غوغان ○ میان بسته از بهر چراغان ○ شده از هند هزاران شمع کافور ○ هم بر سر شمع
چمن یک لمعه نور ○ قدح در زرین از دست ساقی ○ پی جان بخش تر از آب باقی
پر نای مطرب و آهنگ بر گنبد ○ ز ذوق ارغنان دامن خانه فریاد در ارفت دامن
به جان عذرا جام بر دوران رها کرد یارا سر بر او بهانه اهان در دامن در عهد سپاهان
بود شعر ز جام نرگس عذرا از دست ○ ز پا افتاد چمن ز رگمان بر دست ملک الملوک بود
تا دامن سوی بستر خوابگاه بر ده تسلیم فرمود تا سه روز کسی نگردد دامن بر او را که
بهر شاه سه روز است چه ادار حیح لحظه اراحت سه نموده چه بادان و در اطراف مطربان
از باغ لهو بر راحت نموده شده دختران با معشوق تماشا یحیی شبنم از باغ زرین گرامی شده
اما چمن دامن آهوی آن ○ اثری از ملک در کودان ندید معشوق و شبنم را در مجالس

دیده آهی برون کشیده گفت جناب مخفی گفت که جان بهور • تو ریزی از کرشمه چو درد
چه بار زینها در بان که ارکان • نمود آواره ام از رشک دیگی • تو ریزی برده ای نالهای
بهانها نمود از راه عددانی • نمود این جدا از قربانیم • الغربت که اکنه مستمندیم
به نحو مستقیم از دل شاد دلها باش • بمطلب برین خاطرشان باش • چه مسحور طرف این
محبت نظم • که سیدیم دست را بعلم • کی ثمه ای اهل کتاب • مرد
دارند مجهول در باب • درباب از فراق عذر آهن از بهار کربت صحف های نعیم از راست مسدادر
عرض کرده قربات کردیم بهر انه در امه الا محبت بسیار رسید که مقصود از کتف انتشار شا
آمده ملک الله محمود مطلع دستخط کرد آنسیده لیه هر نوع در خودش ناهش سرار اطاعت
باز نخواهم جناب چه غم داری همت تو هم مبادا • چه کم داری درهجت کم مبادا
داری فرمود مسلع الاتست نامه ملک رشته لطف مطلب محمود را یاد نام اگر قبول نموده سعادت
دارد عبدالله که در اکسیر هر سه برای رای استوار شده و داش نامه ملک را گوشت
نامه گشت و در ملک الرحم در وصف خود کشتکار عبد الله الاای نیج فرق
پادشاهان • هر کاهست شهان لمرکه لاتی • تجلی داش حکمت دست عبارت • نزد
کر برملک منت کرار • مروت نیست با این لطف خود حال • تری غایت نیز احوال

گرامی است • گرامی بر درگاه خاکسار است • جانت ببین اسد دار است • در ادل چون
بمن احسان نمودی • در شفقت روی آن گشودی • چه کردی دلها در صحبت یارم
باشان وعده بکن امید دارم • رسانیدی که در دستم دوام • به درگاه تو کمتر بانام
نهی کردست که بر سینه من • تو خود دانی نه نیکو باشد این فن • نمی گویم حسن کن
باجب آن کن • برادری المه لایق دانی آن • نامه دوست که طغرل وزیر را احضار
فرموده مطلب را بیان نماید فرموده گفت پناه دخت حضرت سلطان قسم اگر ملک در عهده
خود وا نگشته کمرامت دربندم و مدفع فرقه را در جنس در برای عزم جهود را جزم نموده
آرام مفرم با آنها را از روی رای برجسته ام پس طغرل رسول کرت ملک را باد
روز این کرت الله مروح رسید رسیده و نامه داستقرار بدست اداد ملک
چون از مضمون نامه مطلع گردید مشت باره کرده به جهد رد نمود کیم گفت دیدی در مثال اسار
خود بودست کوتر اولیس فطرت بد بسیار دیدیم در مطلع بنا برسم ها دعا سو
در میان سلطان چون و اینس برکشته در اگر سلطان زنده کوهد خود اسم طغرل
از نی تا بر جابت به نام اگر رز سید مقید آید • رقی دریکار روز وعده آید طغرل در د
زینی اوب رسیده عرض کرد اگر رخصت فرمائید کله عرض کنم لیم از حضور عرض کرد این جواب ها

که در روز مملکت صاحب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ملک الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این حکایت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ملک الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جهات تو دیده و شناخته ام طیفور وزیر گفت اینکه ملک مغرب برادر تست شاه دارد در حقیقت
جانشین حضرت سلیمان علیه السلام است این ملک آنکه نمرود کی ابد بر آن حضرت را اطراف مغرب را
با ملک خویش واله دیگر هیچ نیست و نخواهد بود در این پدر بر پدر پادشاهی دارد و ازیشان کسی نیست
و با او لاف برابری نزند زیرا که طیفور صفت حضرت سلیمانی دارد و ملک عجم حال آنکه
اورا تو تیای چشم جهان بین خود کشیده و ملک را در بر جا عزت اوست چنانکه طائفه سلیمانی
درجه دانسته بود در انجمن در جنس شود سید امیر ملک شد او را همین شاه دارد کسی که
اگر باید ملک او را آنچه می کند ملک الارقم گفت صفت شنیده ام چرا باید عار گیرد شاید دوری کرد
نصر جامه نیست پس این حق جهان را ساخته چاره نیست ملک اسکندر بیچ و خراج در نکاح قبول باو
میدهد در قوه ملک نیست با او برابری نماید در این بسنده باید ارقات ملک باو عرضه نگار شده
اگر از تسلیم حق بلرزیم ملک را ملک نماند اما از دامادی او بسیم شاه در حقیقت تمام
... رونق ... دلاور کار ... ملک الارقم ... شده بر ...
بلاد ما ... گفت ای طیفور فکری ... کن ... بدست تو دادم
کردم و آنچه تو گفت کنیم طیفور عرض کرد ... فکری ... کرده ام ... بهتر از آن
چاره ... ملک ... شاه دارد ... ملک ... بر مردم ... نقره

جان و تحریک و تحریض ... داده کرم تو طالب و بیست شاه ... عهد برادر نصره
جادوست و او چنین راه ... خود ... در عزائم و تسخیر آن و ... قبول ... جواب ... ف
که گفته اند ... میان دو دشمن چنین چیزی نیست ... باید بر ... بر بست اگر
شاه دارد ... گرفتار آید ملک ... رسید از وقت ... عمر ... رشته
کمال ... و خراج را ... نسیم ... شاه دارد ... اگر ... جلای رست
داده ... شده ... ملک طیفور ... شاه ... سازد
گفت ملک الارقم ... برادرست ... نسیم ... آن طیفور وزیر ... کرد شاه ... و
نمودن آن ... عالم ... جهان ...
عذر ... گشت ... شده ... شیعه ...
... قیصر ... عدوی کشور مشرق گشت بر او ... طیفور در ...
... که ... حرکت ... از جهت ... در صورت ...
... دلاوران ... شده ... در ... حضرت ...
کمال ... در حق ... است ... جهت ...
گردید از هر جانب ... تقریر ... تا ...

می‌باشند گفت ای ملک ... ملک الاذرخ ... است ... تا به این جهد [illegible]
دختر گرفته و ... اله در این مطلب مقصود ... آنکه ... از برای عذرا ... گفت ... از
... عطارد ... اسم ... بیت چنان ... است ... که آن ... کسی ...
ولکان ... از هر ... یار ... که عذرا ... است ای ... الملوک ...
... دوستی ... است آیا ... در این باب ... گو ...
از ... بطالعت ... نظم ... الاذرخ ... و ... است ...
... اسم ... که ... است ... الاذرخ ... کرد ...
... است ... الملوک ... الله
... که اول ... ملک الاذرخ ...
... است ... که ...
... ای ... است ...
... است ...
... عنصر ... کشید
... قصر ... بیت ... بالا ... آورده ...

دم کوف ... زر ... مهر ... زبان ... روی ... عطارد ...
گفت ... که ... از ... دست ... در ... کشور ...
در درگاه ملک الاذرخ ... آن ... قصه ...
... نامه ... است ... بیت ... کس ... است ...
... نور ... آن ... است ...
ملک الاذرخ ... بعد ... نصب ... چنین در باب ...
دیده ... ملک الاذرخ ...
... گفت ... است ...
... است ...
... گفت ... است ...
... از ... است ...
... است ...
... ملک ... است ...
... ملک ... است ...

در گذر زد در قطعه ایران سپاه آنجا رخ کنند جنبش بی [illegible] دید و بی جسمی [illegible]
[illegible] ملک الله [illegible] آنجا [illegible] و فصول چهل [illegible] آل [illegible]
[illegible] سپاه [illegible] [illegible] بر [illegible] سپه [illegible] پریان [illegible]
[illegible] سواره [illegible] [illegible] نمای [illegible]
پس [illegible] در [illegible] [illegible] ملک پر [illegible]
[illegible] ملک الله [illegible] [illegible]
[illegible] در اوج فلک [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] سفر همراه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
این [illegible] عشرت [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
سپاهی [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] رعد و برق [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

جادو پیشه در حرب نمودن با ... و رانی و سپاه جن و شکست خوردن و حصار شدن ...

روز دیگر نعره چون ... دست و ... طبل ... سپاه حق کارگر ... شده چنان

نعره برکشید ... نعره ... از ... زلزله در کوه و دشت ... آواز ... گوش کر ... دری

... دلهای ... اضطراب ... اندر ... جادو ...

که ... پاره شد از خوف او ... شاه ... و ... دل ...

... گاو ... شیر ... ترانه ...

از حصار ... هزار ...

... بسیار ...

گوی ... نعره الله اکبر برکشید ... دلاوری ... سر ...

... گرفت ... نعره ... عجب ...

... دستم ... ابیات ...

... علیه السلام ... آیات ... فرعون ...

... علیه السلام ...

...

عالمی را ... ساخته ...

... زبانهای عظیم ... نصب الله ...

جادوگران ...

لشکر ... نعره ...

در دل ...

... نعره و فریاد ...

...

...

کشید ...

...

...

...

... عظیم ...

... آیات ...

اسم اعظم الهی خوانده بر اجابت میباشید بار حضرت اله الی ازلا ارونای حالی

در آن اجابت نیابد که بر سینه حکمای عشق و اسم سحر جان نشاید تا پدید مبدو

و خبری کردند که اگر سکری کار بود ... را اجابت نبود اسم بعضی بجای دست

و بعضی مجروح درین اسم دار با تو ... و در شکسته ... از آن منهزم شده اوی

گریزان نهادند و داریم ... سپاه ... کشتی در پی ... خالی ... اید

خواسته ... ره های ... از عقب ... گشته ... رسید

با ... از سر او ... جه اگر ... از روزگار ... نالد ... آورده

در ... بر کمان ... اسمی ... در ... و ادر ... مرگ در

... گروه ... آمده ... اید ... جلوه ... شد

... جمعیت ... طالع ... روزگار ... خون

... یکی ... کرده ... علم ... اوج

... قرار بر قرار ... آورده ... عروس ... تا گیر

... خیزان ... سحر ... جسد ... پرش

... حیرت عقیق ... گاهی ... شمال

گهر بر دو دامن زنند ❁ چه زلف یار در زنجیر زنده داری ❁ چه ما نمردیم ... سپه تاری

زهم گسسته از رنگ عجمی ❁ بر آورد نغمه از چه ... ❁ چه مجمع ... راه

طی کن ❁ بجای ... رو جهی کن ❁ بطلب ... در شماره ... جمعیت

و از آن در ادعیه ... و ... از نسب ... سپاه ...

شد و ... در ... آن ... سپاه ... دانی ... بر

... شمس ... و ... قلعه ... لشکر ...

و ... جسد ... سپاه ... کرد ... آن ... برده شده

در آن ... جنگ ... ساله ... گرد ... زده ... در ...

... و ... در ... دریا ... ما چاره ... قصه

... سحر ... گشت ... جا ... کرد ❁ ... آورده ...

... از ... آن ... ... شیر ... مشکل

... از لشکر ... قصه ... قرار ... شد

چشم ... آتش ... لشکر ... ره ... جان

... در ... آن ... سپاه ... جا ... کرده

حصار گرداگرد لشکر کشیده و خود شخصاً بر کار صنعت بر گرد حصار لشکر [illegible] اسم اعظم [illegible]

جوانان می رسید تا از برکت اسم اعظم ذکر [illegible] سحر ساحران [illegible] طلسم [illegible]

[illegible] شده [illegible] حصار شده [illegible] لشکر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] سحر گاه که [illegible] دل [illegible] طلسم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از آن کاشغر برگشته بعضی از اصلی خود گردید و زمان از کشتم که در قرب سیل
که بودی اردو باشی سپهرفت ✿ در خشیده‌ای چشمش چون کاست ره ✿ ورز از لطفه
می جستی تیز از راه شد و راش از رشی حضرت و بهایت آن کار حیرت کرده بود تازه
حالات رهبری محکم ساخت بال اولیا و ملک اردو ار کام گرفت آنچه از هیچ برده
پس شاه بلخ و سمرقند تمام آنچه جهان سرار سپهر برد شد با ولایت سمرقند گفت و پناه از اوج جسته
بر کردن آن حضرت بیداری خنجر را کشیده و میان اردو را راه کرد اما تیش گوشش باد
ترکی اولسوی دارنده و به هر طرف مسافت لیکن لطف شاه تقسیم لطف جهان را ادم
تیغ تیز زر زر لعم بنای آن حصار و حالی تیره گمان کرده چند ان خرابی در دل
از آن جمله برخی آورده اند در رسم عشق در رشن و فهم صاحب لیکن کشید مجموع
با شکوه بیغ جهت بود و روانه شهر قاب کرده همیان شاه جهان لولا ان امیر بر بالا
پیغمبر اولیا قلبی خنجر گذر از حقایق او گفت و آن را ز در کجا حق دری بردت
شد قرین تخت شاه کمان می آورد و در عرض سلطان خاقان بر کجا زر در آن
و از خود استعانه طلب شد و ماند با ملوک شهر قاب رسیده جمعی از امرا بر جمع
فتح و دولت شد را العرض ملک الدوله رسانید لشکر ملک طغیر درآورد ملک الدوله محصل کردن

ملک شاه از فخر با جمیع بزرگان جن و پری زدی وارونه و دیر پر زد ✿ بر آمده
رسید آخر ملک را بنیاد ای خدا نیش سکندر که تدبیر تخت باشد تا تو یار
چه گر دست ضعیف سپهر نی بینی ✿ تو خود لذت سلطنت ز لذتش طرف خوب
آدم عمر نهیب است کلوخ انداز شو یا درس ملک است تا شعر گفته فتح شد و امیر ملک
الدوله ملک جن و پری را رسید طغیر در عرض کرد ای ملک بر که طاهر شد دولتی
از بزرگان دین داشت اخلاق و کار ولیکن است ملک گفت آری که ابرار دار سعد او
تحسین و آفرین الحمد که معلوم است او از آل الله و مؤید من عند الله است ✿ چه او شهر الهی با لبره
برادر ما رام دیگر در عرض کرد حال دو بر نصف آن دیگر نزد ولایت و در حق او
خیانت در ری ره بهری کی ملک الدوله فرمود که کفر ازین اندیشه ار ظرفی کرد جولان دولت است
اهتمام که آنچه حال تمام او زمانی جستم جهان بی خود را خواستم که در ترکیب آن ابر
شکوه ملک شد از جمیع لذت محسوس و الف امر است نزاد از خیال است مضمون تمام داد
حق وری آتش بر سر خود ملک شکستی که جهان شد و وادی تمام ساخت و اگر در هم رفت
دلو با چه نعره از ارکان آن دولت حضرت چنین که سر شد و دل آن قرب رحم
داشته یار حضرت همه نه با در کمال مخصوص از رفت فرماید ملک الدوله نقش صحیح

[illegible]

[illegible]

سربلندی بر درت از ذره کمتر • تو دانی چاره این کار مشکل • درین باید [illegible]

علاج من اگر در دست می زد • [illegible] به آن لب [illegible] • بی درد عشق من [illegible]

[illegible] حق [illegible] • محبت بس [illegible] • ز شاهی کرده رو در [illegible] • [illegible]

[illegible] رو نهادی • [illegible] رنجها [illegible] • [illegible] یار تو با درد • [illegible]

[illegible] از تو با درد • [illegible] ای [illegible] • مردم [illegible] است بر سر • [illegible]

بهرام [illegible] در حقیقت [illegible] اگر دانند بدنام • [illegible] • [illegible] ارچه [illegible]

[illegible] • [illegible] تیغ [illegible] • [illegible] شجاعت

[illegible] این [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] این [illegible] • [illegible] • [illegible]

چشم [illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible] • قسم

[illegible] • [illegible] • [illegible] ان [illegible] اسرار [illegible]

[illegible] • [illegible] رسید گفت [illegible]

[illegible] • [illegible]

[illegible] به جام [illegible] ملک به بهرام [illegible]

[illegible] • که دیده [illegible] لب [illegible] • [illegible] ملک الله [illegible]

[illegible] ملک [illegible] بهرام [illegible] • [illegible] است [illegible]

[illegible] • [illegible] • [illegible]

[illegible] بار آورد [illegible] بار آورد [illegible]

[illegible] ملک [illegible] گرفت ملک [illegible]

[illegible] گفت ای فرزند [illegible] ضمیرت [illegible]

[illegible]

[illegible] ملک [illegible] ملک [illegible]

[illegible] ملک [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ملک به بهرام [illegible] ملک [illegible]

[illegible] ای ملک چنین [illegible] باشد که [illegible]

قرة العین چو زر که زر دیده پرایست رسم سراچه جویان لعم باشد مدت یاری و روان
خواری حسب فرمان لهراز الله بر ملک نان حق به کمان که نعوذ طاهر کردد خصمان
دیده لوان او بو منقوش قرار ستید و باز در ترتیب آن به اوان بر رسم حرمت تاچشم سعی کردت
مرتبی و الله جو هر ذات که الله تکبر سو طرق مرضع در اکرد امیر سید کمانت او الطهارت میل الله
و اکرکاه و مدت حرکت را در روزکیر مدت خباثت طینت او طینت محکم کشت ملک الاورع چون
لن سحاب از ۰ و ان سمیع تو جمع و رشک کرده گفت ای فرزند دکه فرمودی محض صدق
و صدق محض نیست مر طیفور وزیر که و لطف اشکار میکردی آیات میوه زر بدم دادیم
بر در آمده من لعصر کلهم در نزار الهی را مدلم ام اکرچه از ارقت تا کلاب ضمیر هلال در عبرار
هر یکی مداشته است و خاطر دانستم در سرای ایشان را بسم ملک تا جل ها سر ها رکوه
دکان بهرام از فرق تا آخر مدعی خط او در روی کرسی نشسته بود بهوات عیاری چند
کرده ملک الاورع او در دست دله ملک نو با حلاوت آل بابک ارسعو لاله ای کرسی نشسته
و آیات جبر الاکبر و حلاوت سوار کم لشکر از ربار کاه و فرمان بهم نامه جراکم سو ترازم کار
آن دلهم بحشم ملک سلم و کاری وزاری برید و در قصر جامه آورده خسته
ای زر های خسته تیره را نمنده بعد بالعطف آتش زده بمحشر او را الابد و روان امر

گفتند نامه کردن طیفور وزیر با ملک الاورع در باب ترویج نمودن عهد بر دارای شاه
و نصیحت کردن ملک الاورع وزیر طیفور را و ترک کردن آن سهو عهد و تبدیل کردن رنگ
و همچنین مقصد از مدت ارادت حکایت و هر کرشمه سر المنهی و روایت چنین گفته اند راوی
دیگر طیفور وزیر در طرح صبح مبارک که کاه ملک الاورع در صفات حمیده شیدا و از غرض سر پنهان
را کاه داکید در باب ترویج او بعمر در درکرش هر کشش ملک فرو خوار کفت بیت دراین تماشا
که میوه زری کنی ❀ بگذشت از گذاره وز تحفه ❀ هم رنهار از این چنین کنی ره
مجوده کار خیر این بحث و ملک الاورع فرمود ای وزیر دیر را عمر زینت ارفع چارانه شد
الیمن حسب استاد رمی و عمر را هر دو بار است طیفور وزیر این نامه کرد تحقیق قصور مشق فرستاده دیگر بود
و کلامی دو وصد و به و قلعهای قاف و شهرها ی خاقان بعد از آن دولت او انکه نامه او العمر سنی
فرستاد این مهمن بود و از طرف را ای ملطهر است تعمر دهر است سلطان البحرین و قول الامین
شکسته که ل اسکندر طی لقا هره و تهم کشته حصا لعیر جره خورده کرده است در خانه خداوند
معه لیه ابرکس کری و ره الباخت ای روز هره الزهر کامات کشته چنان و حکم فرمان والی حیران
مکه در نشود در حالهٔ ترویج فرمان فرمای کت سماتی ده سنه آرای ملک انجا امیر الحسن و محمود الاکسن
و الغر باید زاده بن منقش کرد و آن اثبات جبران است بعد در اداء طبیعه الانکه الی اعلی

در این بزم لیقت حضور پر فور و سرور از رای شاه ملک پرورست در این جمع ولیمه العقد آن
وزان آب و بطاقیه لعل با ساغر اهل طرب لمس جمله مهیات جمع عیش بی عیب بست مهیا نموده
پس با بهاء اطراف در ایام بی‌درطی و خواتین هر سو جوی گشته نحو درین لطیفه بر در حرم کنار ماه رویان اسه
و آب حرم بستند به هر وقت کار بازی عروسی عبر راست چراکه بطارت دامن ارجمند می‌ور
پس در لحظه روح افزا با لا و عبیر بوی خوشبو تا حرم را از فرحت با ماه لشکر رخت خیز قعقور
چون در بسته اورده با پری رخت و مهای بار در حوائیج حرم محترم طلب دالاهر صیحانی
منجوانی ملک جی و پری رسته همه را در عروسی صلای آمدن از روی حسن مرکانه
بر سرهای کوه لطیفه روزنه با آرایش شهر و محلات مملکت مشغول کردیده هم از جن و پری
و بلدیطی آمدند فوج فوج کروه کروه جوقه جوقه می‌آمدند و در رسته عنبرین هر دو از ان
قصر ارزان جوهر سمیه بر فرق سینه بر بسطرابت و را مشکران نوازان سازهای محبوب بردد
ساقیان سیمین ساق با ناهای زرین نگار عکس نموده هر یک راستان ساخته اند القصه
مهمان تیمن ساخت نعیم عروسی سعید مجلس جیب صحیحه خطیبی از صفدری حکایت دری
حجله رخواه خبر نکهت در مرادخت بوقت نسبت زحیق آن شکر رخت حقائیه بر از
خورشید روئی درکرامی پری رخت مهین بارخسران بران آنسخه از رکن دلال

بمره یکقلت مکشان آب ولعل سرایت پرنان تب و الهم بیان خطی نام آراسون
همه در او در بی جو ملک کرداران شه وردی باج ستانیه را بر سر گرد العم دگر راز بنمهرست سوز زلف تو
غرق او در به لباس در رو کوهر ها کر دیدند کرده اران حلقه جمال معطر راز زلف رخسار بر روی بنام آراسته گنبه جاهر صنعت دوزی
زعندلیب مهتا نابنده چمن بلایه زخش چمن صبح زکیسوش شب قرار بهره از نار کیسو بسته
بانچار بهم بر ارایسته زحش مهرو بتابش ماه نشینه کوکب که بهادیده رو از مه نامه بخشید چو تن
تو راست از برابه بار بوی جمله بر رحش تاراز ناظرف شکر رخت چمن قاب شان از ارف
دگر بس مهوش بار ز چمن بر رو جرایان به روی تخت بجز رد قرار دارام کرفتند صنعت آراسته بودن شه طهماسب
عروس زیب لی یا نمکار رحمت طرز عروس این حکایت بر ربت و جهره بر وارد این روایت جان فرا
چنین روایت کرده اند که درچمن ملک الارشد بعد بهجت و حاکمه دیگر بعد رسوم باشد و داری تبعیر
نقیب با طفیلی در زیر لعل رنسانی و مجلس لیدرحجت انچه بایدوبشد مهیا نمودند ارکان عیش
و عشرت مستعد کردیدند بت نشسته با بزرگان سپاهی جمعیت بر سر بار شادی
مجلس شد و در کل لقمه فغفور چه حور از سندس و استبرق بود نقیم آتش هم از آن در آن
ز جلوه هر یک سروی قبا پوشی نگاریت در شرح شهزاده همه نایج کسانیکی نیکی بیاهم
پر نواهای مطرب نعمه پرداز زخوندی آن مغراب بجان که سیگری الی نعمه را رنگ

بنی آدم همه فرشته‌ای از بهشت . ز آهنگ وقف دهمت چگونه . قبای عندلیب آراسته به
را سمعهای احرم حرم را دیدن بمنزل قیام نمودند حسن الله مروج افروزی مجلسی را بر زلال ساز آراسته بامحال
چو خیال و آتش باری خاصت دیده وری در روی آن ورش زیست داده و چشم زوره کار [illegible]
عنبر بوی در همه جهات منتظر کردند و اگر چشم کرد او را دیدی روشن ستاره چال که از آن شمع خورشید بی از
لب‌های حق و عدت و صحبت صحبت منتظره است حق عزا دالهم سوی حکایت منتظر است
تا از حق عزا دالهم است و جمله تحت . چه حاجت است که منتظر است بپا راه خوان حتی
حرم با امداد ما کرده از اطراف شد . و آتش در بارگاه با جوهری روشن تر از ماه تابان و خورشید درخشان
جمعی زر ریزان و پاشنه‌های درباری . هر لحظه‌ای نشسته بهشت نابی دمی می‌برد و تربت ثروت از ازل
رسال از جام نظاره می‌خورد . بگوش و آتش که مقدم وی . و شمع از نظارت رخت تا طلوع برد رد
حق الله وجع رخصت کرده بر دست شد . و آتش که گرفت دلیری همه عروس ریست روان شده ایمن
نه گذرت شوق از جای بر بود نمی دانست در مراد رفت یا جا طلوع کرده و استقرار نمود
عنبر بود الهم بسته عرق شده . حرم بها جز در حضرت ورت . تن از رقص کرد نمی کشید و در پی
تمام خوابی حرم و یاران الام رسیدند از جمله هر که رقص کرده مجلس بجا از اعتبار گشت و آتش اطراف گو مانند
در غایت حق جمال و ملیح و دلال و الهم بروی شد هر فرح در جهت خود به بلکه اقبال بی از ازدواج

بی در اوج خورشید رنگ بامنیه . نشسته در سر شسته چه خورشید ؛ به حوری نشسته در روی سند
مهی تابنده و چرخ زر جهت شد . و آتش دست و راز که به چه انقلاب را که ای رنگ چهره آن
رنگ آفتاب بر روان است عادت که در عکس حبارش طلعت صبح را ماه به روی دادی و در شب آسمان مانند پیش
عاید فروغ شش سرد هر طلام و رستای شرق نقش چمن ز رنج سر دوست و آتش . روی تو رنگ
رنگ گل شقایق . عروس بافت با حق صلاحیت . جنب درویش هر ش سرد نمود . که گفتن لعبت چین سود
چهره زرای . در باشد شمع خورشید و لالائی . زلف شش خیال از نهر شمیم کلی ؛ کرده بسیار عکس او سود
نقش بر پای نقش آسیری‌ای با صبر زنخ شنبین حسن نوبهار و جلوه . فرودی با هزار بر سبکی چنین اوی از کار
شاطر صنعت بر دل الله کلک لطافت و ملاحت جامه و از چهره دلبر بار او از آراسته و صیقل
قدرت بخشید بر حسن آینه عارض او را رونق داده . زار بر و بر رخ آن حور فردوس
شده . در حسن قمر و در حسن قوس . و حقیقت ستم بر از عاشقان سرم . شد که از اطراف غمزه
سر کرم . بیش را الحق دل با شکر خند . نشسته هندوی سوار قند کاه شاهد دادی
از چشم جلوه نشستن و در کثرت رو بی قوت سی آن آهی کشیده و از عطسه که حال آن یار ملیح و خو
در آغوش کشیده لاله لاله بمفرح یاقوت لب و شربت زحمت بتبسم و نمک قند العلم
و از حلوای بوسه‌های شیرین آن ست لالائی در بحر کلام شفا بخش دل رنجورش کرده بیت

بت شکرلب شیرین شمایل ❀ که بر [illegible] ❀ کشیده [illegible]

زبان [illegible] ❀ که [illegible] آن [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] گفت که فرزانه فرزند ۰ [illegible] این [illegible] ۰ [illegible] کردیم [illegible]

که بر [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] روایت [illegible] آورده اند

[illegible]

[illegible] امروز ۰ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جناب مشفق در نظر اهل سیف ولایت به [illegible] و دوستی [illegible]

[illegible] در [illegible] چنان [illegible] واده [illegible] دارم [illegible]

[illegible] در نامه [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible]

[illegible] عظیم الشان تمام [illegible] زانده [illegible] [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] [illegible] ضعیف [illegible]

[illegible] در این کار [illegible] [illegible]

[illegible] در این کار [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که [illegible] قبول [illegible] مبارک [illegible] و [illegible] [illegible]

از [illegible] [illegible] شده [illegible] تازه [illegible] [illegible]

بر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

است اگر [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بدانکه کاری که ... نمی‌آید ... اگر هم ... از رفت ... از اطراف ... با او

در مملکت ... [illegible] ... آورده که پس ملک الدین ... محمد ...

باین مملکت ... [illegible] ... نموده ... ملک ... سال ...

روز جمعه ملک الدین حسن ... بیت ... گشت ... از ...

به نام صانع ... ، که ... او ... ، اساس ... ملک دین کار ...

محکم اوست ... ، پس از حمد و سپاس ... داور ، ... ملک اقبال ... ، ... ملک ...

جهات جمله ... ، ... بخت شاهی ، ... فتح پادشاهی ، ...

... ، ... خسروانه ای ملک ... ، ... ، که ...

... ، ... ، ... ، ...

تمامی ... ، ... ، ... ، ... در دل ...

... ، ... ، ... ، ...

... ، ... ، ... ، پس از دوم ...

... ملک ... روز ... مملکت ...

... ملک ...

... تمام ... ملک ... از ... در ... شهر ... اجود ...

... بارگاه پادشاهی ... منزل ... که در هر منزلی ...

و در هر یک از ... شده ... تمام ...

... از ... در ... آن ...

حوض عظیم و در اطراف آن جمیع حوضهای بزرگ ...

... آب است ...

...

... بارگاه ...

... بارگاه ...

پس ... ملک الدین ...

...

...

... در ...

اگر ... اما ... آن ...

دیگر آن از صحبت تو کسم اگر رای شما موافق [illegible] باشد آن کنم و رای ایران [illegible]

پری و دخت و جهان را [illegible] در صورت [illegible] و کسم و وقت تا در روی [illegible]

پری و دخت و جهان بازی را خواند ؛ به تو این حکایت گفته ما را ؛ پری و دخت آن [illegible]

زمین [illegible] باد باز در باز [illegible] روی با پری و دخت آدم همه از آن [illegible]

و [illegible] همه [illegible] او خواند [illegible] و [illegible] و حکایت و حق [illegible]

میان آدم [illegible] گفت ای جان جهان [illegible] ما را [illegible] در جواب چه [illegible] پری و دخت

[illegible] از این سخن در [illegible] کشیده [illegible] رسد [illegible] گفت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] ؛ [illegible] کار [illegible]

[illegible] رای این [illegible] صحبت هیچ قرار [illegible] زیرا که [illegible]

[illegible] صدق و کذب [illegible] معلوم نیست [illegible]

[illegible]

[illegible] در حکایت [illegible] ؛ [illegible]

[illegible] در حکایت [illegible] کدام [illegible] کسی [illegible]

[illegible] این [illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

چون کار تن [illegible] هر دو [illegible] از [illegible] صحبت [illegible]

[illegible] صحبت [illegible]

[illegible] آتش [illegible] است [illegible]

[illegible] شراب [illegible] رنگ [illegible]

[illegible] ؛ [illegible]

[illegible] صحبت [illegible] در حکایت هم [illegible] باشد [illegible]

کشته [illegible] ؛ [illegible] باشد [illegible] ؛ چه [illegible] آتش ؛ [illegible]

[illegible] مقام است ؛ [illegible] ؛ [illegible]

[illegible] امروز [illegible] و [illegible]

[illegible]

و [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] است و دیگر [illegible]

[illegible] الله [illegible] و [illegible] در این کار [illegible]

[illegible] امروز [illegible]

رسید ملک الارواح ملکیرا مطلع اشعار خود ساخته و چون بصره جای عراق العجم را سرافراز ساخت بر دوش
چتر و کلف و رزم الله حیث کرده است طرفهای الملک الارفع در بخشش داشت خشم شد که حال
کفش صعب باشد کار است سهل بسیر روی به جهان با ز آن الاعظم و خود رای تو در جهات جهت دو هزار در
جهات سخن منیک شد جو ب دادن جهان ازین دو مضمون شعرت گران در نامه راست د
مطلع باره چه جهان تا زار کثرت حسن آن نسبت رکعت رسالت لکن چنین ارادت شعور تشنیع بار بار
حسن شور راجع در آن کار و دیده باشکر وحدت بر شهر و شب فی نسبه لکه چنین وقت را درکار
مرحلت او با صعف سعی کرده با مقصود رسیده با خود گفت امروز وقت آن است و از عهده جهه بخور
بپردازیم شب پا درهای تنگ نهادیش زکر مهابت شکر و حیث بادش مدل کف رزوی
رسید داری که امدی ان کنان سکام یافی ز دانش این منشی را در دل افکنده که ای ملک
کار و آمد بر سر شاهی که فیه عالم الصدق و کان این سحر امرست کدام شب علمدار است زنده
دارد بسیم جگر مضبوط باز از این راست چگونی تا در جائی که حله سخن ای جهت در جهان مرا فرخ شده
سحر این ننگ که از چه و بس و چه باید است بسی واجب است زر این بنده کمال دولت خواهی که سلا
از دست مر هر سخن حق اگرچه تلخ است جرات فهم نموده است شنید هر کاه شهریار جان جهدار حرف
تحقیق فهمی رعایت است تا بشه را نهم شده دیگر عبث اندیشه فوت است و در دل نشسته از چه نیست است

ای مرا

ای ملک زینهار و بار تا ان در هیچ کار تردید مکن و بخشی کنان با قوت احتیاط در امور ملک و
جهانداری حکما گفته اند که نفس چهار رکن است و در جلاد و سب غذا با درجه اول هرکس علم کند
بیک جهان نفس گشته و دیم نفس در ز با کوی صحبت زنان حرص شهوت رسوائی و فقر و درد پیش رو
آنهم که دسیم نفس و مجرد دست طعام افراط کند به بیماری مستعد باید و چهارم هرکس که برای
بی حرمت و شرارت زنان خود را گسترده ملک و دولت را بر ربع یا ملک تو چون از
ملک الارواح بیشتر تر و مقام تر و با قوت تر که چنین که دیدم او چه رسید حال چنین واسطه مهمل الارواح
که رود باشد همچو سلطان و اولوی دار را پس از جنبال تر در وفات و خویش از جهد دل کند
دآرزو بساری ... تر زار شاه حسن اختیار است حلاوت حکم اوس عبید و عبارت است بدیهم
کشته را زرو وی دست ز دایم با تو استعداد اوست لیکن تری الحمد
او حیث ازان تر قسم فتنه اندر حیثیت کار کشته در عاقبت کار رسوائی و هم ما هی
کشته و جمر رام خفی بکوا بی از تو خبر سر در اول منقد و محنت ها بر زند اگر بدو
بر ورش از تو نیز مده بسر شته و اوش جهان کو منتشر نصره جان را بسم ادلع
جس نمی جهش از تمام شده پر حرمت به شده دکف جان را این مالی و صحبت زده دم و دیگر جون سالو
با بی نمود جهتی لعمرو بر دم مهم ای ملک ما که با بیا نمال شد داد جدت است که هزاران را جلیل ما ای دم کو را

خورد با همه همین پاک طینت • در مقام بیماری آمد چه سبب [illegible] فرد به کمان [illegible] با شهوار [illegible]
میان نکایت و مروت اهم عنان ای سپهسالار • جام جم چگونه زاند سار [illegible] • در خنجه [illegible]
توفیقات چنین رود باشد و [illegible] رت خویرد دارد و با خبر [illegible] کند [illegible] ای دارق [illegible]
داشته باشد • مانند کلاه [illegible] که فقط داشته باشی تا [illegible] عرض کنم [illegible] اهل [illegible]
• تو [illegible] ملک [illegible] خبر دیگر است [illegible] شورت [illegible] دین [illegible] سؤال [illegible]
[illegible] ملک [illegible] • [illegible] کند [illegible] شده [illegible] منظور [illegible] عباد [illegible]
با صدای [illegible] کرد [illegible] ملک [illegible] کار [illegible] سازد [illegible]
این قوم [illegible] است • [illegible] پس روی [illegible] گفت ملک [illegible] عشرت
غنیمت دان و داد خوش [illegible] • [illegible] عالم [illegible] فرد [illegible] و باقی [illegible]
حضرت [illegible] است [illegible] ملک [illegible]
[illegible] • [illegible] عالم [illegible]
[illegible] است [illegible] مملکت [illegible]
حضرت [illegible] باشد ای ملک [illegible] • [illegible] فرمود [illegible]
[illegible] گفته [illegible] • [illegible] جورد [illegible]

چه [illegible] آورد • که [illegible] • چه [illegible]
[illegible] • [illegible] باشد [illegible] غم [illegible] امروز این جهان دار • [illegible]
چنین شود کار ای ملک [illegible] عقبت از کشتی برون آر • [illegible] بحران [illegible]
شده دولت [illegible] رسید چنین [illegible] • صبح [illegible] روشن شود [illegible]
[illegible] ای ملک [illegible] اوقات [illegible] غم [illegible]
[illegible] کار [illegible] همه [illegible] مقدم [illegible]
[illegible] چنین [illegible] بحران [illegible] آثار ضعف در اطراف بدن پدیدار [illegible]
[illegible] قوت [illegible]
[illegible] طرب [illegible] • [illegible]
[illegible] • [illegible] بده • [illegible] عمر [illegible]
[illegible] • [illegible] گفت [illegible] • [illegible]
[illegible] • [illegible] • [illegible]
ترا بر ما به اعزاز اند ازین ره • [illegible] ملک [illegible] • مرا دادم و ترا اقبال گیرد
پس از ما گر جهان را آب گیرد • چه [illegible] ما درین دنیا نباشیم • جهان [illegible] ما باشیم

کشتی باده در آن شهر [illegible] باشد ◦ بدنیا گر همه [illegible] باشد ◦ چه حرف از پیش گوئی [illegible] آر

ز راحت [illegible] [illegible] آر ◦ [illegible] [illegible] [illegible] ◦ [illegible] آل [illegible] بر جوش

ز [illegible] [illegible] ◦ چه [illegible] [illegible] ◦ ز جوش با دل [illegible] باش

از این فردوس [illegible] ◦ مبادا [illegible] ◦ بر [illegible] [illegible] از [illegible]

پس دیگر باره [illegible] گفت [illegible] [illegible] در راز [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] خاطر [illegible] را [illegible] برای [illegible] ظاهر است اگر [illegible] [illegible] از [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آن است که [illegible] [illegible] [illegible]

این [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] در جهان [illegible] ◦ [illegible] از آن [illegible] ◦ تو [illegible] ◦ [illegible]

بر چشم [illegible] ◦ [illegible] [illegible] را ◦ [illegible] [illegible] آمده [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] گفت [illegible] را تازه [illegible] [illegible] ◦ [illegible] [illegible]

[illegible] زد ◦ [illegible] [illegible] زد ◦ تو [illegible] ◦ [illegible] [illegible]

از

حرف [illegible] [illegible] [illegible] بر [illegible] طیفور [illegible] [illegible] [illegible] واین [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

آفتاب عالمتاب [illegible] تاج مرصع بر سر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

سلطنت بر زر تخت قرار گرفت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] طیفور

طیفور وزیر اعظم [illegible] [illegible] [illegible] گفت [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] گفت [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] طیفور [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] دنیا [illegible] [illegible]

آورد و پس حسب الامر حضرت ملک الله وهاج تمام بزرگان برای جشن و بهای ... حضرت ... از
... شده فرمان ... از ... وارد ... شاه ... شد ...
... که ... راه ... جمیع ... شد ... تمام ... کرده کمان ... دراز
... جمیع ... نیکو ... آواز ... کتاب ... بر ... کرده در
رکاب ... روانه ... شاه ... سپاه ... از ... ملک ... شده
روانه کرده ... برای ... صحبت ... کمال ... داده ... شد
... شده ... در ... رفت ... فغفور ... گشت
... در حق ... که ... شده ... خواهیم ...
... ساز کرده ... خواهش ... چشم خویش در ... شکاری
... ز ... واردات و داری ... شده ... جمیع ... گشته ...
... روانه ... شد ... چین ... فغفور ... گشته ... ملک
... مرام ... حضرت ... شده ... فغفور ... جو
... شهر ... سمرقند ... شده ... ورد ... از
... فغفور ... چرا ... ز ... شهر ...

... ملک الله وهاج ... شاه ... دیدند تمام روی آسمان از پرتو شمع و مشعل
و چراغ چون روز روشن ... حضرت ... آورد ...
... مرغ ... صدای ... و کبک ... نو ... اهل ... بهجت
... رفت ... ملک الله وهاج ... از ... رسول ...
شاه ... و ... ملک الله وهاج ... و ... آمده ...
... مقصود ... فغفور ... نظر ...
... چون ... از روز ... دیدند تمام روی آسمان سیاه ... در
... فغفور ... اهل اسلام ...
... ملک الله وهاج ... چشم ملک الله وهاج فغفور ...
... فغفور ... فغفور ...
... شهر ... از ... رسول ...
... حضرت ... فغفور ... رسول ...
... شهر ... ملک ...
... فغفور ... بادشاه ... و امرای مملکت ... در ... اداره ...

واسمعیل بن سلطان رودکی زبان شیرین و سوات نموده تا مدت [illegible] حلاوت [illegible] از اطراف
جمع آمده همه روزه صحبت عیش و عشرت و همه شب بزم فرح و طرب بود تا فصل بهار و تابستان گذشت
آفتاب در برج میزان قرار گرفت و وقت مقارنه زهره و مشتری رسیده عمه تسنن [illegible]
نو بیسرون رفت [illegible] کهن شد و فصل خزان آمد سخن را بس کن که [illegible] الاحوال
ایران و سلطان [illegible] درباب عروسی با تمام رسید و [illegible]
[illegible] وجشن [illegible] و ترتیب تاج زر [illegible] خسروانه [illegible] و ارکان دولت
[illegible] شکر [illegible] را [illegible] تعالی [illegible] پنهان [illegible] آن شنیده . مرد
خورشید [illegible] کمان [illegible] بادب و آرایش داده
بر تخت [illegible] جلوه [illegible] الاقداح بود
جمع [illegible] از [illegible] ریختند [illegible] جشن [illegible]
[illegible] از اطراف [illegible] قرار گرفته چو [illegible]
چو شد [illegible] نشسته بر روی تخت [illegible] . [illegible]
[illegible] تمام [illegible] . [illegible] . [illegible]
چه [illegible] دلبری [illegible] بر تخت [illegible]

[illegible] نشسته [illegible] و درخشش می طپید [illegible]
[illegible] . چه [illegible] در [illegible] . [illegible] عرق [illegible]
روی [illegible] . زلف سیاهش [illegible] . [illegible]
[illegible] . چشم [illegible] خمار . زلف [illegible]
[illegible] . عزت تاج [illegible] افسر [illegible] . [illegible]
[illegible] و کواکب سیار و ثابت در
[illegible] الاسم [illegible] و دایم [illegible]
دست [illegible] بر روی تخت [illegible]
[illegible] جهان [illegible]
و سروری در اطراف [illegible] جمع [illegible]
[illegible] قسمی [illegible]
[illegible] دست [illegible] دلبری از روی آن [illegible] مشتری [illegible]
[illegible] . [illegible] . [illegible]
[illegible] . [illegible] زلف [illegible] در زنجیر [illegible] و [illegible] .

از نکهت خلق خوش چهره آتش گلهای بر زمین نسیمه شراب، و قوت آن شرح می‌آرام

تحرام راب از شراب جام آصف ... هر چند لطافت رسوم سخن ساختی و به ... آن ما

خسار پر ... آن ... طبیعت سعه حصه بار بهتر و خوب تر از لفظ ساقی در آورد ... از او سه

با اسم راق، نغمه رسته بر ... عشاق، و دل ... وصف آن نگارین، قرار رسش را از

... با اسم ... صحبت و نیاز ... عرض کرد

تم را از تو روح نو دمیده ❀ زبور عنایات آفرده ❀ چه انوار محبت در گفت است

بیاری ار چه رو در آرم دست ... دست در کردن آن یار ... در آورده

مشغول عشرت کردم ... که بروی لطف ... ❀ که ... آن کامش میگرد

که ... نغمش ... که ... در باغ ... آصف ایام صحبت و فراق ...

ادامه از ... ق زار زار ... در ... کشیده و از ...

... که ... در آن ... آن کلبه ... گستاخ

... آن ... که ... چه زود در ... آن ... ف، به هم ... پرداز

شیخ ... پس از ... و ... چه ... هم

... در ... اول ... الله ... در ... اصف ...

...

و در درست با و تعویض ... رایان ... چون گفته از ... زند دیگر که ... با زمان

حکمت کار کارگاه چرخ اطلس در کشت و به پای ... آفتاب را ... کمان سپهر دلدار

بر ... بازار دنیا جلوه ... فرو در تخت از چرخ کو ... و ... بازار گردن آکر

... آصف ... از حرم برای شکر ... شاه ... در ... کار ... در آمد در صدر ...

... مبارک ... چه ... شکر ... سرور ... کردار

الوالت ... تاج ... برایش تخت ... که ... شده

وارث ... ملک ... آصف ... از ... شده

... برکوه ... بار کردند چه ... داشت ... است

... که ... در ... چنین ... که ...

اگر ... از ... سال ... یک سال ... ار

... بر ... کشت ... بر سر ... روز

... ملک ... جانب ... جسم ... روانه کرد ... طرف

... آمده ... رحمت ... شده ... ورد

و ... مشغول شد ... در ... که ...

بلطف نیز ، در دامن نشسته فارغ از قبه ، گهی در بزم و گاهی بغم در صید
گهی با روی عرس در تجهیز ، بحضرت دوست با آشنوایی ، گهی با دوستان در
بزم پنهانی ، نشسته جمله با یقین چنانچه ، و لیکن شاه و را که بطاق بعقود راهی حرم در دولت در ارض
آل الملک بعزم تفرج در شهرهای جاب و شهرهای روم حضرت سلطان علیه السلام ، برادر کرده
رشد چند الا عجائب و غرایب شهر و قصور دیگر آل الطول می انداید برمرتبه عنوانات
تو در حلیت و فقار خدا چنانچه آفریده است ، که هر کس که پیش نکوی نموده است بیت
تفرج کرده هر شاه بیت بود نی ، درو در کمال تمام آزرده ، اگر کردم صف جمله مشغول
همی از دوستان پیدا کند طول ، روز رای ابیات بنده در چمن است ، ورای در حرم را احد می عدد رد
دگر رخت و حور زاد و نیم نشسته لعل و حکایات لقب عرض بوده عشق جان کاهچو سر دهد
تا از سعد با ارکان وجود مرد بهای او بالا آورده صف تا عرض گوای ملک گوار آرزوی
آن است و سعد با ارکان از کو اسم و در حق او بهای بهای آرام ملک و لاکن در جمعی قرمود
حرم هم کنج وداری اسم خدم ، اسم ملک وداری هم خشم ، پری رخ نه از حضرت قدم در
هم عالم زان علم ، رخ جان متعلقان کرده سو ، لیکن جان سوی خوش نوکن ، بر دار
از دل بار غم و صف بر دل آنکه لعل چو تا سعد با ارکان زاد جهان رکن دهد دست در ارکان

دی لعم بخت نه او را او بسته دولت ، ورای مرد از او کمال حضرت را خواسته مر لعل لعلت
شه قصور شده ، علم ار جمله بدرهای خسته قصوری کرده در قصه رفته است ، و اقبال سمر او ارکان بر
اوج دولت طلوع نموده شمس و در اعظم قصور آفتاب عمرش بمغرب فنا رسیده و لاکم الجبار اسد
بسیار رفت ملک بدیگری بدولت تا لعل بش ست ، ورای و آسته عاشق صف هوای در
اعظم السعد بقات نموده خسته عسکر آل الی شمه و سه مروارید قلم ال دشته کا عدد عشق بماند
العلت نمود چون در آخر اسم او را از جا رفت ، نوشته بشنوش نمکی بر ارات حج
خوش گفت آن سخن شخص شب بیت ، در نیکی است ضایع ای احمد بسر بیکی نیکی در جمله اورا
که از دو ربا بیت دهد باز روانه شده ، ورای عشر او صف نه دیگر دخت او را سبب
دمای نخ شده در دست نیم دو سوی ملک عشق در سینه بادر ارای لعل او بر صبر ده هزاره دراک
و صف نه ، راویان خبر بیش روایت کرده اند چنین بر آمد تا ال تقصیر شده در نقول
ق دیدار ما در صف اندر عشق نثار است پدر قلب کرده اند در ارکان و تحفه بسیار سول ایشان
زمانه مر ربک طلوع صبح لطف تقصیر چنین دهر در چمن خرم ها را در تن خرم بعید بسیار رنگ
شه ، گذشته دیگر شعر بود و دست من ادهم و لعب نشست را که خبر داد ، بر همراه ما اکنون به
ما روانه خبر داد ، من لعم دچی و حرامی و صبر ، غم را که نشان داد و اید بر خبر داد

همچون ستاره بمورد لامعه کفار بر رای ایشان پرداخته ملک الاشرف خبر در روز دوم با صد هزار خشم و نهوار
شهر قیصاریه رسیده بتهیه ایشان پرداخته شب خبر از وی دریافت [illegible] گرفت • و هم ساکرد
بیمن [illegible] قارون ناپس اول تا رک شد بعم ازاو [illegible] ره خورد و دوستی او و روانه [illegible]
نمود و بشاه • و درمیان دست ارکان نعیم کرده دیگر لشکر را و وداع نمود بر کشیدند ازان [illegible]
هیچ [illegible] • بعد از آنکه خوارزمش نامیسنگ عهده از نها گرفت و ما راه ما نمیتو با ملکه حورا
شهر سبا آمده بجهت روز نامشته و از جهت گشته شهر تاج کل موضع از [illegible] بر صحرا گرفته
همراه [illegible] نعیم و همراه [illegible] ارادت [illegible] رسته [illegible] کرانه [illegible]
همراه آورده [illegible] شاه نعیم [illegible] بولایت [illegible] رسیده و در راه [illegible] و از اطراف [illegible]
خبر رفته شهر و ولایت را آیین بسته بعد با [illegible] و اورنگ سلطنت بجلال شاه نعیم از [illegible]
از [illegible] شده و داور [illegible] شهر نعیم [illegible] [illegible]
سلطنت قرار داد آرام گرفت • بعد از [illegible] • [illegible]
اما شاه • و درمیان [illegible] را با روح [illegible] و [illegible] و شکر [illegible]
ازملک الاشرف [illegible] • [illegible] گرفته [illegible] و وداع [illegible]
و جاب [illegible] ره [illegible] نعیم [illegible] الاشرف [illegible]

آورده شد و آنچه [illegible] با مملکت برحمت قرار گرفته روانه را رسته ملک الاشرف
و [illegible] و همراه وزیر و دستور یعنی [illegible] فرستاد [illegible] کرده [illegible]
[illegible] بار کرده بدست کشیده [illegible] • [illegible]
[illegible] • [illegible] • [illegible]
[illegible] • پرستاران [illegible] • [illegible]
همراه [illegible] • [illegible] القصه [illegible]
[illegible] آمده [illegible] شهر سبا رسیده [illegible]
[illegible]
[illegible] • [illegible] • [illegible] •
[illegible] • [illegible] •
[illegible]
[illegible]
[illegible] روانه شهر سبا [illegible]
[illegible] فراق [illegible] خواب [illegible] آرام [illegible]

چنین ابر بهار گریه و ناله میکرد اما فایده نداشت از حضرت [illegible] شد . باموران [illegible] را [illegible]
همی جولانگاه [illegible] دیده [illegible] را عشق [illegible] آلوده [illegible] که هر [illegible] بارگاه [illegible] حوال [illegible]
[illegible] او [illegible] مانع شد [illegible] گفت [illegible] در [illegible] قصه [illegible] گفت . [illegible] صدق [illegible]
کاغذی [illegible] صاحب [illegible] بارگاه [illegible] ای دل [illegible]
[illegible] گفت چه میگوئی گفت [illegible] و [illegible] در بارگاه [illegible] نگار [illegible]
[illegible] عبارات فرح [illegible] آه [illegible] کشید [illegible] و از [illegible] رفت [illegible]
[illegible] آورد [illegible] بار [illegible] چه خوش [illegible]
[illegible] داری [illegible] پس از چندین سال مفارقت [illegible] ای [illegible]
[illegible] آورده در [illegible] کرده [illegible] لباس های [illegible]
[illegible] تمام [illegible] نگارین [illegible] پاره [illegible]
[illegible] زلف [illegible] را [illegible] که [illegible] از [illegible] دیده
[illegible] کار [illegible] آورد [illegible] بار [illegible]
تمام [illegible] از [illegible] دیگر [illegible] روی [illegible] شعر [illegible] آن [illegible]
[illegible] شده [illegible] سال [illegible] العاشقین [illegible] جای [illegible]

[illegible]

[illegible] آمده [illegible] بارگاه [illegible] که [illegible] دل [illegible] داری [illegible]
[illegible] ۰ [illegible] چشم [illegible] آب [illegible]
[illegible] چشم [illegible] ۰ [illegible] آن [illegible]
[illegible] آب [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] گفت [illegible] عشق [illegible]
[illegible] رسید [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible] روز [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] از روی آسمان [illegible] از روی [illegible] آن [illegible]
آتش [illegible] چشم [illegible]
[illegible] چه آب [illegible] ۰ [illegible]
[illegible] ۰ [illegible] ۰ [illegible]
[illegible] چشم [illegible] ۰ [illegible] ۰ [illegible] چشم [illegible]

چشم بی سبل کور گشت ◦ نثار از دیده بر پای پدر ریخت ◦ و تقبیل بساط [illegible]

[illegible] رخت و عمر [illegible] ◦ در ایشان خسرو [illegible] قربی داشت ◦ رحمت [illegible]

خویش آن رحمت [illegible] ◦ رسته از شهر [illegible] در سال [illegible] شد ◦

رای [illegible] و عدل و داد او [illegible] ◦ و اتفاق بر تخت سلطنت قرار گرفته [illegible]

عدل و داد [illegible] رعیت رسیده [illegible] عدل و داد [illegible]

داشت و تخم عدل [illegible] تمام [illegible]

[illegible] و در باره ما چون

[illegible] عدل و داد [illegible] شعر [illegible] ◦ [illegible]

[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]

[illegible] ◦ [illegible] ◦ که [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

یک قسمت [illegible] و یک قسمت [illegible]

چهارم [illegible] اسم [illegible]

[illegible] ◦ [illegible]

[illegible] ◦ [illegible]

[illegible]

[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]

[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]

[illegible] شعر [illegible]

[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]

[illegible]

[illegible] شعر [illegible]

[illegible] ◦ [illegible] ◦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بکو صورت آفتاب طلعت در علامات بزرگی به پایه احوالش ظاهر اتفاق ظهور گشت

نمایش شاهزادگی خوار مقدور بیدارش پیش شد و الا دیگر بار بر جسم آن شاهزاده

قیمتی که نطفه دیگر نمو ز ما چنین بلکه کی که یک چیزی از او ظهور گشت و هم

در این ملک آسمانی شهر آن فرخنده و از چهرش روشن ضمیر آسمان او تمنید که این فرزند

دل بند را همین مشتری نام نهاد و اسم جلی از غیب الهامش از جسم شریف او فرزند

به سلک ارادتش بسری تمول گشت و تا فلک آفتاب به دوران دهر در گردش میدید

بعد از او برادران طالع گشته بود بمحیط ضمیر بر آنکه بری آمد پدید

شرع از حسن چهری آمد پدید که فرزند دل بند تابان نام نهادند و زان پس مهر سعادت

نشسته در دبستان به مدرس ملک عظیم سر را تعلیم می‌کرد هیچ حاجت شد استاد

ز جوهر علم و دانش اکبر بود ز بس از نتایج آب بود ایشان فرمان داد و در علم

و قابلیت پا برجا گشت تا از تمامی امرها مستغنی گشته سرانجام دیدار

نزدیک اعلیحضرت قدر قدرت شاه دارای پسر خوش خصلت شاهزاده قاجاریه را به همان

کار داران و منصبان حکمت نهال حسن روزی که گیتی چهارده به سال از

عمر شاهزاده قاجاریه گذشت در فضای وصال پیه شمال گشت آثار سعادت

رسنات از جبین مبارکش جلوه گر گردید ملک دارای جهان رشته استحقاق

منصب خلافت از حق شد را به احاطه روحانی در حضور شاهزاده قاجار

طلبیده در آغوش کشید و گفت ای فرزند ارجمند دولت یار بار الهی این را حمایت

نصیحت چند کریم که فایده آن در دنیا و آخرت لحظه تا آخر شروط آنکه بسمع رضا استماع نمائی

مستغرق ساری و عهد نمائی در اطلاعات و خلاف آن کردار نشوی الحاصل بخروش گوای

بر آرزو و مراد از ره مراد داری که جان ز جسم کشف از اوامر و نواهی آن عهد را وقت ادا داری

فرمود الحق رضا و ندارند تا شیء ساحت از جسم افلاک و عناصر چنین درهای متبادل

سازد آنکه گرد تا در صورت قطره از مروارید نهاد گشت است بر مرتبه صعود آورده

تا او را به تصرف باز سپارد پس از آن نه فلک و نجوم ثابت سیاره و عناصر اربعه هم از این کار

درکار نماید نجوم در زیر تبع است اگر به اذن خورشید فلک درکار

تا به عالم ایجاد آرد و صنعت کسی بیند همه از بهر تو گرفته و فرمان بردار

باشد که از فرمان الهی ای فرزند هیچ وقت روا مدار فرمان الهی حقا

خلاف کن باشد و مکان ما را سپرده برای خوب راه برد و ردع عاجز را خفت

به پرس عرض عاجزی و خوبی رسی کار را کوتاه است ارکان دانا کرد عدالت را با رعیت

مسلک [illegible] ارباب علم و فقه و فخره جوب باب خود را آگاه و ... ان زمان سعد
کز شمال ره همه قوت از علم و روزرفاقت بار کنیست اگر خواهی در جهان شاه
کن با خود صدیق را هم اخوانه از اسکندر ... پیدا مرا ده ... پسر ... بسیار ... گرفت
و فرزند ارجمند را در غیب کشیده ... بزرگان ... روی خود ... های ...
در اسما ... داری ... داری ... کتاب ... شگفته به ... که فرزند
داد و فر ... ارزش ... در آن که ... مرحوم شده ... دارد ... غرض ... چرا او
دراز ... خود را ... از ... مرکانه و او ... خسرو ... انحراف ... لزوم داری
بر روی ... کرد ... هراده ... علم و ... تصنیف و ادب ... در ... ملک
داری ... تا ... از آن ... گذشت به ... ... داری و ... دولت
از وقت ملک ... بر ... داری ... حکمت ... از ...
آورده ... را به ... هیان ... سخن ... دارا
... روایت ... از ... داری ... شغول صحبت ... لعار
... کار عدد را ... از روی ... آن ... بر ... های ...
... شده ... ها ی ... داری تعظیم نموده ... برسید ... کی ... در

دارا ... ابراهیم

و از برای ... مهم این ... صحبه ... گنبد ... دات ... که ... فقد جهان ... بعد
شاه داری ... شد ... را سلطانه گو ... ملیقه ... فقد ... زر
رشته ... رشته شد فقد گرامی ... داری ... فرزند ... خبر ... و ...
در وقت ... در ... آن ... را ... آن ... جان ... زن
وصیت ... محصور و قیمت ... تا ... که ... گوهر ... چند
تو ... شیاطین را ... چوپند ... آدمی ... فرزند ... داراکرد
اخلاق ... دارا ... دست ... ملک باید ... عیش ... باشند
که ... گذشت ... اگر ... چه ... از ... ربیع ... است
... شاهی ... فرزند ... خود ... الحمد ... باشد
... زاد ... صاحب ... مرادم ... است ... گذاری
تو ... دراهم ... مرادم ... در پس ... بر ... بر ادم
زنده کا ... مرادم ... از ... عزت ... چه ... در
وقت ... داری ... نامه ... کامه ... عمر ... او
... چو جامه های ... باشند ... کی ... شام ... ای

ساعت ... از دنیا ... [illegible] ... کرد ... کوه ... کرکس ... فرو رفت • [illegible]

رخسار خود ... • ... [illegible] ... فرمان • هم در آن ساعت ... [illegible]

حکایت بر تخت ... سلطنت ... در شهر ... شاهزاده ... [illegible]

آنچه ... [illegible] ... در قسم ... [illegible] ... شاه ... [illegible]

آفتاب ... [illegible] ... بخشید ... [illegible]

... شاه جمشید ... [illegible] ... آمده ... [illegible]

... [illegible] ... آمد ... بزرگان ... [illegible]

... [illegible] ... ارکان ... [illegible]

حضرت ... [illegible] ... رحمة الله علیه ... [illegible]

... [illegible] ... سلطنت ... [illegible] ... تاج ... [illegible]

... [illegible] ... ارکان ... [illegible]

... [illegible] ... شهر ... [illegible]

... [illegible] ... ارکان دولت ... [illegible]

... [illegible] ... گردید.

[illegible]

... [illegible] ... رسید • ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... الطعام ... سلطنت ... [illegible]

... [illegible] ... سلطنت ... مملکت ... [illegible]

... [illegible] ... ارکان ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... شهر ... [illegible]

حضور ... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... همه کس ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... ارکان ... [illegible]

... [illegible] ... گردید ... [illegible]

ز تشنیع حسد تا گردید مفتوح [illegible] چه غایب شد [illegible] روح آصف ثانی [illegible] ملک [illegible] جان
سلطنت [illegible] دریا را از دل چون [illegible] گرد [illegible] شد از [illegible]
[illegible] گرفت [illegible] شهدا [illegible] که هر رتبه از [illegible] گرفت [illegible]
[illegible] شد [illegible] آمد [illegible] نگاه [illegible] را [illegible] شد [illegible]
[illegible] گردید [illegible] از روی آن [illegible] کرد [illegible] حال
[illegible] کرد [illegible] مدام [illegible]
[illegible] سخن [illegible] حکایت [illegible] اتمام

کس دیگر پس از این در نستاند
مداد از دیگر [illegible] نستاند

سنه ۱۳۰۴

[illegible]